

ДАР ПАРТАВИ ПАЁМ

Номвар ҚУРБОН,
муовини директор оид ба илм ва таълими
Институти масъалаҳои об, гидроэнергетика
ва экологияи Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон,
номзади илмҳои техникаӣ, дотсент

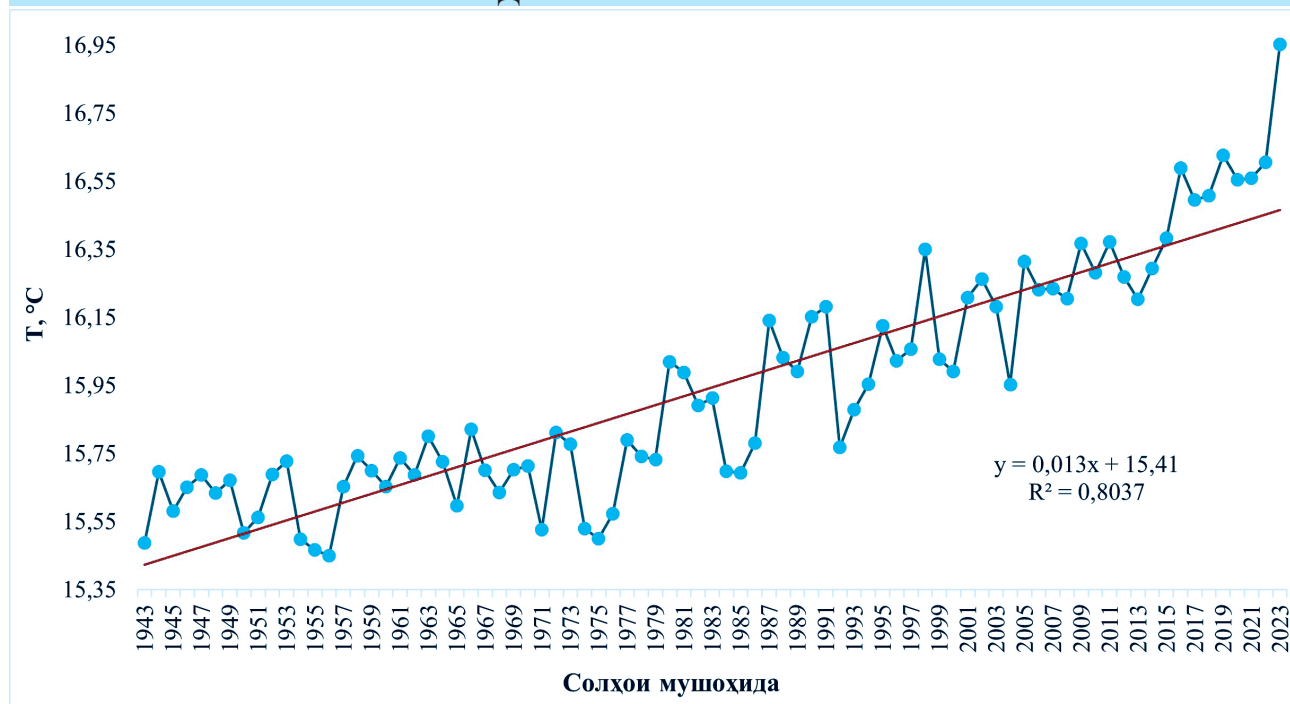
ИНЪИКОСИ МУШКИЛОТИ ГЛОБАЛИИ ИҚЛИМ ДАР ПАЁМИ ПЕШВОИ МИЛЛАТ

Масоили глобалии экологӣ яке аз мушкилоти азими аср буда, дар баробари дигар хатарҳо ин мушкилот дар асри ҷадид дар рӯ ба рӯйи башарият қарор гирифтааст. Ин муаммо, алалхусус, мушкилоти марбут ба обу иқлим ҳамеша дар меҳвари Паёмҳои Асосгузори сулҳу ваҳдати миллий - Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон қарор доранд. Таъям ба ин, Сарвари давлати тоҷикон зимни суханронии хеш аз минбарҳои баланди минтақавӣ ва байналмилалӣ ба мушкилоти глобалии экологӣ, ки ҷомеаи ҷаҳониро ба ташвиш овардаанд, тавачҷуҳи махсус зоҳир намуда, баҳри бартараф намудани онҳо пешниҳоди хулосаҳои дақиқ манзур менамоянд. Аз ин рӯ, Ҷумҳурии Тоҷикистон таҳти сарварӣ ва роҳнамоии Пешвои миллат дар арсаи ҷаҳонӣ ҳамчун кишвари ташаббусқору пешсафи ҳалли масъалаҳои обу иқлим эътироф гардидааст.

Аз баррасии мушкилоти тағйирёбии иқлим ва шиддат ёфтани офатҳои хусусияти гидрометеорологидошта, чун хушксолию камобӣ дар солҳои охир оғоз гардидани Паёми Роҳбари давлат ба Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон, аз як тараф мубраму ҳалталаб будани масъаларо нишон диҳад, аз ҷониби дигар барои ҳамеша дар меҳвари сиёсати экологии Пешвои миллат қарор доштани ин муамморо собит менамояд. Аз ҷумла, дар Паёми Сарвари давлат, ки дар таърихи 28.12.2023 ироа гардид, чунин омадааст: «соли 2023 барои Тоҷикистон, бо вуҷуди мураккабшавии бесобиқаи вазъи ҷаҳони муосир, инчунин, тағйирёбии иқлим ва оқибатҳои нозуқори он - хушксоливу камобие, ки солҳои охир дар минтақаи идома дорад, ба шарофати заҳмати аҳлонаву содиқонаи мардуми сарбаланди кишвар боз як соли бобарор гардид» [10].

Оре, давоми солҳои охир, махсусан, тоби-стони соли 2023 якбора боло рафтаи ҳарорати ҳаво ва тамоми меърёҳову натиҷаҳои интизо-риро убур намудани кимати афзоиши ҳарорат боиси ташвиши сокинони кураи арз гардид. Зеро тибқи маълумоти Созмони Ҷаҳонии Обуҳавошиносӣ (WMO)[5], агар солҳои 2012-2021 гармтарин даҳсола дар таърихи ҷаҳон-ниҳо тавассути асбобҳои метеорологӣ ба қайд гирифта шуда бошад, аз соли 1850 инҷониб, солҳои 2016 ва 2020 аз ҳама солҳои гарм мах-суб мераванд, зеро болоравии ҳарорат дар моҳи июли соли 2023 ченаки мазкурро убур кард. Ҳарчанд, ҳарорати миёнаи ҷаҳонӣ дар соли 2022 аз кимати миёнаи ҳарорат давоми солҳои 1850-1900 ба андозаи 1,15°C афзуда-аст, ҳарорати миёнаи глобалӣ дар моҳи июли соли 2023 ба 16,95°C расидааст, ки назар ба кимати то ин вақт рекордии ҳарорати моҳи июл (соли 2019) 0,33°C баланд мебошад[8]. Зидда аз ин, ҳарорати ҳаво дар моҳи июли соли 2023 нисбат ба ҳама ҳароратҳои моҳҳои июли солҳои 1991-2020 ба андозаи 0,72°C гармтар буд. Ҳамчунин, ҳарорати миёнаи ша-бонарӯзии сатҳи баҳр дар арзҳои 60°-и ши-молий ва ҷанубии Укёнуси ҷаҳонӣ низ барои фасли гармои солҳои мушоҳидавӣ дар сатҳи рекордӣ боқӣ монда, ин кимат моҳи июли соли 2023 ба 20,94°C расидааст, ки аз кима-ти мутлақи соли 2016 (20,95°C) танҳо 0,01°C пасттар мебошад. Барои тасдиқи ин гуфтаҳо, дар асоси маълумотҳои Хадамоти Иттиҳоди Аврупо оид ба тағйирёбии иқлим «Коперник» (Copernicus Climate Change Service), аз ҷони-би муаллиф тамоюли ҳаттии афзоиши ҳарора-ти миёнаи ҳаво барои санаҳои якуми моҳҳои июли солҳои 1943-2023 таҳия гардидааст.

ДАР ПАРТАВИ ПАЁМ

Ҳарорати миёнаи ҷаҳонӣ ($^\circ\text{C}$) дар моҳҳои июли солҳои 1943-2023

Дар баробари ин, тибқи маълумоти Хадамоти Иттиҳоди Аврупо оид ба тағйирёбии иқлим «Коперник» [2], ҳарорати миёнаи глобалии сатҳи баҳр аз қимати миёнаи ҳарорати солҳои 1991-2020 ба андозаи $0,51^\circ\text{C}$ баланд буда, моҳи июли соли 2023 ҳарорати сатҳи об дар Атлантикаи Шимолӣ аз қимати миёнаи ҳарорати сатҳи Уқёнуси ҷаҳонӣ $1,05^\circ\text{C}$ гарм буд. Албатта, афзоиши ҳарорати сатҳи Уқёнуси ҷаҳонӣ аз пайдоиш ва ташаккули мавҷҳои гарми баҳр вобаста аст, зеро дар ин давра, дар ҷануби Гренландия, баҳри Лабрадор ва ҳавзаҳои баҳрҳои Қарибу Миёназамин мавҷҳои гарм пайдо шуда, дар тарафи экватории шарқии уқёнуси Ором бошад, шароитҳои ташаккули ҳодисаи Эл-Нино (*тағйирёбии ҳарорати ҷабати сатҳи об дар қисми экватории уқёнуси Ором, ки ба иқлим таъсири намоён мерасонад*) вусъат ёфтанд.

Агар чанд даҳсола қабл тағйирёбии шадиди иқлим дар ин ё он ғушаи кураи арз ба назар мерасид, давоми солҳои охир тағйирёбии иқлим аз қуллаҳои кӯҳсор то қаъри уқёнус доман густурда, микдори хушксоӣ, обхезӣ ва мавҷҳои гармӣ бағоят афзудааст ва инчунин, коҳишёбии яхҳои баҳрии Антарктида ба ҳадди рекорди худ расидааст. Аз рӯйи «Ваъзи иқлими ҷаҳонӣ дар соли 2022» [5], диғаргуншавии иқлим дар микёси пурраи

хушкӣ, уқёнус ва атмосфера ба амал омада, ягона омили таҳриқдиҳандаи чунин тағйирот ба дараҷаи рекордӣ расидани партови газҳои гулхонаӣ мебошад. Сарфи назар аз таъсири сардшавии ҳодисаи Ла-Ниня (*шабеҳи сарди Эл-Нино буда, ба иқлими глобалӣ таъсир мерасонад ва раванди муқаррарии обу ҳаворо халалдор месозад*), давоми солҳои 2020-2023 баландшавии ҳарорати глобалӣ ба назар мерасад. Ҳарчанд гармшавии глобалии иқлим сол аз сол вусъат меёбад, се соли охир аст, ки мавҷҳои сарди Ла-Ниня низ мунтазам ба вучуд омада, ба ҳолати иқлими глобалӣ таъсир мерасонанд. Бо вучуди таъсири амик доштани ҳодисаи Ла-Ниня ба раванди гармшавии иқлим, ки маъмулан ба пастшавии ҳарорати ҳаво ва сардшавии оби баҳру уқёнусҳо меорад, соли 2022 яке аз солҳои гарм дар таърихи мушоҳидаҳои метеорологӣ сабт гардидааст. Ба андешаи олимони маҳз зери таъсири сардшавии себораи Ла-Ниня ҳарорати миёнаи ҷаҳонӣ дар соли 2022 назар ба қимати миёнаи ҳарорат барои солҳои 1850-1900 тақрибан $1,15^\circ\text{C}$ афзудааст.

Бино бар иттилои Созмони Ҷаҳонии Обуҳавошиносӣ оид ба иқлими мавсимии глобалӣ [7], ки маълумотҳоро доир ба таъсири ҳамдигарии омилҳои асосии таҳриқдиҳандаи иқлим, чун Лапиши Атлантикаи шимолӣ,

ДАР ПАРТАВИ ПАЁМ

Лаппиши Арктика ва Диполи уқёнуи Ҳинд пайваста навсозӣ ва интишор менамояд, бори аввал давоми 7 сол аст, ки ҳодисаи Эл-Нино дар минтақаи тропикии уқёнуи Ором таҷаккул ёфта, боиси якбора баландшавии ҳарорати глобалӣ ва ҳалалдоршавии шароити обу ҳаво мегардад. Аз ҷумла, СҶО дар нимаи дуюми соли 2023 идома ёфтани ҳодисаи Эл-Ниноро бо эҳтимолияти 90%, дар ҳолати муқаррарӣ боқӣ мондани Эл-Нино-Лаппиши ҷанубӣ - 10% ва пайдоиши ҳодисаи Ла-Ниняро ба эҳтимолияти 0% пешбинӣ карда буд. Зидда аз ин, тибқи арзёбии СҶО, эҳтимол (98%) дорад, ки ҳарорати глобалӣ давоми солҳои 2023-2027 низ дар сатҳи гармиҳои рекордӣ боқӣ мемонад. Зеро далелҳои метеорологӣ нишон медиҳанд, ки давоми 50 соли охир ҳар як панҷсолаи оянда нисбат ба панҷсолаи гузашта гармтар мебошад.

Зикр намудан ба маврид аст, ки Эл-Нино дар баробари афзоиши ҳарорати глобалӣ, маъмулан ба тағйироти зерини иқлимӣ дар манотиқи гуногуни кураи арз, чун афзоиши шароити хушкӣ дар ҷануби Африқо ва баъзе манотиқи Саҳрои Кабир, зиёдшавии боришот дар қисми экватории шарқи Африқо, коҳишҳои боришот дар Осиёи Марказӣ, Осиёи Ҷанубӣ ва Осиёи Ҷанубу Шарқӣ, афзоиши боришот дар ҷазираҳои шарқии марказии уқёнуи Ором ва канораҳои силсилақӯҳҳои Ҳиндукуш, зиёдшавии хушкӣ дар шимоли Бразилия, шиддатҳои боришоти сел дар Амрикои Марказӣ, шимоли Перу, Эквадор ва навоҳии шимолӣ ва ҷанубу шарқии Амрикои Шимолӣ оварда мерасонад. Бар хилофи Эл-Нино, Ла-Нина одатан оқибати баръакси он, яъне пастшавии ҳарорати глобалӣ дорад, ки пайомадҳои он чунин аст: дар тарафи ҷануби Африқо боришот аз меъёр зиёд мешавад, дар қисми экватории шарқи Африқо шароити хушкӣ меафзояд, дар Осиёи Марказӣ, Осиёи Ҷанубӣ ва Осиёи Ҷанубу Шарқӣ боришот аз меъёр зиёд мегардад, дар шимоли Бразилия боришот аз меъёр меафзояд, дар савоҳили навоҳии марказӣ ва шарқии уқёнуи Ором шароити хушкӣ нисбат ба меъёр бештар мегардад ва дар ҳавзаи баҳри Қариб тӯфонҳо шиддат меёбад.

Ин далелҳо суҳанони Пешвои миллатро дар бораи хусусияти глобалӣ касб кардани тағйирҳои иқлим, пайомадҳои харобиовар доштани гармшавии иқлим ва ба мушкилоти аввали ҷомеаи ҷаҳонӣ табдил ёфтани он

комилан собит менамоянд, ки зимни ироаи Паём фармудаанд: «Солҳои охир тағйирҳои иқлим дар миқёси сайёра ба мушкилии аввалиндараҷа табдил ёфта, Тоҷикистонро низ таҳти таъсири манфии худ қарор додааст» [10]. Тибқи мушоҳидаҳои Идораи миллии аэронавтика ва фазои кайҳонии (NASA) ИМА агар соли 2022 панҷум соли гармои рекордӣ бошад, аз рӯи мушоҳидаҳои Хадамоти федералӣ оид ба гидрометеорология ва мониторинги муҳити зисти Россия (Росгидромет) [12], аз соли 1891 инҷониб, тобистони соли 2023 на танҳо барои ин кишвар, балки барои Нимкураи шимолӣ сеюм соли гарми рекордӣ ба қайд гирифта шудааст. Махсусан, моҳи августи соли 2023 дар таърихи мушоҳидаҳои метеорологии Россия, Африқои Шимолӣ ва Арктика гармтарин моҳ буда, барои Канада ва Чин мақоми дуюм ва дар ИМА ва Ҳиндустон ҷойи сеюмро ишғол менамояд.

Тобистони соли 2023 кимати миёнаи ҳарорати ҳаво қариб дар ҳама қитъаҳои замин аз меъёри давраи нави базавии метеорологӣ (солҳои 1991-2020) баланд буда, нишондиҳандаи баландтарини ҳарорати миёнаи мавсимӣ дар қисми осӣи Россия, Африқои Шимолӣ ва Канада ба қайд гирифта шуда, дар ин фасл мавҷҳои гармии рекордӣ тамоми марзи Аврупоро фаро гирифтанд. Тибқи иттилои СҶО [5], дар баъзе манотиқи Аврупо гармии шадид бо шароити бениҳоят хушкӣ обу ҳаво омезиш ёфта, боиси марги беш аз 15 000 нафар аҳолии кишварҳои Испания, Олмон, Британия, Фаронса ва Португалия гардид.

Тавбам ба ин, бинобар гармшавии глобалии иқлим Африқои Шарқӣ ба хушксолии шадид дучор гардида, миқдори боришот нисбат ба панҷ мавсими пайдарпайи боронгарӣ хеле коҳиш ёфтааст, ки тӯлонитарин хушксолиҳо давоми 40 сол мебошад. Тибқи арзёбиҳо [5], то моҳи январи соли 2023 беш аз 20 миллион нафар аҳолии минтақа бар асари хушксолӣ ба норасоии шадиди маводи ғизӣ рӯ ба рӯ гардиданд. Тобистони соли 2023 дар тамоми шаҳрҳои Аврупо тамоми рекордҳои пешин шикаста шуда, ҳаво аз 500 соли охир хушктар буд. Мавҷҳои гарми 70-рӯза дар аксари навоҳии Чин мушоҳида гардида, ҳарорат аз 40°C боло рафтааст.

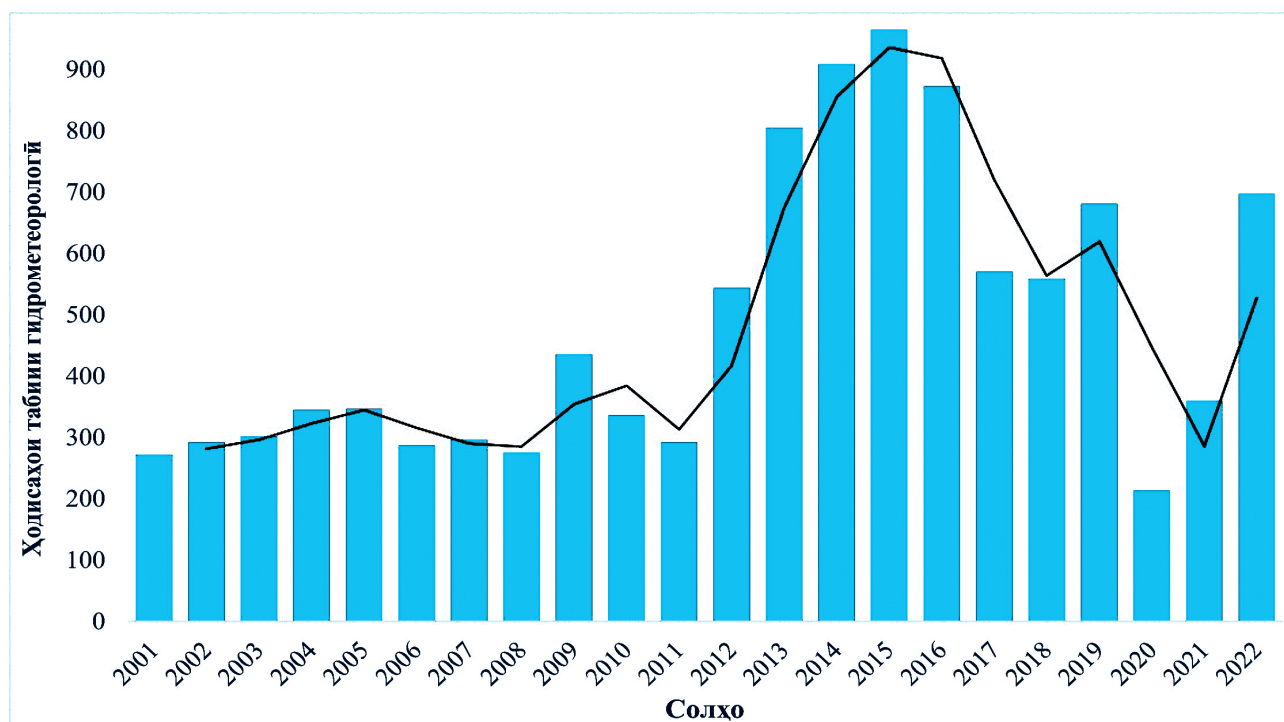
Дигаргуншавии шадиди шароити обу ҳаво ва иқлим боиси шиддат ёфтани офатҳои табиӣ хусусияти гидрометеорологӣ мегардад ва аз ин рӯ, бар асари гармшавии якбораи ҳарора-

ДАР ПАРТАВИ ПАЁМ

ти ҳаво дар соли 2022, дар моҳҳои июл-август дар як қатор кишварҳо, ба монанди Покистон, Австралия ва Бразилия боришот ва обхезиҳои азим ба қайд гирифта шуданд. Бар асари ин офатҳо дар Покистон зиёда аз 1700 кас ҷон бокта, 33 миллион нафар зарар دیدанд, қариб 8 миллион аҳоли муҳоҷири экологӣ шуданд ва дар маҷмӯъ, хисороти иқтисодии офатҳои иқлимӣ 30 миллиард долларро ташкил дод [5]. Мувофиқи маълумоти метеорологӣ намнокии ҳаво дар моҳи июл нисбат ба меъёр 181% ва дар моҳи август – 243% зиёд буда, дар таърихи мушоҳидаҳои иқлимшиносии Покистон давраи аз ҳама намнок сабт шудааст. Дар ин муддат боришоти рекордӣ дар Бразилия боиси пайдоиши ярчу обхезӣ ва фавти беш аз 100 нафар гардид.

Аз навиштаи болоӣ бармало мегардад, ки гармшавии глобалии иқлим ва инчунин, ҳамроҳшавии падидаҳои Эл-Нино ва Ла-Ниня бо тағйирёбии иқлим боиси миқдоран ва ҳудудан афзоиши ҳодисаҳои фавқулодаи обу ҳаво гардида, марзи географии аксар кишварҳо, аз ҷумла, Тоҷикистонро фаро мегирад ва осебпазирии онҳоро ба дигаргуншавии иқлим бештар мегардонад. Ҷумҳурии Тоҷикистон чун кишвари осебпазир ба раванди тағй-

ирёбии иқлим нисбат ба кишварҳои Осиёи Марказӣ бештар хисороти мебинанд. Суханони Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, мухтарам Эмомалӣ Раҳмон, ки дар Паём зикр намуданд, ин нуктаро равшан ва собит менамоянд: «Дар кишвари мо ҳар сол офатҳои табиӣ, аз ҷумла, хушксолӣ, омадани сел, фаромадани тарма ва ярҷ ба аҳоли ва иқтисоди кишвар зарари зиёд мерасонанд» [10]. Воқеан, ҳақ ба ҷониби Пешвои миллат аст, зеро давоми солҳои 2001-2022 дар ҳудуди Тоҷикистон ба ҳисоби миёна ҳар сола 483 офати хусусияти иқлимидошта ба амал омадааст, ки хисороти зиёди иқтисодӣ ва инчунин, ҷонӣ доштаанд. Аз ҷумла, давоми солҳои 2018-2022 2118 офат ба амал омадааст, ки аз ҳама бештар ҳодисоти сирф гидрометеорологӣ, ҷун тарма (54,25%), сел (15,39%), сангрзӣ (8,50%), шамоли саҳт (4,58%), баландшавии сатҳи об (3,92%), боро-ни сел (2,74%) ва ярҷ (2,27%) ба қайд гирифта шудаанд. Барои дурустии ин рақамҳо дар асоси омили солони Кумитаи ҳолатҳои фавқулода ва мудофияи граждании назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон муаллиф гистограммаи солони ҳаводисии табиӣ гидрометеорологии солҳои 2001-2022-ро таҳия кардааст.

Тақсими миқдори солони ҳодисаҳои табиӣ гидрометеорологӣ дар Тоҷикистон барои солҳои 2001-2022

ДАР ПАРТАВИ ПАЁМ

Тағйирёбии иқлим на танҳо ба афзоиш ва шиддатёбии офатҳои табиӣ, балки бештар аз он ба олами набототу ҳайвонот ва инчунин, солимии аҳоли таъсири манфӣ дорад. Маҳз бо дарназардошти паёмадҳои манфии тағйирёбии иқлим ва гармшавии он барои ҳаёти инсон, Пешвои миллат дар Паёми хеш (21.12.2021) иброз намуданд: *«Вобаста ба тағйирёбии иқлим, баландшавии бесобиқаи ҳарорати миёнаи кураи Замин ва пайомадҳои манфии он барои ҳаёти инсон, олами ҳайвоноту наботот ва пирахҳои кишвар олимони мо омӯзиш, таҳқиқ ва мониторинги доимиро дар ин самтҳо ба роҳ монда, роҳу усулҳои мутобиқшавӣ ба тағйирёбии иқлимро яқҳо бо олимони минтақа ва ҷаҳон коркард ва амалӣ намоянд»* [11]. Яке аз омилҳои асосии таҳриди ҳаёти тағйирёбии иқлим, ки ба олами набототу ҳайвонот ва солимии аҳоли таъсири манфӣ дорад, олудагии ҳаво буда, аз ҳисоби афзоиши миқдори чангу ғубор, партови газҳои гулхонаӣ ва дигар аэрозолҳо дар таркиби атмосфера ба амал меояд.

Тибқи иттилономаи СҶО оид ба чангҳои атмосфера [6], ҳамасола ба атмосфера ~2 миллиард тонна чангу ғубор ворид мешавад, ки агар як қисми он раванди табиӣ бошад, қисми аъзамаш дар натиҷаи истифодаи нодурусти захираҳои табиӣ, аз ҷумла обу замин ба амал меояд. Тӯфонҳои куму чанг дар ҳудуди беш аз 150 кишвар, пеш аз ҳама, дар кишварҳои Африқои Марказӣ, Осиёи Марказӣ, Осиёи Шарқӣ, Ховари Миёна, Амрикои Шимоли ва ҳавзаҳои Қариб ба амал омада, ба саломатии аҳоли, афзоиш ва ҳосилнокии рустаниҳо, муҳити зист ва дигар соҳаҳои иқтисодӣ таъсири манфӣ мерасонад [9]. Инчунин, қабати ғафси чангу ғубор ба таркиби ҳавои атмосфера ворид шуда, шаффофии онро коҳиш медиҳад ва ба инъикоси радиатсияи дарозмавҷ аз сатҳи Замин (албедо) монеа мешавад, ки пайдоиши эффекти гулхонаӣ ва гармшавии иқлим натиҷаи он мебошад. Тӯфонҳои куму чанг хатари хеле бузург ва ҷиддӣ дошта, махсусан, солҳои 2019-2020 онҳо дар миқёси хеле васеъ паҳн гардиданд. Азбаски ~55% партови чангу ғубор дар саросари ҷаҳон аз

Саҳрои Кабир ба амал меояд, консентратсияи баландтарини миёнаи солона дар бархе навоҳии Африқои Шимоли, Марказӣ ва сипас, дар нимҷазираи Араб, пуштакӯҳҳои Эрон, кишварҳои Осиёи Марказӣ ва шимолу ғарби Чин ба қайд гирифта шудааст.

Ҳамзамон, тағйирёбии шароити обу ҳаво ва дигаргуншавии иқлим на танҳо ба интиқоли чангу ғубор ба минтақаҳои гуногун, балки ба паҳншавӣ ва интиқоли бемориҳо (табларза, вараҷаи Рифт-Валли ва ғайра), ки ба тағйирёбии ҳарорат, речаи боришот ва намнокӣ ҳассосанд, муосидат менамояд. Бино ба иттилои Созмони Ҷаҳонии Тандурустӣ (WHO) [4], таъсири ҳодисаи Эл-Нино ба паҳншавии табларза бештар дар манотиқи гирифтори эпидемияи он, ки шароити иқлимии минтақа маъмулан ба афзоиши бемории мазкур мусоид аст, ба назар мерасад. Яъне, Эл-Нино ба динамикаи паҳншавии табларза зимни тағйирёфтани речаи боришот ва динамикаи ҳарорат низ таъсир мерасонад. Зеро дар натиҷаи боришоти зиёд дар минтақаҳои хушк кӯлмакҳо пайдо мешаванд ва зимни хушсолиҳо дар ноҳияҳои намнок минтақаҳои алоҳидаи обҳои доимӣ ба вучуд меоянд ва албатта, ҳарду тағйирот ба пайдоиши маконҳои нав барои хурӯҷи хомӯшакҳои вараҷа мусоидат менамоянд. Доир ба алоқамандии байни Эл-Нино ва бемории табларза бошад, дар ноҳияҳои ҷанубии Африқо, Осиёи Ҷанубӣ ва Амрикои Ҷанубӣ аз тарафи кормандони СҶТ далелҳои зиёде ба қайд гирифта шудаанд.

Дар асоси мушоҳидаҳои метеорологӣ, ҳисобҳои риёзию компютерӣ ва коркарди амсилаҳои гардиши умумии атмосфера оид ба ҳолат ва дурнамои иқлим, айни замон танҳо як концепсияи аз ҷиҳати илмӣ таҳияшуда, яъне, назарияи гармшавии глобалии иқлим аз ҳисоби таъсири антропогенӣ дар натиҷаи зиёдшавии таъсири эффекти гармхонавии атмосфера ҷой дорад, ки дар он таъсироти антропогенӣ бо тағйирёбии табиӣ иқлим алоқамандӣ пайдо мекунанд. Зеро маълумоти Идораи миллии тадқиқоти уқёнус ва атмосфераи (NOAA) ИМА [3] нишон медиҳанд, ки қимати миёнаи асоситарини газҳои гулхонаӣ

ДАР ПАРТАВИ ПАЁМ

– дуоксиди карбон (CO_2) танҳо давоми солҳои 2016-2017 ба андозаи $2,2 \pm 0,1$ ppm афзуда, соли 2017 ба қимати рекордии $405,0 \pm 0,1$ ppm расидааст. Аз соли 2015 то соли 2016 дуоксиди карбон $3,0$ ppm/сол зиёд шудааст, ки қисман ба ташаккул ёфтани шароити Эл-Нино дар охири соли 2015 алоқаманд мебошад. Бо вуҷуди ин, агар солҳои 60-уми асри пор афзоиши солони CO_2 дар атмосфера $0,6 \pm 0,1$ ppm буд, давоми даҳсолаҳои охир зиёдшавии солони он ба андозаи $2,3$ ppm/сол расидааст.

Мусаллам аст, ки соҳаҳои асосии партовкунандаи CO_2 ба атмосфера саноат ва энергетика мебошанд, аз ҷумла, танҳо соли 2019 дар тамоми кишварҳои ҷаҳон 37%-и нуруи барқ аз ҳисоби сӯзиши ангишт тавлид карда шудааст. Бинобар ин, зимни Конференсияи 26-уми тарафҳои Конвенсияи қолабии Созмони Милали Муттаҳид оид ба тағйирёбии иқлим (COP26) [1], ки аз 31 октябр то 12 ноябри соли 2021 дар шаҳри Глазго (Шотландия, Британия) баргузор гардид, беш аз 40 кишвар уҳдадор шуданд, то тибқи ваъдаҳои қаблӣ аз ангишт даст кашанд. Маврид ба зикр аст, ки кишварҳои асосии истифодабарандаи ангишт Лаҳистон, Ветнам ва Чили буда, маҳз ҳамин кишварҳо уҳдадории мазкурро қабул карданд. Вале баъзе аз бузургтарин кишварҳои истифодабарандаи ангишт, ба монанди ИМА ва Чин чунин уҳдадориро напазируфтаанд. Дар доираи уҳдадории алоҳида 20 кишвар, аз ҷумла, ИМА ваъда додаанд, ки маблағгузориро барои лоиҳаҳои афзункунандаи сӯзишвории истихроҷшаванда дар хориҷа то охири соли 2022 қатъ мекунанд. Аз ин рӯ,

кишварҳои аз нигоҳи саноат рушдкардаро зарур аст, ки чунин лоиҳаҳои сӯзишвории истихроҷшавандаро, ба монанди ангишт, нафт ва гази табиӣ, бидуни истифодаи технология барои нигоҳ доштани партовҳои CO_2 татбиқ нанамоянд.

Азбаски ангишт яке аз бузургтарин омилҳои ифлоскунандаи ҳавои атмосфера ва муҳити атроф ба ҳисоб меравад, аз ин рӯ, имзокунандагони созишнома уҳдадор шудаанд, ки тамоми намудҳои сармоягузорию барои тавлиди нуруи барқ аз ҳисоби сӯзиши ангишт дар дохил ва хориҷи кишвар қатъ намоянд. Аз ҷумла, ҷониби Британияи Кабир иброз дошт [1], ки ин кишварҳо ба мувофиқа расиданд, то тавлиди нуруи барқро аз ҳисоби сӯзиши ангишт дар солҳои 2030 барои кишварҳои аз нигоҳи саноатӣ пешрафта ва дар солҳои 2040 барои кишварҳои рӯ ба рушд қатъ намоянд. Ҳамчунин, даҳҳо созмони минтақавию байналмилалӣ низ ба созишномаи мазкур имзо гузоштанд ва чанд бонки бузург ҳам розӣ шуданд, то маблағгузорию саноати ангиштро қатъ кунанд. Сарфи назар аз ин, дар Чин ва дигар кишварҳои бузурги истифодакунандаи ангишт ба уҳдадорӣ оид ба қатъ намудани истифодаи ангишт дар дохили кишвар розӣ нашуданд. Чунин ҳолат аз он шаҳодат медиҳад, ки бораи марҳила ба марҳила қатъ кардани саноати истихроҷ ва истифодаи нафту газ ҳанӯз алтернативаи комиле вуҷуд надорад.

Яке аз усулҳои асосӣ ва муосир ҷиҳати кам кардани партови газҳои гулхонаӣ, коҳиш додани таъсири антропогенӣ ба тағйирёбии иқлим ва нигоҳ доштани тозагии ҳавои атмосфераю муҳити атроф татбиқи амалии «иқтисоди сабз», истеҳсоли «энергияи сабз» ва дар маҷмӯъ, тақвият бахшидани «рушди сабз» мебошад, ки дар ин маврид низ Пешвои миллат, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ба маврид мефармоянд: «Бо мақсади расидан ба ҳадафҳои Стратегияи рушди «иқтисоди сабз» ҷиҳати бунёди нуругоҳҳои барқӣ аз ҳисоби манбаъҳои барқароршавандаи энергия ва то соли 2030 ба ҳаҷми на кам аз 1000 мегаватт расонидани иқтидорҳои алтернативии истеҳсоли «энергияи сабз», яъне, бо истифодаи

ДАР ПАРТАВИ ПАЁМ

захираҳои офтобӣ бодӣ тадбирҳои амалӣ андешида шаванд.

Бо амалисозии тадбирҳои зикришуда соли 2032 истеҳсоли барқ дар кишвар нурра аз ҳисоби манбаъҳои барқароршаванда, яъне, 100 фоиз бо «энергияи сабз» таъмин гардида (ҳоло 98 фоиз), дар ин замина аз рӯйи меъёрҳои байналмилалӣ то соли 2037 партови газҳои гулхонаӣ то ҳадди ниҳой коҳиш дода мешавад. Яъне, Тоҷикистон ҳамчун давлати пешсафӣ ҳақон дар самти инкишофи «иқтисоди сабз» соли 2037 воқеан ба «кишвари сабз» табдил меёбад» [10].

Аз ин ҷо равшан мешавад, ки Ҷумҳурии Тоҷикистон тахти сарварӣ ва роҳнамоии Пешвои миллат, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар масири мубориза бо мушкилоти глобалии экологӣ, алалхусус, тағйирёбии иқлим ҳаракати комилан дуруст дошта, бо назардошти манофеи экологӣ, иқтисодӣ ва беҳзистии аҳоли қабул ва амалӣ намудани барномаи мушаххаси давлатӣ оид ба кабудизоркуниро яке аз роҳҳалҳои бунёдӣ дар ин самт меҳисобад. Дар баробари ин, яке аз ҳадафҳои меҳварии сиёсати хориҷии экологии Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон барои оянда, ки баҳри ҳифзи кураи арз ва беҳзистии сокинони он нигаронида шудааст, андешидани тадбирҳои дурусту саривақтӣ чӣхати ҳалли масоили муҳраи ҷомеаи байналмилалӣ, аз қабил мутобикшавӣ ба пайомадҳои тағйирёбии иқлим ва рафъи оқибатҳои он, коҳиш додани партови газҳои гулхонаӣ, кам кардани норасоии маводи ғизоӣ оби нӯшокӣ ва ғайра мебошад. Маҳз бо ин мақсад, Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳамчун давлати пешсафӣ ғояҳои ҳақонии об, иқлим ва экология ба нақша гирифтааст, ки дар доираи татбиқи Стратегияи рушди «иқтисоди сабз» то соли 2037 партови газҳои гулхонаиро то ҳадди ниҳой коҳиш дода, бо амалинамоии барномаи давлатӣ оид ба кабудизоркунӣ барои давраи то соли 2040, дар ин муддат ба «кишвари сабз» табдил меёбад.

Адабиёт:

1. COP26: More than 40 countries pledge

to quit coal // URL: <https://www.bbc.com/news/science-environment-59159018>

2. Copernicus Climate Change Service. Global air and ocean temperatures reach new record highs, 8 August 2023 // URL: <https://climate.copernicus.eu/july-2023-global-air-and-ocean-temperatures-reach-new-record-highs>

3. NOAA. 2017 State of the climate: Atmospheric carbon dioxide // URL: <https://www.climate.gov/news-features/featured-images/2017-state-climate-atmospheric-carbon-dioxide>

4. WHO. El Niño Southern Oscillation (ENSO) // URL: [https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/el-nino-southern-oscillation-\(enso\)](https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/el-nino-southern-oscillation-(enso))

5. WMO – No.1316. State of the Global Climate 2022. - Geneva, Switzerland, 2023. – 49 p.

6. WMO. Airborne Dust Bulletin. No.4 – May 2020 // URL: <https://library.wmo.int/idurl/4/57466>

7. WMO. Global Seasonal Climate Update // URL: <https://www.wmolc.org/gscuBoard/list>

8. WMO. July 2023 is set to be the hottest month on record, 27 July 2023 // URL: <https://wmo.int/news/media-centre/july-2023-set-be-hottest-month-record>

9. WMO. New international coalition to combat sand and dust storms, 6 September 2019 // URL: <https://public-old.wmo.int/en/media/news/new-international-coalition-combat-sand-and-dust-storms>

10. Паёми Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон «Дар бораи самтҳои асосии сиёсати дохилӣ ва хориҷии ҷумҳурӣ», 28.12.2023 // URL: <http://president.tj/node/32191>

11. Паёми Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, Пешвои миллат, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон «Дар бораи самтҳои асосии сиёсати дохилӣ ва хориҷии ҷумҳурӣ», 21.12.2021 // URL: <http://president.tj/node/27417>

12. Федеральная служба по гидрометеорологии и мониторингу окружающей среды. Изменение климата. Информационный бюллетень. - №105. – октябрь-ноябрь 2023 г. // URL: <http://www.global-climate-change.ru/index.php/ru/bul-izmenenie-klimata/archive-of-bullet>

Замира САФАРОВА,
докторант (PhD)-и Институти илмҳои гуманитарии
ба номи академик Б.Искандарови
Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон

ПАЁМИ ПЕШВОИ МИЛЛАТ - ДАСТУРИ РОҲНАМО

Мутобиқи банди 1-и моддаи 69 Конституцияи Ҷумҳурии Тоҷикистон Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон дар доираи салоҳияти худ самтҳои асосии сиёсати дохилӣ ва хориҷии давлатро муайян месозад, ки он қисман дар Паёмҳои Сарвари давлатамон низ инъикоси худро меёбанд.

Паёми солони Президент ҳамчун маълумоти расмӣ солони доир ба вазъи кишвар дар самтҳои асосии сиёсати дохилӣ ва хориҷии давлат буда, ҳамзамон, дар он таҳлилҳо ва нуктаи назари Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон оид ба самтҳои стратегӣ рушди Тоҷикистон дар ояндаи наздик ифода мегардад. Паём дар баробари муқаррароти дорои хусусияти сиёсӣ, иқтисодӣ ва идеологӣ, ҳамчунин, дарбаргирандаи пешниҳодҳои мушаххас, ки ба фаъолияти қонунгузори парламон марбут аст, мебошад.

Дар муайян намудани сиёсати дохилӣ ва хориҷӣ Паёми Президент аҳаммияти хоса дорад. Он на танҳо вазъи кишвар ва мавқеи он дар ҷаҳонро арзёбӣ мекунад, балки афзалиятҳои дарозмуддат, аз ҷумла, дар соҳаи иҷтимоӣ, иқтисодӣ, фарҳангӣ, сиёсати хориҷӣ ва дохилӣ, дар соҳаи маориф, амният ва мудо-

фиаро муайян менамояд. Қобили зикр аст, ки дар амалӣ кардани ин афзалиятҳо талошҳои бунёдкорона ва ҷидду ҷаҳди тамоми ҷомеа тақозо карда мешавад.

Яке аз омилҳои асосӣ ва муҳимме, ки ба таъмин намудани рушди устувор ва босуръати мамлакат мусоидат мекунад, ин танзими ҳукукии саривақтӣ ва ҳамҷониба мебошад. Аз ин лиҳоз, қонунгузоро мебошад талошҳои ҷида пайваста ба тақмил додани қонунгузорӣ ва ҳамқадами ислоҳоти сиёсӣ иқтисодӣ, иҷтимоӣ ва фарҳангӣ будани қонунгузорӣ равона созад.

Дар Паёми имсолаи Президенти кишвар, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон бархе аз масъалаҳои муҳими ҳуқуқӣ ифода шудаанд. Алалхусус, ин ташаккули маърифати ҳукукии шаҳрвандон, ки дар раванди бунёди ҷомеаи пешрафта ва адолатпарвар нақши калидӣ дорад. Ҳамзамон, бо мақсади тақвият бахшидани ин масъалаи калидӣ дар кишвар Барномаи таълим ва тарбияи ҳукукии шаҳрвандони Ҷумҳурии Тоҷикистон барои солҳои 2020-2030 амалӣ шуда истодааст.

Ҳамчун мутахассиси соҳаи таърих ва ҳуқуқшиносӣ гуфта метавонам, ки ин ташаббус хеле ҳам бамаврид аст, зеро таҷрибаҳои ҳаррӯзаи қориамон шаҳодат бар он медиҳанд, ки шаҳрвандони кишвар, алалхусус, гурӯҳҳои осебпазири ҷомеа дар масъалаи болозикр бо мушкилиҳои зиёд рӯ ба рӯ мегарданд. Огоҳ набудан ва надонишани қонунҳои амалкунандаи кишвар ба он оварда мерасонад, ки шаҳрвандон ва гурӯҳҳои осебпазири ҷомеа дар вазъияти барои онҳо муҳим дар ҳолатҳои номувоҷиат мегарданд.

Ҳамзамон, паст будани сатҳи маърифати

СОЛИ МАЪРИФАТИ ҲУҚУҚӢ

ҳуқуқии ҷомеа ба баланд шудани нишондоди қонуншиканиҳо дар ин ё он соҳа оварда мерасонад. Зеро саводнокии ҳуқуқӣ ин маънои донишмандии уҳдадорӣҳои худ ва роҳҳои ҳифзи онҳо мебошад. Дар ин ҷаҳони бо суръати баланд тағйирёбанда ва раванди беисти муҳоҷирати глобалӣ ҳар як шахс бояд ҳуқуқу уҳдадорӣҳои худро мушаххас донанд. Танҳо маърифат ва саводнокии ҳуқуқии инсон гарави боз ҳам мустаҳкам гардидани қонуният ва эҳтироми он аз тарафи шахрвандон хоҳад буд. Ин нуктаи муҳим аз тарафи Пешвои миллат, мухтарам Эмомалӣ Раҳмон чунин иброз гардид: “Таъмин намудани дастрасӣ ба адолати судӣ ва иттилоот оид ба фаъолияти судҳо, муҳокимаи ошкоро ва одилонаи судӣ ба таҳкими қонуният, пешгирӣ кардани содиршавии ҷиноят, эҳтиром ба қонун ва ҳифзи ҳуқуқу озодиҳои инсон ва шахрванд мусоидат менамояд”. Дар ҳақиқат ҳам, ба шарофати маърифату саводнокии ҳуқуқӣ шахс метавонад ба таври соҳанда мушкilotеро, ки ҳангоми муошират бо дигарон ба миён меоянд, ҳал кунад. Танҳо дар асоси саводнокии ҳуқуқии ҳар як шахс муносибатҳои шахрвандон дар ҷомеа ба як низоми ҳуқуқӣ мубаддал хоҳанд гашт ва заминае барои барпо намудани як давлати дорои имкониятҳои устувору ҷомеаи шахрвандӣ гузошта хоҳад шуд.

Таъминоти волоияти қонун яке аз масъалаҳои дигари калидӣ дар низоми ҳуқуқии давлат ба ҳисоб меравад. Зеро волоияти қонунро ҳамчун меҳвари фаъолияти мақомоти ҳокимияти судӣ ва ҳифзи ҳуқуқ шуморидан мумкин аст. Дар ин самт, Роҳбари давлат, мухтарам Эмомалӣ Раҳон хеле бамаврид қайд намуданд, ки “Қорӣ намудани технологияҳои муосири электронӣ дар фаъолияти судҳо низ аз ҷумлаи қорҳои муҳим мебошад ва бояд дар ин самт тадбирҳои мушаххас андешида шаванд”. Бешубҳа, технологияи муосири электронӣ дар фаъолияти судҳо ва дигар сохторҳои дахлдор яке аз дигар равандҳои басо бамаврид ва актуалӣ шуморида мешавад, зеро ин раванд ба муроҷиати шахрвандон ба ин ё он мақомоти дахлдор ҳам аз ҷиҳати сарфаи вақт ва ҳам аз ҷиҳати сарфаи молия мусоидат намуда, ҳам

як шаффофияти муайянеро дар ин ҷода эҷод хоҳад кард.

Аз ин лиҳоз, пешниҳоди Сарвари давлатмон, мухтарам Эмомалӣ Раҳмон вобаста ба эълон кардани соли 2024 ҳамчун “Соли маърифати ҳуқуқӣ” саривақтӣ ва муҳим буда, итминони комил дорем, ки ин иқдом дар тақон бахшидани рушди устувори кишвар ва низоми ҳуқуқии он таъсири мусбат мерасонад.

Таҳлилҳо собит менамоянд, ки ба таври самаранок баргузор намудани ҷорабинҳои дар самти маърифати ҳуқуқӣ ва иҷрои дастурҳои Паёми Пешвои миллат масъалаҳои зеринро ба бор меоварад:

- Бо эълон гардидани соли 2024 “Соли маърифати ҳуқуқӣ” донишу малакаи қормандони мақомоту сохторҳои гуногун, инчунин, мақомоти ҳифзи ҳуқуқ, мақомотҳои судӣ ва прокуратура тақмилу тақвият дода шуда, дар қори ин сохторҳо усулҳои нав, ки ба меъёрҳои байналмилалӣ мутобиқанд, ворид хоҳанд гашт ва таваҷҷуҳи бештаре ба волоияти қонун дода шуда, соҳаи қонунгузори кишварамон ҳамрадиҳои ислоҳоти сиёсӣ, иқтисодӣ, иҷтимоӣ ва фарҳангии ҷомеа бештар тақмил хоҳад ёфт.

- Эълон гардидани “Соли маърифати ҳуқуқӣ” тақони ҷиддӣ барои тақвият бахшидан ва баланд бардоштани саводнокии ҳуқуқии тамоми шахрвандони кишвар, алалхусус, гурӯҳҳои осебпазири ҷомеа хоҳад буд. Чунин иқдом бори дигар тамоми сохтору мақомоти давлатиро, аз ҷумла, мақомоти ҳифзи ҳуқуқро водор месозад, ки дар иҷро намудани масъулиятҳоишон вобаста ба баланд бардоштани савияи дониши ҳуқуқии шахрвандони кишвар талошҳои зиёдтар аз худ нишон диҳанд.

Бешубҳа, маърифату саводнокии ҳуқуқӣ яке аз воситаҳои калидӣ барои мустаҳкам гардонидани ҷомеаи пешрафта ва адолатпарвар мебошад. Бо тақ ба суҳанони Сарвари кишварамон бояд бори дигар таъкид намуд, ки ҳар фарди дорои номусу дид, андешаву афкори шахсӣ дар зебову обод намудани кишварамон, баланд бардоштани сатҳу сифати зиндагии халқамон ва вусъат бахшидани обрӯи Ватани азизамон дар арсаи байналмилалӣ саҳми худро гузорад.

Абдуфаттоҳ ШАРИФЗОДА,
узви вобастаи Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон,
Фирдавс ШАРИФЗОДА,
котиби якуми Вазорати корҳои хориҷии Ҷумҳурии Тоҷикистон

ТОҶИКИСТОН ВА СЛОВАКИЯ: ДАР ПАРТАВИ 31 СОЛИ КОМГОРИ МУНОСИБАТҲОИ ДИПЛОМАТИӢ

Кишвари дар Аврупои Марказӣ ҷойгирфтаи Словакия (масоҳаташ 49,035 км² ва аҳолиаш 5,4 млн. нафар) бо манзараҳои фараҳангеии табиияш, кӯҳҳо, мағораҳои қадим, кушкҳои асримиёнагӣ ва шаҳрҳои ҷозиб, ёдгориҳои меъмории мардумӣ, осоишгоҳҳои минералӣ ва лижаронӣ, чашмаҳои гарму шифобахш дорони иқтисодии бузурги сайёҳӣ мебошад. 40%-и ҳудудашро ҷангалҳо иҳота карда, 80%-и мамлакат дар баландии 750 метр аз сатҳи баҳр қарор дорад (қуллаи баландтарин – Герлаховски-Штит (2655 м) дар кӯҳҳои Татраҳои Баланди қаторкӯҳҳои Карпати Ғарбӣ). Шояд маҳз ҳамин аст, ки дар соли 2018 аз ин кишвари ҷолиби аврупоӣ 15,3 млн. нафар сайёҳ, яъне шумори се баробари аҳолии он, дидан кардаанд[3]. Аммо на ҳамагон аз мақоми сиёсӣ ва зарфиятҳои иқтисодии Словакия боҳабаранд, ки аҳли зиёро бо фишурдаи он пеш аз иншоӣ сатҳу муҳтавои муносибатҳои бо Тоҷикистон дар поён шинос мекунем.

Ҷумҳурии Словакия пас аз ғурупоиҳои осоиштаи давлати Чехословакия 1 январи соли 1993 истиқлол ба даст овард. Словакия ҷумҳурии парлумонии демократӣ мебошад. Раиси ҳукумати он – Сарвазир – ихтиёрдори воқеии ҳокимияти иҷроия ва сарвари давлат – Прези-

дент – роҳбари расмӣ ҳокимияти иҷроия буда, дорони ваколатҳои хеле маҳдуд аст[6].

Словакия узви СММ, САҲА, Шурои Аврупо, Созмони ҳамкории иқтисодӣ ва рушд, Созмони Умумиҷаҳонии Савдо, Иттиҳоди Аврупо ва СААШ (НАТО), минтақаҳои Шенген (2007) ва Евро (2009) ба шумор меравад[6]. Братиславаи расмӣ барои саҳмгузори ба таҳкими ҳамгироӣ дар дохили Иттиҳоди Аврупо (ИА) ва таъсири он аз ҳисоби давлатҳои Балкани Ғарбӣ, ташаккули иттиҳодияҳои энергетикӣ, бонкӣ ва асбӯрӣ, татбиқи сиёсати умумии хориҷӣ, амниятӣ ва муҳофизаи ИА талош меварзад. Фаъолият дар ҷаҳорҷӯии иттиҳодияҳои минтақавӣ, пеш аз ҳама, Гурӯҳи Вишеград (Словакия, Чехия, Венгрия ва Полша) ва “Формати Славковӣ” (Словакия, Австрия ва Чехия) бо таъки ба пешбурди манфиатҳои кишварҳои узв дар ҳамдастӣ бо сохторҳои Иттиҳоди Аврупо, татбиқи лоиҳаҳои фаромарзии нақлиётӣ, энергетикӣ ва кооператсионӣ, мусоидат ба таъмини мановфеи ИА дар кишварҳои “Шарикӣ Шарқӣ” ва Осиёи Марказӣ авлавиятҳои дипломатияи словакиро таҷассум мекунанд[5].

Аз лиҳози иқтисодӣ Ҷумҳурии Словакия кишвари нисбатан рушдкардаи саноатӣ-аграрӣ буда, мувофиқи арзёбии соли 2023 маҷмуи маҳсулоти дохилиаш 133 млрд. долл. ШМА ва ММД ба ҳар сари аҳоли 24,5 ҳазор долл. ШМА-ро ташкил додааст. Сохтори соҳавии ММД-и Словакия аз саноат (28%), савдо, молия ва хизматрасониҳои маишӣ (26%), баҳши иҷтимоӣ (11%) ва сохтмон (7%) иборат аст. Шарикӣ асосии тичоратияш Иттиҳоди Аврупо (Олмон, Чехия, Полша, Австрия) буда, ба аъзои иттиҳод 80% содироти Словакия ва айнан ҳамин андоза

ДАР АРЗҲОИ ДҶСТӢ

воридот аз ИА рост меояд[6].

Шохаҳои муҳими соҳаи саноати Словакияро автомобилсозӣ, мошинсозӣ, электроника ва электротехника, истеҳсоли пӯлод, кулолгарӣ, бофандагӣ, коркарди хӯрокаи ва нӯшокӣ, аслиҳасозӣ ва маҳсулоти нафтӣ дар бар мегиранд. Дар ин кишвар ширкату корхонаҳои оламшумули автомобилсозӣ – «Volkswagen», «Peugeot», «Kia Motors», «Hyundai Mobis», металлургия «U.S. Steel» ва электроника «Samsung Electronics» бомуваффақият фаъолият доранд[2]. Дар ин радиф он нукта ҷолиб аст, ки Словакия дар дунё истеҳсолгари бузургтарини автомобилҳо ба ҳар сари аҳоли эътироф шуда, дар соли 2019 он 1,1 миллион адад мошин истеҳсол кардааст.

Тоҷикистон дар сиёсати хориҷии худ ба рушди минбаъда ва тақвияти муносибатҳо бо Словакия дар соҳаҳои сиёсӣ, тиҷоратӣ ва иқтисодӣ, фарҳангу маориф ва дигар самтҳои мавриди эҳтимоми муштарак аҳамият медиҳад. Рабобити дипломатӣ миёни Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Ҷумҳурии Словакия 4 феввали соли 1993 барқарор шуда, дар дарозии беш аз сӣ соли сипаришуда муносибатҳои ҳасанай ду кишвар дар руҳияи дӯстиву рафокат ва эҳтимоду эҳтироми мутақобила ба таври муътадил ташаккул ёфтаанд. Дар ин давра мукотибаи дипломатӣ байни сарони ду давлат, табодули сафарҳои сатҳи баланд ва вохӯриву музокироти ҳайатҳои сиёсӣ ва иқтисодӣ чараён дошанд.

Аз қадамҳои аввалини баҳамойии ҷонибҳои таъйини сафирон ғайримуким буда, 7 октябри соли 1997 Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон сафири фавқулода ва мухтори Словакия дар Тоҷикистон ҷаноби Роман Палданро ба муносибати супоридани эҳтимоднома қабул карданд. Дар рафти суҳбати дӯстона Сардори давлати тоҷикон изҳори дилпурӣ намуданд, ки оғоз шудани рисолати дипломати словакӣ ба пайдорсозиву густариш ёфтани рабобити Тоҷикистону Словакия дар бахшҳои гуногун мусоидат карда, Тоҷикистон ҷӣ дар соҳаи тараққии саноат ва ҷӣ дар соҳаи тиҷорат пешомадҳои фаровон дорад. Имзо шудани созишномаи ҳамкорӣ тиҷоратӣ ва иқтисодӣ ва созишномаи ҳамкорӣ дар соҳаи илму техника, гарави инкишофи минбаъдаи муносиботи ҳарду давлат хонда шуд[8].

Дар партави талошҳо баҳри таҳкими робитаҳои сиёсии мутақобилан судманди ду кишвар 30-31 августи соли 2007 сафари расмӣ вазири корҳои хориҷии Ҷумҳурии Словакия ҷаноби Ян Кубиш ба Душанбе анҷом ёфта, ўро Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ба ҳузур пазируфтанд. Зимни суҳбат масъалаҳои роҳандозӣ ва густариши ҳамкорӣҳои Тоҷикистону Словакия ҳам дар сатҳи дучониба ва ҳам дар доираи шарикӣ дар сохторҳои аврупоӣ (САҲА, ИА) ва байналмилалӣ (СММ) муҳокима гардиданд[1, с. 277]. Қабл аз оғози мулоқот Президенти кишвар аз нақши бевоситаи Ян Кубиш дар барқарорсозии сулҳи миёни тоҷикон ёдовар шуда, ўро бо ордени «Дӯстӣ» сарфароз гардониданд ва ин мукофоти олии давлатиро нишонаи қадршиносии арзандаи давлат ва мардуми Тоҷикистон маънидод карданд. Ҳангоми гуфтушунид ривочу раванқ додани ҳамкорӣҳо дар риштаҳои мухталиф, аз ҷумла, сиёсати байналмилалӣ, иқтисод ва савдо, энергетика, саноат, кишоварзӣ, илму техника ва фарҳангу маориф тақозои замон ва ҷавобгӯ ба манфиатҳои аслии ду кишвар арзёбӣ гардид [20, 267-268].

Пазирии навбатии намоёндаи Словакия дар шаҳри Душанбе 21 майи соли 2019 сурат гирифт. Дар мулоқоти Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон бо вазири корҳои хориҷӣ ва аврупоии Ҷумҳурии Словакия, Раиси амалкунандаи Созмони амният ва ҳамкорӣ дар Аврупо ҷаноби Мирослав Лайчак масоили вобаста ба ҳамкорӣҳои дучониба ва бисёрҷонибаи Тоҷикистон ва Словакия дар соҳаҳои гуногун, бавежа иқтисоду тиҷорат, сармоягузорӣ, роҳу нақлиёт, саноат, кишоварзӣ, фарҳанг, илму маориф, тандурустӣ ва варзишу сайёҳӣ матраҳ шуданд. Ҷонибҳои барои таҳкими шарокати байнидавлатии Тоҷикистону Словакия дар ин бахшҳо омодагии худро собит карданд. Ҳамзамон, баргузориҳои конфронси байналмилалӣ сатҳи баланд дар хусуси муқовимат ба терроризм ва манбаҳои маблағгузориҳои он, аз ҷумла гардиши ғайриқонунии маводи мухаддир ва ҷинояткорӣ муташаккил дар шаҳри Душанбе аз тадбирҳои муҳими байналмилалӣ дар мубориза бо ин вабои аср арзёбӣ гардид[9].

ДАР АРЗҲОИ ДҶСТӢ

Дар навбати худ, номаҳои табрикии Президенти Ҷумҳурии Словакия хонум Зузана Чапутова ба унвони Пешвои миллати тоҷикон мухтарам Эмомалӣ Раҳмон солҳои 2019 ва 2020 ба ифтихори чашни Истиқлолияти давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон хушбину умедбахш ҳастанд. Ў бо хушнудӣ муносибатҳои неки Словакия ва Тоҷикистонро зикр намуда, итминон додааст, ки равобити ду кишвар бар асоси барои ҷонибҳо судманд дар ҳамаи арсаҳои манфиатҳои муштарак минбаъд низ густариш меёбанд. [19].

Саъю кӯшишҳои ҷомеаҳои дипломатии ҷонибҳо ҷиҳати ҷонноксозии муносибатҳои гуногунҷабҳа дар зарфи даҳ соли охир тақвият ёфта, натиҷаҳои муайян доданд. Ҳамин тавр, 26 ноябри соли 2014 дар Братислава сафири фавқулода ва мухтори Ҷумҳурии Тоҷикистон дар Ҷумҳурии Словакия (бо иқоматгоҳ дар Вена) Насредин Исмаилов (ҳоло муовини якуми вазири корҳои хориҷии Ҷумҳурии Тоҷикистон) эътимодномаи худро ба Президенти Ҷумҳурии Словакия Андрей Киска супорид. Дар рафти мулоқот вазъ ва дурнамои рушди муносибатҳои Тоҷикистону Словакия, ҳамкорӣ дар ҷаҳорҷӯби ташкилотҳои байналмилалӣ ва таҳкими муҳовараи созанда баррасӣ шуданд[18]. Бо гузашти қариб як сол, дар Нью-Йорк дар ҳошияи иҷлоси 70-уми Маҷмаи Умумии СММ (3 октябри соли 2015) вазири корҳои хориҷии Тоҷикистон Сирочиддин Аслов бо муовини Сарвазир ва вазири корҳои хориҷии Словакия ҷаноби Мирослав Лайчак мулоқот орошта, зарурати вусъат додани муколамаи сиёсиро ҳам дар сатҳи дучониба ва ҳам дар доираи қолаби ҳамкориҳои Тоҷикистон-Иттиҳоди Аврупо таъкид доштанд. Зимни дидор М. Лайчак роҷеъ ба қарори Ҳукумати Словакия ҷиҳати расонидани кумак ба Ҳукумати Тоҷикистон дар рафъи оқибатҳои офати табиӣ дар кишварамон рӯҳода С.Асловро хабардор намуд[15].

4 ноябри соли 2016 ва 20 апрели соли 2018 мутаносибан дар шаҳрҳои Душанбе ва Братислава даврҳои навбатии машваратҳои сиёсӣ, ки дар он ҷониби Тоҷикистонро муовини вазири корҳои хориҷӣ Музаффар Ҳусейнзода ва ҷониби Словакияро Котиби давлатии Вазорати корҳои хориҷӣ ва умури Аврупо Лукаш Паризек роҳбарӣ намуданд, барпо гаштанд. Зимни гуфтушу-

нидҳо мавзӯоти мубрами равобити Тоҷикистону Словакия, аз ҷумла, рушди муносибатҳои сиёсӣ, иқтисодӣ, тичоратӣ, фарҳангӣ, ҳамҷунин ҳамкориҳо дар соҳаҳои маориф ва сайёҳӣ муҳокима гардиданд. Омодагии ҷонибҳо барои густариши ҳамкориҳои мутақобилан судманд дар ҷаҳорҷӯби созмонҳои байналмилалӣ, аз ҷумла, СММ ва зарурати андешидани тадбирҳои муштарак дар раванди татбиқи Стратегияи Иттиҳоди Аврупо барои Осиёи Марказӣ таъкид гардид.

Бояд зикр кард, ки зимни сафари қорӣ ба Тоҷикистон (ноябри 2016), ҳайати расмӣи Словакияро ҳайати соҳибкорони бонуфузи словакӣ ҳамроҳӣ намуда, дар мизи мудаввари соҳибкории Тоҷикистону Словакия ширкат варзиданд. Дар ҷорабиниҳои мазкур имкониятҳои раванк додани ҳамкориҳои иқтисодию тичоратии ду кишвар, ба роҳ мондани тамосҳои муштарак миёни соҳибкоруни сармоягузори тоҷику словакӣ ва татбиқи лоиҳаҳои муштаракӣ ҳамқорӣ баррасӣ гардиданд[14].

Рӯйдодҳои болозикр аз динамикаи баланди рушди муколамаи сиёсӣ ва ҳамкориҳои иқтисодӣ дарак дода, дар солҳои баъдӣ ҷунин тамоял низ идома ёфт. Ҷунончи, 18 майи соли 2017 дар шаҳри Брюссел вохӯрии вазири корҳои хориҷии Ҷумҳурии Тоҷикистон бо Котиби давлатии Вазорати корҳои хориҷӣ ва умури аврупоии Ҷумҳурии Словакия баргузор шуд, ки дар рафти он тарафҳо баҳри таҳкиму тавсеаи ҳамкориҳои ду кишвар дар соҳаҳои тичоратӣ иқтисодӣ, нақлиётӣ, энергетикӣ, кишоварзӣ, тандурустӣ, маориф ва фарҳангӣ башарӣ мароқ зоҳир карданд[13].

Роҳбари ҳайати Тоҷикист зимни машваратҳои сиёсӣ дар Братислава (апрели 2018) бо аъзои Шурои миллӣ (Парлумон)-и Словакия таҳти роҳбарии раиси Гурӯҳи дӯстии байнипарлумонии Тоҷикистону Словакия Петер Марчек мулоқот карда, зимни баррасии масъалаҳои роҳандозӣ ва тавсеаи робитаҳои байнипарлумонӣ миёни ду давлат ба зарурати табодули сафарҳои вакилони мардумии ҷонибҳо ҳавасмандӣ зоҳир намуд[16].

Солҳои охир маърақаҳои ба роҳандозии пайвандҳои муфиди Тоҷикистону Словакия дар бахшҳои муҳимми иқтисодию тичоратӣ ба мушоҳида мерасанд. Дар иртибот ба ин, 14 сентябри соли 2022 дар шаҳри Душанбе вохӯрии

ДАР АРЗҲОИ ДҶСТӢ

муовини вазири корҳои хориҷии Ҷумҳурии Тоҷикистон Шараф Шерализода бо раиси Шурои содироткунандагони Словакия Лукаш Паризек баргузор гардида, дар рафти он масъалаҳои умдаи рушди тавсеаи ҳамкорӣҳои иқтисодиву тиҷоратӣ ва иқтисодии сармоягузорӣ бо назардошти зарфиятҳои содиротии Тоҷикистон таъбодули андеша сурат гирифт[12]. Вазехан созишҳои дар Душанбе ҳосилгардида буд, ки бо гузашти тахминан ним сол, 28 феввали соли 2023 дар шаҳри Братислава аввалин Анҷумани соҳибкорони Тоҷикистону Словакия бо иштироки муовини вазири корҳои хориҷии кишвар ва муовини вазири иқтисоди Словакия Питер Шветс баргузор гардид. Дар чорабинӣ намоёндагони сохторҳои марбут ба давлатии Тоҷикистону Словакия ва соҳибкорони ҳарду кишвар дар самтҳои энергетика, истеҳсолот, хизматрасонӣ, истихроҷи нафту газ, фармасевтӣ ва ғайра ширкат варзиданда, робитаҳои судманд ба роҳ монданд[17].

Ахиран, 8 январӣ соли 2024 вазири нақлиёти Ҷумҳурии Тоҷикистон Азим Иброҳим бо ҳайати словакӣ мулоқот намуданд. Зимни мулоқот сафири фавқулода ва мухтори Словакия дар Тоҷикистон В.Боретско азму нияти ҷониби Словакияро ҷиҳати густариш додани равобити тиҷоратӣ ва афзоиши таъбодули молу маҳсулот бо Ҷумҳурии Тоҷикистон баён дошт. Директори Бонки содироту воридоти Словакия М. Демак омодагии бонкро барои таъбиқи лоиҳаҳои сармоягузорӣ дар самти роҳу нақлиёти Тоҷикистон, бахусус дар соҳаи насби тарозуҳо барои ҷенкунии воситаҳои нақлиёти гаронвази ва рақамикунони соҳаи роҳу нақлиёт изҳор намуд. Раҳбари ширкати «Betamont» Ростислав Бабитс бошад гуфт, ки метавонад бо шарикони тоҷикистонӣ ҳамкорӣҳо ба роҳ монад. Вазири нақлиёт А.Иброҳим ҳавасмандии ҷониби Тоҷикистонро ба рушди муносибатҳои ду кишвар дар самти таъбиқи лоиҳаҳои сармоягузорӣ изҳор намуд. Дар поёни музокирот Ёддошти тафохуми ҳамкорӣ дар бораи таҳсиси қарз ва гранти имтиёзнок барои иҷрои тарҳҳои сармоягузорӣ миёни Вазорати нақлиёти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Бонки содироту воридоти Словакия ба имзо расид[10].

Миёни Тоҷикистону Словакия созишно-

маҳои байниҳукуматӣ дар бораи кумаки сармоягузорӣ ва ҳамкорӣҳои тиҷоративу иқтисодӣ ва илмӣ-техникӣ қаблан ба имзо расидаанд, вале дар ин самт иқтисоду имкониятҳои фарох истифоданошуда боқӣ мондаанд[11]. Ҳаҷми гардиши мол миёни ду давлат қаноатбахш набуда, дар соли 2023 он 1 млн. 276 ҳазор доллари ИМА-ро ташкил додааст[7].

Аз ин рӯ, ҳангоми музокираҳо миёни Тоҷикистону Словакия дар оянда бахшҳои рушдҳои саноати коркард ва коркардшаванда, электроника, мошинсозӣ, аз ҷумла, саноати мудофиавӣ, кимиё, сохтмон, нақлиёт, энергетика, тандурустӣ ва дорусозӣ, технологияҳои иттилоотӣ, кишоварзӣ, сайёҳӣ метавонанд дарҳури ниёзу таваҷҷуҳи ҷониби мо маънидод гарданд. Бад-ин хотир, созишҳо дар мавриди таъсис ва фаъолияти Комиссияи муштараки байниҳукуматӣ оид ба ҳамкорӣҳои тиҷоративу иқтисодӣ, баргузориҳои ҳамошиҳои соҳибкору сармоягузори, баимзорасонии санадҳои бунёдии соҳавӣ (созишномаҳои канорагирӣ аз андозбандии дукарата, ҳавасмандгардонӣ ва ҳифзи мутақобилаи сармоягузорӣ) ва шартномаҳо дар бораи шарикӣ тиҷоратӣ ва бахшҳои давлативу хусусӣ ба таъбиқи амалии ҷанбаҳои гуногуни ҳамгироии иқтисодӣ бо Словакия заминаи мусоид ва қавӣ хоҳанд гузошт.

Дар бобати ҳамкорӣҳои гуманитарӣ бояд гуфт, ки ҳамасола дар доираи барномаи Ҳукумати Словакия ба довталабони тоҷик бурсияҳо барои таҳсил дар риштаи магистратура аз рӯи соҳаҳои гуногуни иқтисодӣ ва иҷтимоӣ пешниҳод мегарданд[4]. Дар баробари ин, ҳамкорӣҳои гуногунҷанбаи воқеӣ набояд танҳо бо соҳаи таҳсилоти олӣ маҳдуд шаванд, балки фарогири таъбиқи мушаххас дар таҳкими робитаҳои фарҳангӣ, таъбодули таҷрибаҳои пешқадам дар соҳаҳои илму техника, сайёҳӣ ва омӯзиши комёбиҳои Словакия дар зербахшҳои гуногуни саноат бошанд. Барои ташвиқу тақонбахшии чунин равандҳои матлуб албатта ба сатҳи олӣ бардоштани робитаҳои мушакими сиёсӣ, идомии мантиқии муколамаи ҷомеаҳои дипломатӣ ва мақомоти соҳавии ду кишвар шароити мусоид муҳайё хоҳад кард.

Адабиёт:

1. Дипломатияи Тоҷикистон: дирӯз ва имрӯз. Дар ду ҷилд. Ҷилди 1 / Зери назари Ҳ. Зарифӣ. – Душанбе, 2009. – 296 с.

ДАР АРЗҲОИ ДҶУСТӢ

2. “Иқтисоди Словакия” дар Донишномаи Britannica [Манбаи электронӣ]. URL: <https://www.britannica.com/place/Slovakia/Economy> (ба забони англисӣ)
3. Маҷмуаи оморӣ солонаи сайёҳии Созмони Ҷаҳонии сайёҳӣ [Манбаи электронӣ]. URL: https://data.worldbank.org/indicator/ST.INT.ARVL?locations=SK&name_desc=false
4. “Муносибатҳои Тоҷикистон бо Словакия”//Вазорати қорҳои хориҷии Ҷумҳурии Тоҷикистон. URL: <https://mfa.tj/tg/main/view/1385/munosibathoi-tojikiston-bo-slovakiya>
5. Маълумотномаи кишвари Словакия//Вазорати қорҳои хориҷии Федератсияи Россия. [Манбаи электронӣ]. URL: <https://mid.ru/ru/maps/sk/>
6. Маълумотномаи кишвари Словакия [Манбаи электронӣ]. URL: https://european-union.europa.eu/principles-countries-history/country-profiles/slovakia_ru
7. Оморӣ савдои хориҷии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар сомонӣ Хадамоти гумруки назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон. [Манбаи электронӣ]. URL: <https://gumruk.tj/index.php/2018-06-12-04-34-10/2018-06-14-07-44-16/2018-06-14-07-45-21/117-2018-06-23-19-42-48>
8. Супурдани эътиборнома // Ҷумҳурият. – 1997. – 11 октябр. – №58 (19.976). – С.1.
9. Суҳбати Пешвои миллат бо Мирослав Лайчак // Садой мардум. – 2019 – 23 май. - №58.
10. “Байни Вазорати нақлиёти Тоҷикистон ва Бонки содирот ва воридоти Словакия Ёддошти тафохуми ҳамкорӣ ба имзо расид” дар сомонӣ Агентии миллии иттилоотӣ Тоҷикистон “Ховар”. [Манбаи электронӣ]. URL: <https://khovar.tj/2024/01/bajni-vazorati-na-liyotito-ikiston-va-bonki-sodiroto-va-voridoti-slovakiya-yoddoshti-tafo-umi-amkor-ba-imzo-rasid/>
11. “Таджикистан и Словакия подпишут Соглашение о поощрении и взаимной защиты инвестиций”//Агентии иттилоотӣ “Азия плюс”. [Манбаи электронӣ]. URL: <https://asiaplustj.info/ru/news/tajikistan/politics/20130204/tadzhikistan-i-slovakiya-podpishut-soglashenie-o-pooshchrenii-i-vzaimnoi-zashchity-investitsii>
12. “Вохурӣ бо раиси Шуроӣ содироткунандагонӣ Словакия”// Вазорати қорҳои хориҷии Ҷумҳурии Тоҷикистон. [Манбаи электронӣ]. URL: <https://mfa.tj/tg/main/view/10997/vokhuri-bo-raisi-shuroi-sodirotkunandagoni-slovakiya>
13. Хабарӣ иттилоотӣ “Вохурии Вазири қорҳои хориҷии Тоҷикистон бо Котиби давлатӣ Вазорати қорҳои хориҷии Ҷумҳурии Словакия” дар сомонӣ расмӣ Вазорати қорҳои хориҷии Ҷумҳурии Тоҷикистон. [Манбаи электронӣ]. URL: <https://mfa.tj/tg/main/view/2240/vokhurii-vaziri-korhoi-khorijii-tojikiston-bo-kotibi-davlatii-vazorati-korhoi-khorijii-jumhurii-slovakiya>
14. “Машваратҳои сиёсӣ байнидоравӣ миёни Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Ҷумҳурии Словакия”//Вазорати қорҳои хориҷии Ҷумҳурии Тоҷикистон. URL: <https://mfa.tj/tg/main/view/1790/mashvarathoi-sijosii-bainiidoravimijoni-jumhurii-tojikiston-va-jumhurii-slovakiya>
15. “Мулоқоти вазирони қорҳои хориҷии Тоҷикистон ва Словакия”// Вазорати қорҳои хориҷии Ҷумҳурии Тоҷикистон. [Манбаи электронӣ]. URL: <https://mfa.tj/tg/main/view/1107/muloqoti-vazironi-korhoi-khorijii-tojikiston-va-slovakiya>
16. “Мулоқоти М. Ҳусейнзода бо аъзои Парлумони Словакия”// Вазорати қорҳои хориҷии Ҷумҳурии Тоҷикистон. [Манбаи электронӣ]. URL: <https://mfa.tj/tg/main/view/3181/muloqoti-m-huseinzoda-bo-azoi-parlumoni-slovakiya>
17. “Нахустин Анҷумани соҳибқорони Тоҷикистону Словакия” // Вазорати қорҳои хориҷии Ҷумҳурии Тоҷикистон. URL: <https://mfa.tj/tg/main/view/12157/nakhustin-anjumani-sohibkoroni-tojikistonu-slovakiya>
18. “Супоридани Этимодномаи Сафири Тоҷикистон ба Президенти Словакия”// URL: <https://mfa.tj/tg/main/view/619/suporidani-etimodnomai-safiri-tojikiston-ba-prezidenti-slovakiya>
19. “Табриқоти роҳбарони кишварҳои хориҷӣ ва шахсиятҳои маъруф ба Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба муносибати Рӯзи истиклоли Ҷумҳурии Тоҷикистон, 09.09.2020” // Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон. URL: <http://www.president.tj/node/23774>
20. Шарифзода А. Эмомалӣ Раҳмон: Оғози марҳилаи нав (Сиёсати дохилӣ ва хориҷии Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон дар соли 2007). Китоби 17. Нашри дуюм. / А. Шарифзода, З. Қосимӣ. – Душанбе: Ифрон, 2011. – 372 с.

З.РОЗИҚОВ,
омӯзгори таърих,
Ёдгор НУРОВ,
омӯзгори синфҳои ибтидоии мактаби №37-и
ноҳияи Деваштич

"ШОҲНОМА" ВА "ТОЧИКОН" - ДУ ТАЪЛИФИ БЕҲАМТО

Эҷоди асари барҷаста, ба воя расонидани фарзанди солеҳ ва тарбия намудани шогирди асил аз рисолатҳои неки инсонӣ ба шумор меравад. Инсоният дар тӯли таърих гарчанде кашфиёту ихтирооти зиёде ба даст оварда бошад ҳам, беҳтарину олитарини онҳо китоб доништа шуздааст, чунки китоб васлгари асрҳо, аниси кунчи танҳои, сарчашмаи маънавияти зеҳнӣ ба ҳисоб меравад. Миллати тоҷик дар ин ҷода чандин осори олиии заковати зеҳнии нотакрорро офаридааст, ки дар хазинаи фарҳанги ҷаҳонӣ, ҳамчун дурдонаҳои беназир ба ҳисоб мераванд. Аз байни ин дурдонаҳо мақом ва манзалати ду асари безавол - "Шоҳнома" ва "Тоҷикон" хеле беназир аст. Эҷодгарони онҳо ранҷу заҳмати зиёда аз сисола сарф намуда, ин ганҷҳоро ба мерос мондаанд.

Маҳз бо вазидани насими истиқлолу ҳувиҷати миллии миллати тоҷик бо сарвари Пешвои худ, фарзанди наҷибу нотакрораш Эмомалӣ Раҳмон, аввалин маротиба озодона, ҳолисона ва ҳақиқатбинона моҳият, мақсад ва муҳтавои ин шоҳасарҳоро пешкаши оламиён намуда, ҷойгоҳи онҳоро муайян намуданд.

Пешвои муаззамӣ мо ин дурдонаҳоро "Оинаи таърихи миллати тоҷик" номгузорӣ намуданд, ки беҳтарину олитарин қадридонӣ ва эҳтиром нисбат ба онҳо мебошад. Агар Фирдавсии бузургвор "Шоҳнома"-ро аз умқи таърих доир ба гузаштаи халқҳои ориёинаҷод дар доираи 60 ҳазор байт ба забони тоҷикӣ гирд оварда бошад, Бобочон Ғафуров илмӣ ҳодисаҳои таърихӣ ин халқиятҳоро побарҷо намуд ва "Шоҳнома"-ро умри дубора бахшид. Аллома Бобочон Ғафуров ба гуфтаи Лоикӣ бузург тамоми маҳрумиятҳо, "саргардониҳо"-и халқи тоҷикро аз миёни халқҳои "бесарусомон" ва "кӯчиёни хоки рах" ҷустуҷӯ намуда, таърихи халқи тоҷикро бо як низомӣ аниқӣ бунёдӣ эҳе намуд. Дар таълифи ин асар мавсуф зиёда аз 1950 сарчашмаи эътимодбахшро истифода намудааст, ки олимони замонаш ўро "генератори афкори олий" баҳогузорӣ кардаанд.

Гузашта аз ин, офариниши ин ду асар дар

замони худ мушкилиҳои худро дошт. Танҳо касе аз уҳдааш мебаромад, ки дорои ҳисси баланди ватандӯстӣ, далерӣ ва ҷонфидой бошад. Масалан, вақте ки "Тоҷикон" аз ҷоп баромад, як зумра бадхоҳони миллати тоҷик муаллифро ба "миллатчигӣ" айбдор намуданд, ки идеологияи давлати собиқ Шуравӣ ин руҳдодро маҳкум менамуд.

Дар илми фалсафа ҳикмате ҳаст, ки меғунд: "Зарурияти таърихӣ ҳодисаи таърихро ба вучуд меорад". Аз ин рӯ, эҷоди "Шоҳнома" ва "Тоҷикон" дар таърихи миллати тоҷик заруриятҳои таърихӣ худро доро мебошанд. Агар ҳаким Фирдавсӣ зангулабардори ҳаракати шуубия бошад ва дар замони худ ҳамчун ватандӯст нигорандаи ҳодисаҳои таърих ва афзалиятҳои фарҳангу илми Аҷам бошад, пас Б. Ғафуров идомадихандаи кори устод С. Айнӣ дар дифои асолати миллии худ баъд аз фаҳмишҳои иштибоҳангези нодурусти сиёсии солҳои 20-уми асри гузашта мебошад. Маҳз кору пайкори устод Садриддин Айнӣ дар ин ҷода ангезандаи фикрии аллома Б. Ғафуров гардида, ормонҳои устои худро идома бахшида, дар муаррифии таърихӣ тоҷикон хидматҳои мондагоре ба анҷом расонид. Баъди дар соли 1972 аз ҷоп баромадани ин асари безавол бо номи "Тоҷикон" аз тарафи муҳаққиқони Шарку Ғарб баҳои баландро сазовор гашт.

Агар "Шоҳнома"-и ҳаким Фирдавсиро "Тоҷикон" поянда гардонида бошад, хидматҳои беандозаи Пешвои миллат, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон, ҳамчун эҳғари кору пайкори бузургони Ватан, хеле наҷибона аст. Гуфтаи машҳуре ҳаст: "Бузургонро бузургон поянда медоранд" ва ин иқдомҳои неки Сарвари давлати мо барои бузургдошти фарзонафарзандони ҷоннисори халқи тоҷик лоикӣ таҳсину ҳамовозист.

Инчунин, боз як иқдоми наҷиби Пешвои миллат, тақдими китоби "Шоҳнома" ба ҳар як хонадони тоҷик гувоҳи он аст, ки ҷӣ қадар ғамхор ба халқу миллат ва фарҳангпарвар мебошанд.

ТАРБИЯИ ВАТАНДҶУСТӢ

Эрач ИБРОҲИМЗОДА,
муовини декан оид ба корҳои тарбиявии
факултети дипломатия ва сиёсати
Академияи идоракунии давлатии назди
Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон

ҶАҲОНИШАВӢ ВА ТАЪСИРИ
ОН БА ҲУВИЯТИ МИЛЛИИ ҶАВОНОН

Асосгузори сулҳу ваҳдати миллий-Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, мухтарам Эмомалӣ Раҳмон дар Паёмҳояшон ба масъалаҳои марбут ба ҷавонон диққати махсус дода, онҳоро ояндаи кишвару миллат муаррифӣ мекунанд:

«Бо дастгириву ғамхорӣ фаро гирифтани ҷавонон, ҳаллу фасли мушкилоти ҳаёти онҳо ва истифодаи дурусту оқилона аз ин захираи стратегии миллий ба хоштири ободиву пешрафти Ватан ва таъмини амниятубо суботи ҷомеа аз ҷумлаи масъалаҳои муҳимтарине мебошанд, ки тахти таваҷҷуҳи хоссаи Ҳукумати мамлакат қарор доранд, зеро Тоҷикистон худ кишвари ҷавонон аст». [4]

Ҷавонони Тоҷикистонро мебояд, дар баробари ҳамаи дастгириву кӯшиш ва меҳрубонӣҳои Сарвари давлат дар ҳамаи самту соҳаҳо пешсафу муваффақ ва дар роҳи тарғиби манфиатҳои миллии мамлакатамон ҳиссагузор бошанд. Ҷаҳонишавӣ ҳамчун падидаи муосир дар нимаи дуҷуми асри XX зуҳур карда, минбаъд дар асри XXI ба авҷи аълои тараққиёти худ расид.[1] Он дар ибтидо ҳамчун падидаи нав бештар тарафҳои мусбат зоҳир намуда, аҳолиро бо маданияти пешрафтаи ҷаҳонӣ шинос намуда, омӯзиши забонҳои хориҷӣ ва истифодаи оқилонаи имконоти илму техникаи муосирро тақозо менамуд. Аммо дар асри нав олами Ғарб аз ҷаҳонишавӣ ҳамчун силоҳи пуриктидор дар роҳи заифгардонии сатҳи маданиятноки ва аз байн бурдани фарҳангҳои миллии баъзе давлатҳо истифода бурданд. Имрӯз қисме аз тамаддуни мамлакатҳое, ки таърихи начандон тӯлонӣ доштанд, дар натиҷаи оми-

ли ҷаҳонишавӣ аз байн рафт. Ҳатто, баъзеи ин давлатҳо забону урфу одатҳои худро аз даст доданд.

Дар замони муосир ҷаҳонишавӣ бештар ба давлатҳои кучак ва аз лиҳози иқтисодӣ сусттараккикарда таъсири зиёд мерасонад. Давлатҳои ғарбӣ барои паҳн намудани идеология ва урфу одатҳои худ аз ҳар роҳу восита истифода бурда, бештар қишри осебпазири ҷомеа, яъне, ҷавонро туъмаи ҳадафҳои худ месозанд. Мутаассифона, баъзе ҷавонони сустирода фирефтаи ҷунин домҳо гардида, тарғибгарони пешсафи фарҳанги бегона мешаванд.

Дар баробари ин руҳдорҳо ҳар як ҷавони мамлакатро зарур аст, ки ҳидоятҳои Асосгузори сулҳу ваҳдати миллий – Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, мухтарам Эмомалӣ Раҳмонро ба гӯши ҷон шунида, зиракии сиёсиро аз даст надиханд. Зарур аст, ки ҷавонон, пеш аз ҳама, аз таърихи бою рангини миллати куҳанбунёди тоҷик огоҳ бошанд ва тамоми кӯшишу ғайрати худро ҷиҳати ҳифзи он равона созанд. Бо донишдони таърих на танҳо ба як ҳадаф ноил мегардем, инчунин, бо донишдони ҳодисоту воқеоти гузаштаи миллат сабақи таърихӣ мегирем ва дар оянда ҳатуву иштибоҳҳои ниёгони худро тақрор нахоҳем кард.

Ғайр аз ин, ҷавонро мебояд ҷиҳати муаррифии фарҳанги ғании миллати тоҷик забонҳои хориҷиро аз худ намуда, имконоти таърихиву сайёҳӣ ва таъриху фарҳанги бойи кишварро барои ҷаҳонӣён муаррифӣ намоянд. Тоҷикистон дар минтақа аз ҷумлаи давлатҳое ба ҳисоб меравад, ки маконҳои таърихиву са-

ТАРБИЯИ ВАТАНДҶСТӢ

ёҳати бисёр дорад ва қисмати зиёди ин ёдгориҳо ба рӯйхати ёдгориҳои ҳифзшавандаи ЮНЕСКО шомил карда шудаанд.

Дар баробари ҳамаи ин моро зарур аст, ки дар замири ҷавонон ҳисси ватандӯстӣ ва ҳувияти баланди миллиро бедор намоем. Бо ин мақсад, дар кишвар соли чорӣ Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи тарбияи ватандӯстии шаҳрвандон” қабул карда шуд.

Қабули қонуни мазкур дар шароити кунунии ҷаҳон саривақтӣ ва бисёр хушнудкунанда ба шумор меравад. Зеро хиради азалии тоҷикон бори дигар аз худ дарак дода, роҳи ягонаи пешгирии нобудшавии фарҳангу маданияти миллиро пайдо намуд. Бо тарғиби ватандӯстӣ ва тарбияи ин эҳсос дар замири аҳолии кишвар Тоҷикистон ба мамлакате табдил меёбад, ки аксари аҳолии онро ҷавонони садоқатманд ба давлату миллат ва Ватани азиз ташкил менамояд.

Замони муосир, хусусан, фазои ҷаҳонишавӣ ҳар як халқу миллатро ба андешае овардааст. Тазоду танишҳои замони охир аз яқояки мову шумо зиракии баланди сиёсӣ ва донишҳои амиқу навтарини замонро талаб мекунад, то дар баробари маданияту фарҳанги бегона аз маданияту фарҳангии миллат хеш, чун меросбарони он ҳифз намоем ва дар роҳи муаррифии он дар саросари сайёра муваффақона қадам гузорем. Барои амалӣ намудани ин ақидаҳо ва нақшаву барномаҳои Ҳукумати давлат кишри асосӣ ва пешсаф маҳз кишри ҷавонон ба ҳисоб меравад. Тарбияи ватандӯстӣ дар шароити муосир ин раванди ҳадафмандона, аз ҷиҳати маънавӣ муайяншудаи тарбияи шаҳрвандон барои фаъолият ва ҳамкорӣ дар ҷомеаи демократӣ, фаъолияти меҳнатии ташаббускор, иштирок дар идоракунии корҳои арзишманд, амалӣ намудани ҳуқуқу уҳдадориҳо ва баланд бардоштани масъулияти сиёсӣ ахлоқӣ мебошад. Таҳсилоти шаҳрвандӣ-ватандӯстӣ ба ташаққул ва инкишофи шахсе мусоидат мекунад, ки сифатҳои баланди шаҳрвандӣ ва ватандӯстии кишварро дошта бошад. [3] Тарбияи ватандӯстии насли наврас ҳамеша яке аз вазифаҳои муҳими мактаби муосир будаву ҳаст, зеро ба-

рои хонандагон ва ҷавонон айёми наврасиву ҷавонӣ давраи пурмаҳсулест барои омӯзишу таҳсил ва тарбия ёфтан дар рӯҳияи худшиносӣ ватандӯстӣ. Тарбияи ватандӯстӣ ҳамчун ташаққули тадриҷӣ ва устувории муҳаббати хонандагон ба Ватан фаҳмида мешавад, ватандӯстӣ яке аз муҳимтарин хусусиятҳои шахсияти ҷамаҷониба рушдёфта мебошад. Мактаби муосир бояд дар ташаққули ҷунин шахсияти ватандӯсту меҳанпараст саҳми назаррас дошта, фарҳанги пешрафтаи маънавӣ, ҳуқуқӣ ва сиёсиро ба онҳо омӯзонад ...

Тавассути ҷунин тадбирҳо мо имкон пайдо мекунем, ки дар ояндаи наздик дар ҳамаи сохторҳои кишвар ба кадрҳои рӯ ба рӯ гардем, ки ҳисси баланди ватандӯстӣ ва эҳтироми арзишҳои миллиро доро бошанд ва ба ҳар гуна роҳе набошад, дар роҳи ҳифз ва ташаққули он ҳаракат намоянд. Ҷавонон, ки 70 дарсади аҳолии кишварро ташкил медиҳанд, қувваи муҳимтарин ва асосии пешрафти ҷомеа ба ҳисоб мераванд ва расидан ба ҳадафҳои болозӣ-кр тавассути қувваи ҷавонон ин аз ояндабинии роҳбари оқилу нуктадони кишварамон шаҳодат медиҳад.

Адабиёт:

1. Алиев Ҳ.Б. Тарбияи ватандӯстӣ. [Манбаи электронӣ]: <https://ravshanfikir.tj/shinokhtimasoili-i-timo-va-sijos/tarbiyai-vatand-st.html>. (санаи мурочиат: 25.09.2023)
2. Давлиёрова Сафаргул, Тарбияи ватандӯстӣ - омили ташаққул ва рушди худшиносии миллий. Маҷаллаи "Осиё ва Аврупо" №2, (14), 2023
3. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи тарбияи ватандӯстии шаҳрвандон” аз 24 декабри соли 2022, № 1920.
4. Паёми Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, мухтарам Эмомалӣ Раҳмон «Дар бораи самтҳои асосии сиёсати дохилӣ ва хориҷии ҷумҳурӣ» аз 23.12.2022. [Манбаи электронӣ]: <http://www.president.tj/node/29823>. (санаи мурочиат: 25.09.2023)
5. Сухробӣ Р. “9 ёдгории таърихии Тоҷикистон ба Феҳристи ЮНЕСКО ворид шуд.” [Манбаи электронӣ]: <http://khatlon-ruznoma.tj/>. (санаи мурочиат: 25.09.2023).

**Отуной КЕНЧАЕВА,
омӯзгори Мактаби хонандагони
болаёқати ноҳияи Бобоҷон Ғафуров**

ЗИ МАРДУМ ЗОДАӢ, БО МАРДУМОН БОШ!

Аз рӯзе, ки ҳаёти рӯйизаминӣ бино шудааст, инсоният ҳамеша барои зиндагӣ қардан дар мубориза қарор дорад. Нахуст муборизаҳои инсон худро муҳофизат қардан аз ҳайвонҳои ваҳшӣ, гурусна намондан ва аз сармою гармо эмин будан ба ҳисоб мерафт. Ин ҳолатҳои табиӣ ба қувваю иродаи инсоният марбут набуданд, аммо рафта-рафта миқдори одамон зиёд шуд, қабिलाҳо ба вучуд омаданд ва муборизаи нава барои ишғоли макони арзанда ва нисбати дигарон фармонраво будан оғоз гардид. Ҳамин тавр, баробари дарку шуур пайдо қардан ва соҳиби молу сарват шудани одамон муборизаҳо афзун гаштанд. Бузургтарин ва тӯлонитарин мубориза, ки зиёда аз ду ҳазор сол инсоният бо он даргир аст, ин муборизаи азалии ҷангу сулҳ аст, ки пайомадҳои нохушу беамони онро таърих ҳазорҳо маротиба ба мо нишон додааст.

Имрӯзо бошад, муборизае пешорӯи ҷомеаи ҷаҳонӣ қарор гирифтааст, ки хатарноктар аз набардҳои ҳазорсолаҳо буда, дар он як инсон ҳаёти ҳазорон одами дигарро дар зерӣ хатар мегузорад. Ин муборизаҳои бардавоми равияҳои экстремистию террористӣ ва ифротгаро мебошанд, ки ҷанд аср аст, дар тамоми ғӯшаю қанои олам реша давонда, бо маданияту фарҳанги инсонҳо душмани амиқ доранд. Ин ҳолат муборизаи дастаҷамъонаи ҳар як инсонӣ рӯйи сайёраи навобаста аз миллату наҷод бар зидди ин зухуроти пурҷаҳолат тақозо дорад. Бадбахтиовараш он аст, ки намоёндогони ин ҳизбу ҳаракатҳо бештар ба вайрон сохтани мафкураи ҷавонон машғул шуда, наврастони маърифатнокиашон суҷ ва ҷаҳонбинияшон тангро дар муддати хеле кӯтоҳ ба доми фиреби худ мекашанд. Омӯзишу таълимоти онҳо дар аввал тавассути бардурӯғ шарҳ додани оятҳои қуръонӣ ва ғуфтаҳои пайғамбар сураи гирифта, баъдан, онҳоро барои гузаронидани амалиётҳои даҳшатовар ба давлатҳои хориҷа сафарбар мекунанд. Мутаассифона, зумрае аз ҷавонони тоҷик низ беҳабар аз оқибатҳои мудҳиши терроризм шомили ин гурӯҳҳои ифротгаро мегарданд. Агар атрофиён беаҳаммиятӣ зоҳир накарда, рафтори фарзан-

донро ҳамарӯза тахти назорат гиранд, пешгирии ин ҳодисаҳои номатлуб осонтар мегардад. Аз баҳри тамоми пайвандон баромадан, дуои падару модарро ҳаром шуморида, даст кашидан аз ҳар гуна ҷамъомадҳои хурсандӣ, ҷашн гирифтани санаҳои муҳимми миллию дунявиро ҳаром шуморидан - магар ба андешарониҳои ҷавонони тоҷик хос аст?! Бинобар ин, моро лозим аст, ки муборизаро бар зидди гурӯҳҳои экстремистию террористӣ, ҳизбу ҳаракатҳои фаъолиятшон манъшуда аз оилаи худ ва сипас, аз мактабу донишқадаву донишгоҳҳо ва қорхонаву қумитаву вазоратҳо ва аз ҳама муҳим, шаҳраку деҳоту маҳаллаи худ оғоз намоем, зеро наврастони ҷавонон имрӯзу ояндаи давлату ҳукумат мебошанд.

Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳамчун давлати ҳуқуқбунёду демократӣ бо муқовимат бо ин зухуроти номатлуби аср як қатор тадбирҳоро пайваста амалӣ қарда истодааст. Қабул шудани Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи маъсулияти падару модар дар таълиму тарбияи фарзанд”, ҷалб сохтани ҷавонон ба варзишгоҳу мактабҳои замонавӣ, ташкили озмунҳои ҷумҳуриявӣ “Фурӯғи субҳи доноӣ китоб аст”, “Тоҷикистон - ватани азизи ман!”, “Илм – фурӯғи маърифат”, ба ҳар хонадони тоҷик тақдим гаштани китоби “Тоҷикон”-и Бобоҷон Ғафуров аз маъмултарин тадбирҳо мебошанд. Дигар он ки дар ҳар муассисаю ташкилот ҳамарӯза ҷорабинию ҷамъомадҳо ва қорҳои фаҳмондадиҳӣ байни қишрҳои гуногуни ҷомеа вобаста ба ин амали номатлуб сураи мегарад. Таҳлилҳои педагогӣ – психологӣ нишон медиҳанд, ки роҳи аз ҳама муфиди мубориза бо афкори хурофотгароёна дар он аст, ки мо фарзандонамонро бекор намонем, онҳоро берун аз дарс ба машғулиятҳои варзишӣ, қасбу ҳунаромӯзӣ, китобхонию забонмӯзӣ ва умуман, ба машғулиятҳои мақсаднок ҷалб намуда, ҳамеша аз атрофиёну шарикони фарзандон, дӯстону ҳамсолони онҳо воқиф бошем. Беназоратӣ ва беаҳаммиятӣ дар тарбияи фарзандон ин роҳ қушодан барои шомилшавӣ ба гурӯҳҳои ифротгаро ва дур шудани онҳо аз зиндагии бориқоҳи дунявӣ мебошад.

РАВОНШИНОСӢ

Раҳматшо РАҲМАТЗОДА,
омӯзгори мактаби №35-и
ноҳияи Кӯхистони Мастҷох

ҲИССИЁТИ РУҲБАХШИ МАСЪУЛИЯТШИНОСӢ ВА БУЗУРГӢВУ ҚАҲРАМОНӢ

Равоншиносӣ калиди тиллоии инкишофи ақл, зеҳн, хотира, шавқу завқ, ирода, қобилият, фаъолият, умуман, ҳамаи протсессҳои рушдбист. Шартӣ асосӣ дар он аст, ки мо ба ҳамгироии ҳиссиёту ирода ва протсессҳои маърифатии шахс (эҳсос, идрок, хотир, таффакур, нутқ, ҳаёл) ва хусусиятҳои равонии шахс (мизҷ, характер, қобилият) ва ғайра, диққати ҷиддӣ диҳем. Аз ҳама асосиаш ҳиссиёти руҳбахш мебошад, зеро ки одамро фаъл мегардонад, ҳаёту фаъолиятро беҳтар мекунад ва қувваю ғайрати одамро зиёд мекунад.

Чаро мо аз ин қувваю ғайрати худодод камтар истифода мекунем?

Дар таърих оид ба таъсири ин гуна ҳиссиёт ва аҳамияти он мисолҳо фаровонанд.

Ҳангоме ки Диагори Юнонӣ мефаҳмад, ки се писараш дар бозиҳои олимпӣ ҷойи аввалро гирифтаанд, аз эҳсосоти хурсандӣ шодимарг мешавад. Драмманависи номии Юнон Софокл дар зери садои пурхуруши кафкӯбии ҳаводоронаш, ки истеъдоди ӯро эътироф ва тақдир мекарданд, аз таъсири эҳсосоти руҳбахш дилкаф шуда буд.

Ривояте аст, ки Абуҳанифа гуфт: “Рӯзе дар айёми ҷавонӣ бар Шейбӣ гузор кардам ва ӯ нишаста буд, маро ба сӯйи худ хонду гуфт:

-Ба наздӣ кӣ меравӣ?

Гуфтам:

-Ба фалон ҷой меравам (яъне, бозор).

Гуфт:

-Манзурам бозор нест, мақсадам рафтан ба назди олимони аст.

Гуфтам:

-Ман ба назди олимони кам рафтуомад дорам.

Гуфт:

-Ин тавр макун, ту бояд дар илм назар кунӣ ва бо олимони ҳамнишин бошӣ, зеро ман заковат, хушёрӣ ва ояндаи бузургро дар ту мебинам.

Абуҳанифа гуфт: Сухани ӯ он қадар дар қалбам асар кард, ки дигар рафтан ба бозорро тарк карда, роҳи маҷлиси олимони гирифтаам”.

Ана ҳамин ҷаҳор калимаи асосӣ (заковат, хушёрӣ ва ояндаи бузург) эҳсосоти Абуҳанифаро ба дараҷаи олӣ расонидааст. Ҳамин ҷаҳор калима, ки боиси эҳсосоти руҳбахш гардидаанд, вайро дар ҷаҳон ба қуллаи баланди бузургӣ расонидааст.

Ҷузҷонӣ нақл намудааст: “Рӯзе шайх (Ибни Сино) дар ҳуҷраи амир Алоуддавла нишаста буд ва Абумансури Ҷаббон - луғатшинос ва забондон ҳам ҳузур дошт. Дар забон масъалае пеш омад, ки шайх ҳарчи ёдаш омад, дар ин бора гуфт. Абумансури Ҷаббон ба ӯ рӯ оварда гуфт: “Дар воқеъ, ту файласуф ва ҳаким ҳастӣ, вале дар забон ту чизе нахондай, ки боиси қабули каломӣ ту бошад”.

Шайх аз ин суҳан ба қаҳр омада, бо эҳсосоти олии руҳбахш ба омӯхтани китобҳои луғат машғул шуд ва дар забон ба поёе расид, ки мисли он кам иттифоқ меафтад. Ӯ се қасида иншо карда, дар онҳо лаҳзаҳои дар луғат камёфтро ба қор бурд ва се китоб навишт. Абумансури Ҷаббон пас аз ин пушаймон шуда, бахшиш пурсид.

Ҳиссиёт ҳамаи ҷиҳатҳои фаъолияти равоншиносии одам: эҳсос, идрок, фикр ва ҳаёл, ҳамаи намудҳои фаъолияти ӯро фаро мегирад ва ба онҳо тобиши муайян медиҳад.

Академик И.П.Павлов нишон додааст, ки одам системаи тому ягонаест, ки ӯ худро идо-

РАВОНШИНОСӢ

ра карда, ба тартиб мебарорад ва тағйир ҳам медиҳад. Дар ин тағйирдиҳӣ, пеш аз ҳама, эҳсосоти руҳбахш нақши калидӣ дорад. Шахс дар зер ин таъсиру ҳамагироӣ ва дигар протсессу ҳолатҳои равоӣ ҳадашро тағйир додан мебарорад, ба шарте ки таъсирути мувофиқ расонида шавад. Дар таъсирути мувофиқ расонидан эҳсосоти руҳбахш нақши калидию тиллоӣ дорад. Ҳар қадар ин таъсирути бештару чуқуртар шавад, илҳами шахс пайдо шуда, дар ҳамагироӣ шахсро ба сӯи қаҳрамони мебарад. Ҳамаи ободкориву созандагӣ, қаҳрамонию бузургӣ бар асари ҳамаи эҳсосоти руҳбахш руҳ додаанду боз ҳам руҳ хоҳанд дод.

Тамоми бузургону қаҳрамонҳо дар таъсири ин эҳсосот ба қуллаи мурод расидаанд. Эҳсосоти руҳбахшро "арсаи нангу номуси миллат" гӯем ҳам, хато намекунем. Ҳамаи ашхосе, ки дорои эҳсосоти руҳбахшанд, масъулиятшиносанду дорои вичдони оӣ буда, ҳазинаи тиллоии ҷамъиятӣ мо мебошанд.

Маҳорати олии омӯзгорӣ дар он аст, ки мо аз ҳамагироии эҳсосоти руҳбахш бо дигар ҳолатҳо ва протсессияҳои равоӣ мувофиқи мақсад истифода намоем. Эҳсосоти руҳбахш, пеш аз ҳама, ба ирода ҳамагиро буданаш шартӣ асосист, зеро ҳангоми ин ҳамагироӣ ҳонанда дар зер таъсири эҳсосоти баланд дар назди худ мақсад мегузорад, ки бо қатъият донишомӯзиро давом дода, ба душвориҳо тоб меорад, яъне, суботкорӣ нишон медиҳаду аз кори беҳуда даст мекашаду худдорӣ намуа, ҷасурунаву мардона барои ба мақсади арзишмандаш расидан кӯшишу ғайрат менамояд. Пеш аз ҳама, манфияти ин ҳамагироӣ дар он аст, ки диққати ҳонанда устувор мешавад ва беҳтар дарк менамояд. Ҳамзамон, дониши гирифтааш дар хотираш муддати дароз мемонад. Ин ҳамагироӣ ҳонандагонро ба муваффақиятҳои донишомӯзӣ ҳидоятгар мешавад. Ҳонанда аз ин руҳбаланд гардида, ба эҳсосоти бештаре фаъолият менамояд, ки дар натиҷа қобилияташ зиёд мешаваду фаъолияташ самарабахш ва боз бештар шавқу ҳавас ва робитааш ба донишомӯзӣ афзун мешавад. Донишу маҳорат ва малакааш ба одати донишомӯзӣ табдил меёбад, ки ин аст занҷири тиллоӣ эҳсосоти руҳбахши донишомӯзиву ба муваффақиятҳои

бузург ноил гаштан. Одат қувваи бузургӣ ҷозибар дорад, ки шахсе агар ба донишомӯзӣ одат кунад, дигар ҳамаша илм меомӯзаду то охири умр аз донишомӯзӣ даст қашида намебарорад. Аксарияти олимону бузургон дорои ин гуна одати тиллоии донишомӯзианд. Натиҷаи ин одат аст, ки ба мақсади арзишманди гузоштаат ноил мешавӣ ва меваи шахдрези истеъдодро, ки дараҷаи олии донишомӯзӣ аст, ба бор меорад. Суоле ба миён меояд, ки ҷаро мо аз ин эҳсосоти руҳбахши қаҳрамонию бузургӣ ва оламорову оламгире, ки шахсони дорои ин эҳсосотро ба қуллаи баланди мурод мерасонад, ниҳоят кам истифода мебарем? Бесабаб нест, ки Камоли Хуҷандӣ гули андешаашро ин тавр ибраз намудааст:

**Ҷаҳоне пур зи мақсуд аст, роҳе равшану пайдо,
Дареғо ташналаб хоҳем мурдан бар лаби дарё.
Касе, к-аз талъати хуршед ҷуз гармӣ намебинад,
Дило, маъзур дорах, ки дорад ҷаҳми нобино.**

Ин эҳсосотро дар дил парвариш диҳему мақсадҳои арзишманд гузорему дар ин майдони бузургиву қаҳрамонӣ барои халқу кишвари худ хизмати арзанда намоем. Ашхоси таърихӣ, ки дорои ин гуна эҳсосотанд, ба мисли Шерак, Муқаннаъ, Темурмалик ва дигарон ҳатто, дар лаҳзаҳои муҳимтарин аз душманон натарсида, ба қаҳрамониҳои бемислу монанд ҷонашонро барои озодиву ободии халқу кишварамон бахшидаанд. Бояд қайд намуд, ки эҳсосоти руҳбахш илҳами касро ба авҷ меораду руҳу илҳами тозаи созанда мебахшад. Дар ин ҳангом масъулиятву вичдон ҳамагиро шуда, илҳами эҳсосотро ба дараҷаи оӣ мерасонад. Ин ҳамагироӣ асоситарину бузургтарин қуввае ба бор меорад, ки онро майдони фароҳу васеи қаҳрамонию ҷасурий ва бузургӣ номем, хато намекунем. Ин майдони "Тоҷикистон ба пеш!" аст. Танҳо мардони дорои эҳсосоти руҳбахш, ба мисли Пешвои муаззами миллат, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ва дигар қаҳрамонон ин майдонро зеббахши ҷаҳон, яъне, ҷаҳонзебу ҷаҳоноро мебардоранд. Асоситаринаш ин маҳорати омӯзгорӣ ва сабаби муваффақиятҳои беҳтарини ҳар як муаллим илми равоишиносиро доништану онро

РАВОНШИНОСӢ

дар амал татбиқ кардани омӯзгорон аст. Аз ин лиҳоз, муҳим аст, ки ба дунёи ба худ ҳоси кӯдакон ва дигар шогирдон сарфаҳм рафтаниро ҷустуҷӯӣ намуда, ба онҳо бодикқат, хайрхоҳона ва ғамхорона муносибат карда, ҳамзамон, оқилона бо оҳанги ниҳоят таъсирбахши беғаразона калом намудан калиди муваффақиятҳост. Муҳим аст, ки равиш ва ҷараёни фаъолият ва сабабҳои муваффақиятҳои донишомӯзиро омӯзем, таҳлил намоему ба ҳулоса оем. Баҳаяҷонаӣ ва руҳбаландии эмотсионалӣ бояд нуқтаи асосии ҳар гуна кори тарбиявӣ таълимӣ бошад. Ҳамаи он чизҳое, ки талабаҳо ҳангоми дарс дар ҳолати руҳбаландӣ, мавҷуд будани шавқу завқ ва ҳиссиёти мусбат аз худ мекунанд, нағз фаҳмида шуда, мисли нақше бар санг мемонаду муддати дароз ба хотир гирифта мешавад ва дар ҷунин шароит ҳуди фаъолияти таълимӣ сермахсултар мешавад. Муҳим аст, ки ба хонандагон таъсироти амиқу жарфи ҳидояткунанда бахшем. Дар кори таълиму тарбия қобилияти ба талаба таъсири бевоситаи эмотсионалиро иродавӣ расонида тавоништан барои омӯзгор хеле муҳим мебошад. Ин гуна лаёқат ба сифатҳои шахсии омӯзгор вобастааст. Бояд қайд намуд, ки барои ба эҳсосоти руҳбахши хонандагон таъсир расонидан оҳанги махсуси ҳидояткунанда, ба вачдоранда нақши калидӣ дорад. Ҳамзамон, қобилияти ба воситаи нутқ равшану аниқ, бо оҳанги руҳбаландкунандаву ба вачд оранда ифода карда тавоништани шиору ҳиссиёт хусусияту маҳорати ниҳоят муҳимми омӯзгори ботачриба мебошад. Барои таъсири амиқ расонидан нутқи омӯзгор бояд васеъ ва образнок буда, оҳанги равшан ва тобиши эмотсионалӣ дошта бошад. Протсессҳои равоӣ шартҳои зарурии фаъолияти одам мебошад. Ҳамаи фаъолиятҳои одам бо диққат, идрок, тафаккур ва дигар протсессҳои равоӣ, ки бе он ягон хел фаъолияти одам вучуд дошта наметавонад, алоқаманданд. Алоқамандӣ ва вобастагии байниҳамдигарии протсессҳои равоӣ ва фаъолият бояд ҳамгиро карда шаванд, ки ин ҳамгироӣ метавонад, натиҷаи беҳтарин диҳад. Ҳамгироӣ дар замони муосир барои ҳамаи соҳаҳои донишомӯзӣ ниҳоят муфид аст. Ба таври умумӣ қайд кунем, соҳаи

эмотсионалии шахсиро (ҳиссиёт ва ирода) бо протсессҳои маърифатии шахс (эҳсос, идрок, хотир, тафаккур, нутқ ва ҳаёл), ҳамзамон, бо хусусиятҳои равоии шахс (мизоч, характер, қобилият) ҳамгиро намудан калиди тиллоии маҳорати ҳамгироии омӯзгорӣ аст. Дар ҳолати ҳамгиро намудани ин эҳсосоти ирода ва дигар протсессҳои маърифатӣ ва хусусиятҳои равоии шахс меваҳои шахдрези ин ҳамгироиро ба бор меорад.

Эҳсосоти руҳбахш ба ҳамаи протсессҳои маърифатӣ ва хусусиятҳои равоӣ ҳамроҳ шуда, ба ҳамаашон дар асоси ҳамгироӣ тобиши муайян ва муваффақиятҳои беназир мебахшад. Аз ин лиҳоз, ашхоси дорои эҳсосоти баланди руҳбахш захираи тиллоии ҷамъияти мо мебошанд, ки дар ҳамаи замонҳо қаҳрамонӣ бузургӣ нишон додаанд, нишон дода истодаанд ва нишон хоҳанд дод. Муҳимтаринаш он аст, ки ашхоси дорои эҳсосоти баланди руҳбахш доимо омодаи онанд, ки барои миллату давлати худ ҷонашонро дарег надоранд ва Тоҷикистони азизамонро ба бихишт табдил диҳанд, ба мисли Пешвои миллат, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ва дигар қаҳрамонони ҳамаи давраи замонҳо. Ин эҳсосот қаҳрамонҳои зиёдеро ба вучуд оварду оварда истодааст ва дар оянда низ хоҳад овард. Ҳамин эҳсосот дар оянда захираҳои тиллоии беҳисоб ва ашхоси масъулиятшиносу бавичдонро ба мо хоҳад бахшид. Муҳим аст, ки аз ин эҳсосот оқилона, дурандешона ва бомаҳоратона истифода намуда, аз шиори “Тоҷикистон ба пеш!” ҳадафмандона истифода барему Ватани азизамонро ба бихишти ҷовидон табдил диҳем. Калиди тиллоии масъалаҳои равоӣ фаҳмонидани алоқамандии ҳолатҳои равоӣ ва ҳамгироии онҳо ба протсессҳои равоӣ мебошад. Дар хонандагон пайдо кунонидани таассуроти мусбати эмотсионалӣ ҳамеша ба манфиати кор аст. Сифати асосии ҳиссиёти руҳбахш аломати махсус ва зарурии муносибати эмотсионалии шахс аст. Тараққиёти равоии бачаро омӯхта истода, бояд қонунӣ ва хусусияти асосии пешрафти равоии ўро ошкор кард, сабабҳои маҳз ҳамаи хел ҷараён ёфтани тараққиёти бачаро сарфаҳм рафт ва дар асоси чуқур омӯхтани ин усулҳои тақмили минбаъ-

РАВОНШИНОСӢ

даи протсессии тарбия ва таълими бачаро дар оила ва мактаб пешбинӣ кард. Ба тарафҳои равонии бачаҳо на танҳо дониш, маҳорат ва малакаҳои омӯзгор, балки ҳислатҳои маънавий-равонии шахсияти ӯ таъсири калон мерасонад. Дар рафти таълиму тарбия омӯзгор ба шууру ҳисси хонандагон таъсири мақсадноки педагогӣ мерасонад. Омӯзгор нисбат ба ҳар як хонанда бодикқату хайрхоҳ буданаш муҳим аст. Дар баробари ин, шахсияти бачаро ҳурмат кунад, хусусиятҳои фардӣ-равонии ӯро ба ҳисоб гирифта, тамоми кӯшишро баҳри тарбияи характер ва иродааш бахшад.

Чӣ тавр эҳсосоти руҳбахшро талқин ва таъсирбахш метавон кард:

1) Бо оҳангҳои бавачдоранда, ҳидояткунанда, ғамхорона, дилсӯзона муносибат кардан.

2) Маҳорати суҳанронӣ дар ҳамгирӣ бо мимика (мимика – ҳаракатҳои ифоданоки рӯй, ки ҳиссиёту муносибати одамро инъикос менамояд).

3) Пантомимика – ҳаракатҳои ифоданоки бадан, вазъияти ҳасади одам ва имо, ки ҳиссиёт ва муносибати одамро инъикос менамояд.

4) Равшану эмотсионалӣ ифода ёфтани нутқ.

5) Ба оҳангҳои махсуси гуногуни руҳбаландкунанда, илҳомбахшанда, диққатҷалбкунанда ҳамгиро намудани мимика ва пантомимика.

6) Ҳолати руҳии бардам шавқу ҳаваси талабаҳоро нисбат ба машғулиятҳо баланд мекунад, онҳоро ҳассостар ва ба хотир гирифтани маводро хубтар мекунад.

7) Бо ёрии машқҳои пайдарпай дар хонандагон ташаккул додани эҳсосоти руҳбахш.

8) Мунтазам хонандагонро ҳавасманд намуда, илҳом бахшидану ҳидоят намудану дастгирӣ кардан.

9) Чунин шароити имконияте ташкил кардан муҳим аст, ки хонандагон бештар ба муваффақиятҳои донишомӯзӣ шарафёб шаванд.

10) Ташкили мусобиқаҳою озмунҳои гуногун ва иштироки фаъолу салоҳиятно-

кии хонандагон дар ин озмунҳо.

11) Хонандагони суҳбату камфаъолро дастгирӣ карда, бо супоридани вазифаҳои одитарин, дар навбати аввал, онҳоро ба комёбиҳо рӯ ба рӯ кардану оҳиста-оҳиста супоришхоро мураккабтар намудан.

12) Дастгириву ҳавасмандкунии муваффақиятҳои гуногуни хонандагон, ҳатто, муваффақиятҳои ҳурдтарини онҳоро кадр карда, ҳавасманд намудан.

13) Дар кори таълиму тарбия қобилияти ба талаба таъсири бевоситаи эмотсионаливу иродавӣ расонида тавонистани омӯзгор ниҳоят муҳим аст.

Баъзе суолҳо онд ба ҳамгирӣ:

1) Чӣ ба эҳсосот таъсир мерасонад? -Дарк.

2) Чӣ ба дарк таъсир мерасонад? -Шавқу ҳавас.

3) Чӣ ба шавқу ҳавас таъсир мерасонад?

-Талабот.

4) Чӣ ба талабот таъсир мерасонад? -Маром ё сабабҳои водоркунанда.

5) Чӣ ба маромҳо таъсир мерасонад? Донишгари зарурат ва аҳамиятҳои маромҳо.

6) Чаро одам назди худ ин ё он мақсадро мегузорад?

Мақсад гузоштан кам аст. Бояд сабабҳои гузоштани мақсадҳоро донист, яъне маромҳо одатан мақсадҳоро бо ягон сабабе мегузоранд. Ба мақсад расидан натиҷаи амали иродавӣ аст. Аз ҳама муҳимаш хонандагонро дилпур кардан ва эҳсосоти руҳбахш бахшида, ба майдони шоистагии бузургӣ ворид кардан аст.

Аҳамияти ҳиссиёт дар ҳаёт ва фаъолияти одам бениҳоят калон аст. Ҳиссиёт барои бартараф намудани душвориҳо дар таълим ва фаъолияти эҷодӣ ёрӣ мерасонад. Ҳиссиёт аксар вақт рафтори одам, гузошта шудани ин ё он мақсадҳои ҳаётро муайян мекунад.

Дар ҳамгироии эҳсосоти руҳбахш ва ирода мо фаъолияти худро бошууруна идора менамоем. Шуур таъминкунандаи мақсаднокии одам аст. Ниҳоят муҳим аст, ки ҳам хонандагону ҳам омӯзгорон мақсадҳои арзишманд гу-

РАВОНШИНОСИ

зоранд. Мақсаднокии ҳадафрас дар ҳамгирии эҳсосоти пурзӯри руҳбахш барои ба мақсад расидан, ҳамзамон, муттасил ва суботкорона саъю кӯшиш кардан, машқ кардан ва меҳнати мураттаб ба натиҷаҳои ҳайратовар расонида метавонад.

Асоситаринаш ин аст, ки иродаи қавӣ бо ҳамгирии эҳсосоти руҳбахш ба сӯйи донишу маҳорату малака ҳидоятгар аст. Одат, ки калиди тиллоии донишомӯзӣ аст, моро ба сӯйи қуллаи баландтарини бузургӣ ҳидоятгар мешавад. Хоҳири эмотсионалӣ шартӣ муҳимтарини тараққиёти одам мебошад. Ҳиссиёт асоси шаклгирӣ ақлу заковат буда, кӯдакони дорои ҳиссиёти баланд, доно, кунҷков, ҷаққон, зирак ва пухта мешаванд.

Кӯдаконе, ки эҳсосоти баланд ва масъулияти хуби фаҳмидан доранд, ҳамеша дар донишомӯзӣ муваффақанд. Шавқу ҳавас, майлу рағбат, суботкорӣ, кӯшишу ғайрат, фаъолият, зеҳн, диққат, хотир, ирода, ҳулоса ҳамаи ҳодисаҳо ва ҳолатҳои равонии одам бо эҳсосоти руҳбахш алоқаи ногузастанӣ дорад.

Асоситаринаш он аст, ки мо аз қувваю имконияти захиравӣ ва фаъолияти болидаруҳии хонандагон ба таври доимӣ истифода барем. Агар истифода набарем, он гоҳ ба пастшавии шавқу ҳаваси маърифатӣ ва суст гардидани ҳиссиёти ақлӣ мерасонад. Мушоҳидаҳои нишон медиҳанд, онҳое, ки дорои ҳиссиёти баланди руҳбахшанд, аълохон мебошанду ҳар қадар эҳсосоташон баланд бошад, ҳама қадар дар озмунҳо ҷойи намоёнро мегиранд. Ин шахсон захираи тиллоии ҷамъиятанд.

Баъзе масъалаҳо:

1) Дар кори таълиму тарбия маҳорати ба талаба таъсири бевоситаи эмотсионалӣ - иродавӣ расонида тавонистани омӯзгор ниҳоят муҳим аст.

2) Барои тараққиёти ҳиссиёти олии бачаҳо ҳиссиёти ахлоқӣ, ақлӣ ва эстетикӣ муассисаи таълимӣ бояд шароит муҳайё созад.

3) Мақсаднокӣ бо ҳамгирии иродаи қавӣ ва эҳсосоти руҳбахш дар инкишофи хонанда нақши калидӣ дорад.

4) Бодикқату пурра дарк намудан, фаъолони фикр кардан, эҷодкорона дар

амал татбиқ кардан роҳ ба сӯйи эҷодкорӣ аст.

5) Маҳорати (такти) педагогии моҳиронаи мақсаднокӣ ҳадафрас ҳидояти тиллоии донишомӯзист (такти педагогӣ - маҳорат, муҳолила, муносибат, амал ва таъсир).

6) Бо омӯзгорон бояд дар ҳар талаба ёфтани ҳамаи ҷиҳати ҳубу мусбате, ки ҳамаи таълиму тарбияи ӯ ба он таъсия намудан лозим меояд, кӯшиш намоем.

7) Дарёфти далелҳои муҳимтарине, ки ба тараққиёти хонандагон таъсир кардаанд (барои дар оянда таъсири бештар расонидан).

8) Ба қадри имкон муайян намудани сабабҳои дағалии кӯдакон ва ислоҳи ин сабабҳо.

9) Ба ҳисоб гирифтани хусусиятҳои фардию равонии кӯдакон, диққати ҷиддӣ додан ва кӯшиш намудан баҳри тарбияи характери иродаи онҳо.

10) Ба шууру ҳиссиёти хонандагон таъсири мақсаднокӣ педагогиро равонӣ расонидани омӯзгор.

11) Диққати асосӣ додан ба роҳҳои одат намудани хонандагон ба донишомӯзӣ.

12) Барои ҳамгирии майл, шавқу завқ, кӯшишу ғайрати хонандагон ба донишомӯзӣ ва ҳамзамон, барои ҳамгирии эҳсосоти руҳбахш бо илҳами эҷодии хонандагон кӯшиши доимӣ ба ҳарч додан.

13) Ҷустуҷӯ намудани имкониятҳои ба дунёи рангинии кӯдакон сарфаҳм рафтани ба эҳсосоти руҳбахши хонандагон таъсироти амиқ расондан.

14) Бо ҳамгирии эҳсосоти руҳбахш бо идрок ва дигар ҳолатҳо ва хусусиятҳои равонии кӯдакон, онҳоро салоҳиятнок, фаъол, масъулиятшинос ва дорои вичдони олии намудан.

15) Баъзан дар мубориза ба муқобили қафомонӣ шароитҳои омода намудан муҳим аст, ки хонандаи сустхони камфаъол якҷанд маротиба баҳои мусбат гирифта тавонад, зеро боварии ҳушнудона ва ба бештар шудани сифати дониши талаба сабаб мешавад, хонанда фаъол мегардад.

16) Ҳолати руҳии хуб хоҳиши ҳамеша

РАВОНШИНОСӢ

бехтар фаъолият карданро пайдо мекунад.

17) Ба иродаи қавӣ ва устувории хонандагон диққати ҷиддӣ додан, зеро ирода ҳоким ва назораткунандаи ҳиссиёт аст.

18) Устувории ҳиссиёт бо чуқурии ҳиссиёт дар ягонагӣ зоҳир мешавад, ки рағбат ном дошта, барои афзудан ва дарозмуддат шудани қувваи эҳсосоти хонандагон нақши калидӣ дорад.

19) Муваффақияти фаъолият, ҷавоби дурусти талаба дар дарс, кори хушсифат иҷрошуда, муддати дароз хушнудӣ ва ҳолати эҳсосоти руҳбахшро ба вучуд меорад.

Талабот заминаю сарчашмаи фаъолияти одам мебошад. Талаботи заиф дар раванди ҷандинбора қонё гардидашон нисбатан устувор мешаванд. Пас аз ин маром, яъне қувваи ботинии шахсро меноманд, ки ўро барои иҷро гардонидан ин ё он талабот водор мекунад. Дар ин ҳамгирӣ шавқу ҳавас оғоз меёбад, ки муносибати ҳисси инсонро ба объекте ифода мекунад, ки ба талаботи устувори одам алоқаманданд. Шавқу ҳавас дар сурати устувор гардидашон ба талабот мубаддал мегардад. Агар бо рағбати устувор талаботро ба ҷо орем, он гоҳ рафта-рафта донишу маҳорату малакаи хонандагон ба истеъдод мубаддал мешавад. Ин аст занҷири тиллоии мақсадноки ҳамгирӣ ҳадафрас.

Бо рағбат ба сӯйи мақсад майл кардан, ки бо ҳиссиёти баланду ҷанб қувват дода шудааст, барои баргараф кардани ҳамаи душворӣ ва ба ҳама маҳрумӣ тоб овардан имкон медиҳад.

Шартҳо ва сабабҳои бедор ва афзун кардани эҳсосоти руҳбахши хонандагон:

1) Мухимтарин шарт, ки хонандагон мепазиранд ва маъқул мекунанд, ин аст, ки вақтҳои зарурӣ хонандагонро аз рӯйи адолат таърифу тавсиф мекунанд ва ба онҳо баҳои сазовор медиҳанд.

2) Ҳама қадар муваффақият пайдо шавад, ҳиссиёт ҳамон қадар пурқувват, чуқур ва дарозмуддат мешавад, ки ин рағбати донишомӯзист.

3) Илҳомии хонандагонро бо ташкили мусобиқаҳои гуногуни донишомӯзӣ бо эҳ-

сосоти руҳбахш ҳамгиро намудан.

4) Барои ҳамгирӣ илҳому эҳсосот тамоми шароитро омода намудан, зеро илҳом эҳсосотро меафзояду, эҳсосот илҳомро ва ин ҳамгирӣ заминаи муваффақиятҳои минбаъда хоҳад буд.

5) Дар хонандагон тарбия намудани ҳамгирӣ майл, шавқу ҳавас ва рағбати донишомӯзӣ бо роҳҳои ҳавасмандкунӣ ҳамагӣ занҷири тиллоии таъсири эҳсосоти руҳбахш мебошад.

6) Ҳама аз пай мақсадҳои ҷанби оламоро будан натиҷаи масъулиятшиносӣ ва вичдони баланд аст.

7) Ҳамаи эмотсионалӣ шартҳои муҳимтарини таракқиёти шахс мебошад.

8) Ҳамаи тиллоии эҳсосоти руҳбахш ва илҳомии ҷаҳонзебу ҷаҳонро ҳидоят кардан ба муваффақиятҳои бузург ноил шудан аст.

Эҳсосоти руҳбахш дар ҳамгирӣ илҳом дар тамоми давраи замони майдони васеи шоидагӣ, бузургӣ ва қадридонӣ буд, ҳама ва хоҳад монд.

Бо шиори оламорои Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон “Тоҷикистон ба пеш!” ҳамроҳ шуда, кишварамонро ҷаҳонзебу ҷаҳонро мегардонем!

Фирӯза НАЗРИЕВА,
ҳодими шуъбаи таҳсилоти томактабӣ ва ибтидоии
Пажуҳишгоҳи рушди маориф
ба номи Абдурахмони Ҷомии АТТ

КЎДАК БА ТАРБИЯ, МУҲАББАТ ВА ҒАМХОРИЮ МЕҲРУБОНӢ НИЁЗ ДОРАД

Олими машҳури соҳаи педагогика В. Сухомлинский доир ба тарбияи фарзанд дуруст гуфтааст, ки “Тухфаи инсон фарзанд аст ва он ба мисли як навдаи хурдест, ки базӯр аз замин баромадааст ва диққати зиёдро талаб мекунад. Бояд онро кадр кунем, ғамхорӣ зоҳир намоем, то ӯ калон шавад ва меваи фаровон диҳад”.

Дар воқеъ, инсон амсоли рустанист, ки ниёз ба тарбият, муҳаббат ва ғамхорию меҳрубонӣ дорад. Оила, ки асоситарин соҳиби тифл мебошад, ҳамчун анъана муассисаи асосии тарбия ҳисобида мешавад. Кӯдак дар тӯли умри худ арзишҳоеро, ки дар оила ба даст меорад, нигоҳ медорад. Он дар ташаққули ҳар як кӯдак, аз ҷумла, кӯдаки боистеъдод нақши муҳим мебозад, зеро дар аввал кӯдак аз ҷониби волидон баҳои субъективӣ ва объективӣ мегирад. Яъне, оила ду ҷузъи як кул ҳастанд, ки дар асоси ба ҳам омадани зиндагӣ моҳияту маънӣ пайдо мекунад, яъне, оилаҳо пайдо шуда, фарзандон ба дунё меоянд. Ба дунё овардани насл вазифаи табиӣ ва иҷтимоии инсон мебошад ва насли инсонӣ на фақат ба падару модар ё оилаи ӯ марбут аст, балки он ҷузъи ҷомеаи устувор, идомадиҳандаи анъанаҳо, расму оинҳост. Пас, одами солим - оилаи солим, оилаи солим - ҷамъияти солим, ҷамъияти солим - давлати солимро пойдевор аст. Мутаассифона, баъзе аз оилаҳо бо никоҳҳои номашруъ ва ҳешутаборӣ муҳимтарин самари зиндагии худ – фарзандонро носолим месозанд.

Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ - Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон низ ин нуктаро дар Паёмҳои ҳарсолашон таъкид месозанд, ки аз никоҳи ҳешутаборӣ аксаран кӯдаконе ба дунё меоянд, ки бемориҳои ирсӣ ва модарзодӣ ё ягон нуқсони ҷисмонӣ руҳӣ доранд.

Сарвари давлат дар соли 2015 зимни ироаи Паёми солонашон ба Маҷлиси Олӣ низ гуфта буданд, ки “Ҷомеаи солим аз оилаи солим ва насли солим ташаққул меёбад. Вобаста ба ин пешниҳод менамоем, ки соли 2015 дар кишвар “Соли оила” эълон карда шавад”. Ногуфта намонад, ки дар Тоҷикистон ҳар сол 15-уми май ҳамчун Рӯзи оила ҷашн гирифта мешавад. Сарвари давлат таъкид карданд, ки “Масъалаҳои маърифати оиладорӣ, баланд бардоштани масъулияти падару модарон дар таълиму тарбияи фарзандон ба ҳаёти мустақилона ва пойдории оила аз ҷумлаи проблемаҳои мебошанд, ки диққати доимии тамоми мақомоти давлатӣ, муассисаҳои таълимӣ ва кулли аъзои ҷомеа-ро тақозо мекунад”.

Аз ҷониби Сарвари давлат “Соли оила” эълон шудани соли 2015 бори дигар аз он шаҳодат медиҳад, ки рушди ҷомеаи кунунӣ бевосита бо тарбияи оилавӣ ва маърифатнокӣ волидон алоқамандии зич дорад. Вазорати маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон ва тамоми муассисаҳои таълимӣ дар самти рушди нуруи инсонӣ кӯшишҳои зиёд ба харҷ

РОБИТАИ МАКТАБ ВА ОИЛА

медиханд, лекин тарбия ва ба воя расондани фарзанд қарзи муҳим ва вазифаи масъули волидайн дар назди ҷамъият мебошад. Ин вазифа дар Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи масъулияти падару модар дар таълиму тарбияи фарзанд” низ ба таври возеҳ таъкид шудааст.

Барои ба воя расонидани фарзанд ба волидон лозим меояд, ки заҳмати зиёд кашанд. Беҳуда нагуфтаанд, ки “оила мактаби аввалин дар тарбияи фарзанд мебошад”. Тарбия ва таълим бо ҳам алоқамандии зич доранд. Инсон боодоб ва хушахлоқ ҳамеша аз пайи ҷустуҷӯи илму маърифат аст. Бинобар ин, волидонро меояд, ки аввал сутуни тарбияро мустаҳкам намуда, сипас, ба меъмории иморати таълим бипардозанд.

Муҳим он аст, ки кӯшишҳои зехнии кӯдак, неруи маърифатии ӯ бо муносибати хайрхоҳона, дастгирии калонсолон на танҳо дар мактаб, балки дар хона низ рӯ ба рӯ мешаванд. Оилаи кӯдаки боистеъдод ё қобилиятнок дар ҳама ҳолатҳо бо рушди шахсият ва қобилияти ӯ бевосита алоқаманд аст.

Ҳарчанд мо вазни омилҳои табиӣ ва ё таъсири таълиму тарбияи мақсаднокро дар ташаккули шахсият ва қобилияти кӯдак баррасӣ мекунем, вале дар ҳама ҳолат аҳаммиати оила ҳалқунанда боқӣ мемонад. Аз ин лиҳоз, оила ташаккулдиҳандаи қобилияти истеъдоди инсонӣ, забон, тафаккур, ирода, шавқу ҳавас, урфу одат ва ғайра, ба ҳисоб меравад. Махсусан, ақидаи падару модарон ба рафтору кирдори кӯдакон таъсири бузург мерасонад ва минбаъд тарбиятгарон онро идома медиҳанд.

Оила мактаби аввалин ва асоситарини тарбияи фарзанд мебошад ва агар дар ин зина ягон қавравие ба вучуд ояд, ислоҳи он барои падару модар ва дар оянда барои муаллимони мактаб ҳам кори басо душвор хоҳад шуд. Фарзанд барои ҳар шахс азиз аст, вале одобаш аз он ҳам азизтар аст.

Кӯдак рафтору кирдори атрофиёро назорат карда, ба худ рафтори муайяноро интихоб мекунад, ки барои рушд ва камолоти

минбаъдаи ӯ заминаи устувори ахлоқ ва таҳкурсии илму дониш мегардад. Барои рушди маҳорату қобилияти донишомӯзии кӯдакон омилҳои зиёд таъсир мерасонанд. Аксаран муҳити солими оилавӣ имкон медиҳад, ки малакаву маҳоратҳои ҳаётомӯзӣ ва донишомӯзӣ рушд ёбанд. Дар оилаҳои эҷодкор кӯдакон ҳанӯз аз синни томактабӣ аз қобилияти маҳорати модарзодии худ дарак медиҳанд.

Дар қалби фарзанди кӯчак бедор кардани ҳисси эҳтиром ба илму маърифат, пеш аз ҳама, аз волидон вобаста аст. Масалан: аз бузургони миллати мо панде ба мерос мондааст, ки «Агар давлату сарватро сарф намоӣ кам мешавад ва агар илму сарф намоӣ зам мешавад». Қисме аз падару модарони арҷманд баробари таваллуд гаштани тифл худро ба ҳӯронидану пӯшонидани ӯ масъул дониста, ба таълиму тарбия додани онҳо камтаваҷҷуҳ менамоянд. Бинобар ин, падару модар дар тарбияи фарзанд бояд саҳм гузошта, аз рӯзҳои аввал барои ба воя расидани инсон сазовори ҷомеа кӯшиш кунад. Падару модарон, ки оиларо ташкил мекунанд, бояд ба таълим ва тарбияи фарзандон диққати ҷиддӣ зоҳир намоянд. Барои таълиму тарбияи фарзанди худ ҳеҷ чизро дарег надоранд.

Малакаҳои донишу таҳсил худ аз худ пайдо намегардад ва ин ҷо сараввал назорати доимии падару модарон зарур аст. Дар фарзанд тарбия намудани тартибу низом барои падидаҳои ахлоқӣ низ муҳим мебошанд.

Аз ин рӯ, волидонро зарур аст, ки фарзандони хешро аз хурдсолӣ ба китобхонӣ ҷалб намоянд. Дилбастагӣ ба китоб онҳоро то баландтарин қуллаҳои илм мерасонад. Падару модарон бояд, ки дар вақтҳои холи фарзандони худро ба муассисаҳои фарҳангӣ баранд, инчунин, ҳамроҳ китоб хонанд. Лаҳзаҳои ҷолибу пандомӯзро ба фарзандонашон нақл кунанд.

Дар тӯли садсолаҳо хонаводаи тоҷик ҳазорон фарзандони фарзонаро ба дунё овардаву ба камол расонидааст, ки онҳо барои халқи худ ва тамаддуни башар хизматҳои

РОБИТАИ МАКТАБ ВА ОИЛА

зиёди таърихи ба анҷом расонидаанд. Падару модаре, ки аз фарҳанги тарбия бархӯрдоранд ва аз равишҳои хос баҳраманд, фарзандони худро хубтар тарбия медиҳанд.

Бинобар ин, насли ояндаи мо бояд аз хурдӣ аҳамият ва зарурияти хонаводаро дар зиндагӣ дарк намояд, дар ҳамин синну сол дар қалби поку беғубори онҳо муносибатҳои гуманистӣ, шафқату меҳрубонӣ, қатъияту талаботи ягона парварида шавад. Фарзандони мо ҳанӯз дар хурдсолӣ барои худ намунаи ибрат интихоб мекунанд, барои духтарон бештар модар ва барои писарон падар намунаи беҳтарини ибрат дар тарбия мебошад.

Аз ин рӯ, падару модар вазифадор аст, ки хиссиёти мусбати кӯдакро нисбат ба ҷаҳон ва ҷаҳониён ташаккул диҳад. Рафтору гуфтори волидон ин намунаи ибрати ҳар як фарзанд аст. Мо набояд фаромӯш созем, ки оила ин макони асосии ташаккули салоҳият ва шахсияти кӯдакон аст ва онро ҳеҷ кас иваз карда наметавонад. Ташаккули шахсияти кӯдак аз муҳаббати бепоёни падару модар оғоз мегардад.

Падару модарони арҷманд бояд рисолати муқаддаси худ – тарбияи покнишину зебоипарастӣ, башардӯстиву инсонпарварӣ ва заҳматкашиву ободкориро дар замири фарзандони худ ҷой дода, насли навраси кишвари соҳибистиқлоламонро дар руҳияи ифтихори бузурги ватандориву ҳештаншиносӣ ба камол расонанд, то онҳо тавонанд ватани азизамонро дар дигар давлатҳо дилпуруна ҳамчун кишвари ободу осуда муаррифӣ намоянд. Дар баробари ин, эҳтиром намудани падару модар ва расидан ба қадри заҳмати онҳо қарзи фарзандии ҳар як инсонӣ бонангу номус мебошад.

Барои инкишоф додани қобилияти эҷодкории кӯдак волидонро мебошад, ки шавқу рағбати кӯдаконро ба эҷодкорӣ бедор созанд. Тарбияи меҳнатии кӯдакон низ яке аз масъалаҳои муҳими педагогикаи томактабӣ мебошад. Дар Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи масъулияти падару модар дар таълиму тарбияи фарзанд” ҳам таъкид шудааст, ки вазифаи волидон, муассисаҳои таҳси-

лотӣ аз хурдсолӣ тайёр кардани кӯдакон ба меҳнат ва ҳаёти иҷтимоӣ мебошад.

Шароити имрӯза масъулияти падару модаронро дар тарбияи насли наврас дучанд менамояд ва вазъият тақозо мекунад, ки волидон ба тарбияи ахлоқии кӯдакон аз ҳар вақта дида, бештар кӯшиш ба ҳарч диҳанд. Дар Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар масъулияти падару модар дар таълиму тарбияи фарзанд» таъкид шудааст, ки «Падару модарон донишандӯзӣ ва иштироки фарзандро дар раванди таълим назорат карда, бо омӯзгорон, ҳайати кормандон ва роҳбари муассисаи таълимӣ оид ба таълими фарзанд мунтазам ҳамкорӣ намоянд».

Дар сурати фароҳам шудани ҳамкорӣ байни волидон, омӯзгорон ва роҳбари синф шахсияти тифл тақомул пайдо намуда, тафаккури он аз падидаҳои носолим эмин мемонад. Чӣ хеле ки волидон нисбат ба мактаб муомила намоянд, фарзанд низ ҳамон тавр муносибатро раво мебинад. Ба қомеъӣ ноил гардидани кӯдак дар мактаб аз кӯшиши волидон вобаста аст. Чӣ тавре ки дар боло зикр кардем, онҳо бояд робитаи худро бо мактаб бештар намоянд ва дар дарсҳо фаъолона иштирок намоянд, то аз рафтору кирдори фарзандони худ огоҳ шаванд. Оила барои кӯдак ҳам сарчашмаи малакаҳои меҳнатӣ ва ҳам ахлоқӣ ба ҳисоб меравад, зеро насли ояндасози ҷомеаро падару модар мепарварад. Вазифаи волидон фақат ба дунё овардани фарзанд нест, балки вазифаи асосии онҳо тарбия намудан ва ҷун инсонӣ бомаърифат ба воқеа расонидани тифл мебошад.

Адабиёт:

1. Лутфуллозода М. Ҷаҳорғонаи тарбия. Душанбе, 2022. - 400 с.
2. Котибова Ш. Рушди тафаккури эҷодии хонандагон дар синфҳои ибтидоӣ. Д: 2004.
3. Лутфуллозода М. «Тоҷикон» ва тарбияи ватандӯстӣ. Душанбе, 2022. – 87 с.
4. Лутфуллозода М. Қуръон ва тарбия. Душанбе. 2021. -199 с.

Сурайё ҚОСИМОВА,
омӯзгори кафедраи методикаи таълими
истеҳсолӣ ва фанҳои гуманитарии
коллекци муҳандисиву омӯзгории
шаҳри Душанбе

ОМЎЗГОРӢ БАРОЯШ ИШҚ АСТ

Сарвари маорифпарвари мо - Пешвои миллат, мухтарам Эмомалӣ Раҳмон маорифро соҳаи афзалиятнок шуморидаанду қадру эътибори муаллимиро боло бардоштаанд, ки ин баҳои оӣ ба заҳмати муаллим аст.

Яке аз суҳанварони баркамоли қарнҳои пешин, ки бо номи Амир Хусрави Деҳлавӣ маълуми машҳур аст, бузургӣ ва мақоми шоҳи муаллим - таълимдиҳанда ва мураббии инсониятро сутуда, раҳнамои ҳаётро “Дурру ҷавҳари пок ва зевари хок” номидааст, ки басо муносибу шинам ифода ёфта, ҷавҳари одамиро муқаррар менамояд. Агар гӯянд, ки шоири озода покизагии ахлоқ, ҳимматбаландӣ, наққорӣ ва илмпарварии омӯзгорро шарафу фазилати инсонияш шуморида, муаллимиро “Чарх

туро баҳри шараф сохта!” -гӯён мурочиат намоёнд, яқин донед, қадру қиммат ва эътибори устои раҳнамои нехӯх воқеан, хеле бузургӣ олист.

Дар деҳаи Туғғози ноҳияи Ишкошим хонаводае ба сар мебарад, ки қариб ҳамаи узви он касби пурифихори омӯзгориро пеша қардааст ва мардуми деҳа онҳоро чун оилаи омӯзгорон мешиносанду эҳтиромашонро ба ҷо меоваранд.

Ин оилаи муаллим Қурбоналӣ Гулмирзоев мебошад, ки ҳоло мактаби таҳсилоти миёнаи умумии №12-и ноҳияи мазкур ба номи шон гузошта шудааст.

Аҳли ин оилаи омӯзгор ҳиссаи худро дар таълиму тарбияи насли наврас гузоштаву гузошта истодаанд. Яке аз духтаронаш солҳои дароз ба ҳайси омӯзгор, муовини директор оид ба қарҳои тарбиявӣ, мудири кафедраи методикаи таълими истеҳсолӣ ва фанҳои гуманитарии коллекци муҳандисию омӯзгории шаҳри Душанбе мебошад.

Меҳостам дар бораи омӯзгори фидокоре ба хонандагони маҷаллаи “Маърифати омӯзгор” чанд ҳарфи меҳр бигӯям. Суҳан дар бораи шахси соҳибмаърифат, равшанфикр, дурандеш, худшинос, ҳудогоҳ, меҳрубону ғамхор ва ҳидоятгари шогирдон Саврибегим Гулмирзоева меравад.

Номбурда аз соли 1991, пас хатми Институти омӯзгории ба номи Т.Г.Шевченко (ҳоло ДДОТ ба номи Садриддин Айни) ба касби пушарафи омӯзгорӣ машғул мебошад ва ҷӣ тавре ки Сайидо гуфтааст:

РӢЗГОРЕ БАРОИ ИБРАТ

**Саййидо, бар сар намоён ҷо намудам хомаро,
Сар ба пояш менихам, ҳар кас сухан мепарварад.**

Ин каломи пурмаъниро омӯзгори хуш-салиқа, муаллимаи забону адабиёти тоҷик, донандаи хуби ихтисоси ҳеш Саврибегим Гулмирзоева хуб дарк намудааст. Муаллимаи соҳибмақтабу болаёқат, забондӯст ва шогирд-парвар дар суҳбат гуфт, ки забоншиносони номвари ҷумҳурии устодони ӯ ба шумор мераванд!

**То тавонӣ аз лаби соҳибсухан файзе бубар,
Ин садаф аз ҳам ҷудо гардад, гуҳар ояд бурун.**

Муаллим, устод, омӯзгор, вақте ки ин мафҳумҳоро ба забон меорем, ҳиссиёти аҷибро фаро мегирад ва пеши назар симои шахси пурқурӯ фидокор меояд, ки бо тамоми ҳастиаш насли наврасро ба роҳи рост ҳидоят мекунад. Инчунин, ҷеҳраи нурунии шахсе намудор мегардад, ки тамоми ҳаёти ҳешро баҳри таълиму тарбияи кӯдакон ва насли наврас бахшидааст.

Омӯзгор шахсест, ки кӯдакро ба дунёи илму дониш меорад ва ҳидоятгари ӯ ба олами илму дониш боқӣ мемонад. Сарчашмаи ҳамаи хушиҳо, ободии ҳамаи маҳфилҳо, бузург гардидани шогирдони баркамол маҳз меҳнати устодону омӯзгорон мебошад.

Омӯзгору муҳандис, духтуру шоир, нависанда, рӯзноманигору барномасоз ва дигар соҳибкасбони ҷомеа – ҳама парвардаи оғӯши бихиштосои муаллим мебошанд.

Муаллима яке аз он духтарони деҳот аст, ки қоидаҳои наонавишта, вале вучуддоштаро шикаста, ба роҳи орзуҳои ҳеш қадамҳои устувор гузоштааст, касби падариро пеша намуд ва сазовори номи "омӯзгор" гардид.

Саврибегим Гулмирзоева беш аз 30 сол мешавад, ки ба тарбияи насли наврас машғул мебошад ва ҳазорон нафарро дар руҳияи худшиносиву ҳудогоҳӣ ва арҷ гузошан ба арзишҳои умумибашарӣ тарбия карда, шуълаи

оташи илму фанро дар дили онҳо фурӯзон кардааст. Дар назди донишҷӯён обрӯву эътибори бузург дорад ва аз пешаи омӯзгориаш шод буда, бе шогирдон ҳудашро тасаввур карда наметавонад.

Шогирдони зиёди муаллима имрӯз дар соҳаҳои гуногун муваффақ гардидаанду онҳо чун шахсони бунёдкор, худшинос, ҳудогоҳ ва ҷомеасоз ба халқу ватани ҳеш хизмат мерасонанд. Онҳо бо ифтихор исми муаллимаро ба забон меоранд. Миннатдории ҳешро изҳор менамоянд ва арҷ мегузоранд, ки маҳз бо ҳидояти ин шахси соҳибхирад ба мақсадҳои ҳеш расидаанд. Муаллима дар давоми солҳои қорӣ ба ҳайси ҷонишини директор оид ба қорҳои тарбиявӣ дар коллеҷи муҳандисию омӯзгории шаҳри Душанбе чандин сол қор кардааст ва аз соли 2020 то инҷониб мудири кафедраи методикаи таълими истеҳсолӣ ва фанҳои гуманитарии коллеҷи мазкур фаъолият карда истодааст.

Аҳли назар ва қаламу табъ дар васфи ҷунин устодони баркамолӣ ҷодаи маърифат, ки беҳтарин солҳои умри азизи ҳудро ба шуғли писандидатарини олам ва дар ин роҳи душвору пуршебу фароз ба ҷое расиданд, шеърӯи дostonҳои зиёде эҷод намудаанд.

Одатан меғӯянд: "Поянда бод устод, ки бо меҳри ҳуд дар дили шогирд ошён дорад!" Ба ин маънӣ, ошёнӣ меҳри муаллима Саврибегим Гулмирзоева дар баландхост, дар қалби чандин насли толиби илмхост, ки ӯ сабақу фазл омӯхта, ба қамол расонидааст. Собиқ шогирди таълимдида ва устоди баруманд имрӯз ҳуд устоди соҳибкасб мебошад.

**Ба шогирдӣ касе, к-у шод гардид,
Расад рӯзе, ки ҳуд устод гардид.**

-Ҳикмати халқ маънии баланд дорад, - гуфт муаллима пас аз суҳбати хотирмон – дар фикри як сол бошӣ, ғалла бикор, дар андешаи 10 сол бошӣ, ниҳол шинон ва дарахт бипарвар, агар умеди садсолаҳо дошта бошӣ, шогирд тарбия намо, ки қору шуғли муносиб

РЎЗГОРЕ БАРОИ ИБРАТ

пайдо намояд ва ҳосили тиллоӣ ба бор оварад. Яъне, ақли пешрафта ба кашфу ихтироъ ноил мешаваду чизе меофарад.

Яке аз шогирдони муаллима Фариштамоҳ Сафарова, ки ӯ низ дар коллеҷ кор мекунад, ибраз дошт:

- Ростӣ, ман муаллима Саврибегимро дӯст медораму самимона эҳтиром мекунам ва то имрӯз бароям ҳамчун бонуи намуна мебошад, чунки маро аз давраи донишҷӯӣ тарбия кард ва маҳз бо ҳидояти ӯ ба ҳаёти мустақилона қаддам гузоштам.

Шогирди дигари муаллима Муборак Раҷабова аз соли 2015 то инҷониб бо он кас якҷоя фаъолият мекарданд. Мавсуф ибраз дошт:

- С. Гулмирзоева ҳамчун модар маро тарбия карда, ба камол расонид.

Саврибегим Гулмирзоева, воқеан, дар маъсалаҳои гуногуне, ки ба раванди фаъолияти коллеҷ, рушду пешрафти он дахл дорад, маслиҳату пешниҳодҳои ӯро дарёф намедорад.

Тамоми ҷашну чорабиниҳо, маҳфили маросимҳои муҳим бо иштироки ин омӯзгори фидокору собиқадор баргузор мегарданд.

Як ҷизро хотиррасон карданиам, ки дар давоми соли таҳсили 2021-2022 бо ташаббуси муаллима зиёда аз 10 маротиба мизи мудаввар, конференсияҳои илмӣ назариявӣ гузаронида шуданд. Дар баробари таълиму тарбияи насли наврас дар тарғиби сиёсати хирадмандонаи Пешвои миллат, мухтарам Эмомалӣ Раҳмон ва Ҳукумати кишвар фаъолона ҳамаи ҳаҷми мегузорад ва ҳар як ташаббусе, ки пешниҳод мешавад, онро бо самимият истиқбол мегирад. Чанде пеш муаллима дар кафедра конференсияи илмӣ-назариявӣ дар мавзӯи “Забони миллат-ҳастии миллат”-ро ташкил ва баргузор намуд, ки бисёр хотирмон ва дар сатҳи баланд гузашт.

Вақте ки аз муаллима пурсидем, ки маҳз чаро омӯзонидани фанни забони тоҷикиро касб кардед, посух ҷиддӣ буд:

-Забони модарии мо забонест, ки бо он шоирони бузург, ба монанди Рӯдакӣ, Фирдавӣ, Сино ва дигар бузургон сухан гуфтаанд.

Ҳамзамон, илова намуд:

**Ҳар кас ба забони худ сухандон гардад,
Донишгари сад забон-ш осон гардад.**

Саврибегим Гулмирзоева муаллимаи одӣ нест. Ҳарчанд зиндагии содаву муқаррарӣ дошта, дар ҳамаи донишҷӯён зиндагӣ мекунад, боз ба тарбияву роҳнамоии донишҷӯёне, ки дар ҳамаи зиндагӣ мекунанд, машғул мебошад. Агар ба рафтор, гуфтор ва меҳнати содиқонааш назар кунем, дар тамоми баромадҳояш хидматҳои Роҳбари давлат, мухтарам Эмомалӣ Раҳмонро мисол оварда, хидматҳои шабонарӯзияшонро ба шогирдон мефаҳмонад ва ҳамеша ба онҳо таъкид мекунад, ки бештар омӯзанд, хидмат кашанду фаъолият намоянд ва дар рушду нумуи кишвари бихиштосоямон ҳамаи арзандаи ҳамаи гуздоранд.

Табиист, ки ҳар хидматро подошест, аз ин рӯ, бо дарназардошти меҳнатҳои бенуқсон дар ҷодаи тарбияи насли наврас, хидмату фидокориҳо ва хидматҳои софдилонаи муаллима дар соҳаи маориф бо нишони Аълочии маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон, унвони муаллими калон, ифтихорномаҳои Вазорати маориф ва илм, Вазорати меҳнат, муҳоҷират ва шуғли аҳолии Ҷумҳурии Тоҷикистон ва сипосномаҳои сохтору ниҳодҳои дигар қадри ӯ шудааст.

Воқеан, зиндагиномаи омӯзгори собиқадор Саврибегим Гулмирзоева рӯзгоре барои ибрат аст ва ба итминони комил гуфта метавонам, ки ин мисраҳои шоири зиндаёд, Қаҳрамони Тоҷикистон Мирзо Турсунзода маҳз баҳри ин гуна занони бохирад, созанда бахшида шудаанд:

**Хуб шуд, ки зан ба давлат ёр шуд,
Мамлакат аз дасти зан гулзор шуд.**

Бо истифода аз ин фурсати муносиб ба Саврибегим Гулмирзоева, ки ҳамеша ба донишҷӯён дарси ибрат, мардонагӣ, ҳештаншиносӣ меомӯзад, барори кор орзумандем.

Нурулло ТАБАРОВ,
мудири кафедраи педагогика ва
мероси ниёғони Донишқадаи исломии
Тоҷикистон ба номи Имоми Аъзам-Абуҳанифа

ЧОМЕАИ МУОСИРРО ЧОМЕАИ ИТТИЛООТ МЕНОМАНД

Рушди босуръати техника ва технология инсониятро водор месозад, ки барои ҳамқадами замон будан худро бо васоити техникӣ – технологӣ мутобиқ намояд. Маҳз ҳамин назария боис шудааст, ки ҳар як соҳа худро ба шароити муосир мутобиқ месозад ва дар ҳар самт технологияҳои муосирро ҳамчун василаи мусоиди пешрафти фаъолияти худ ба кор мебаранд. Аз ҷумла, дар самти маориф ва фарҳанг низ технологияҳои муосир муҳимтарин василаи таълим ва тарбияи фарҳангӣ, маънавӣ ва зеҳнӣ маҳсуб мешаванд.

Технологияи фаъолияти муассисаҳои фарҳангӣ - илмӣ ва соҳаи маориф ба талаботи замон вобаста аст. Чомеаи муосирро чомеаи иттилоот меноманд. Дар муассисаҳои соҳаҳои маориф ва фарҳанг иттилоот асоси пешравии фаъолияти онҳо ба шумор меравад. Аксари одамон бар он андешаанд, ки технология танҳо бо ихтироот, мошинҳо, нимноқилҳо ва компютерҳо алоқаманд аст. Аммо дар асл ба ақидаи олимони ва чомеашиносон "технология" воситаи табдил, тағйир додани объект, инчунин, одамон, иттилоот, мавод, маҳсулот ва хидматҳо мебошад. Бояд зикр кард, ки дар миёни олимони доир ба маънои истилоҳи «технология» андеша ва мавқеи ягона вучуд надорад. Ҳар касе бо дарназардошти зарфияти самти соҳавии худ «технология»-ро тафсир мекунад. Калимаи «технология» аз калимаҳои юнонии «techne» – санъату ҳунармандӣ ва logos – таълим гирифта шудааст. Аз ин рӯ, истилоҳи «технологияи педагогӣ» ба маънои таълимот дар бораи санъати педагогӣ ва маҳоратро дорад.

Технологияи фаъолияти муассисаҳои маориф ва фарҳанг бошад, аз рӯйи хусусиятҳои хоси худ ба якҷанд намуд ҷудо карда мешавад: синнусолӣ, иҷтимоӣ, миллӣ, динӣ, касбӣ, чин-

сӣ ва фарҳангӣ.

Ба андешаи муҳаққиқ И.В.Андреева «Истилоҳи нисбатан нав ва серифодаи технология чунон бисёрҷанба аст, ки маънои он пайваста дар ҳоли таҳаввулшавандаи дар феҳристи ҷузъҳо – «усулҳо ва шаклҳо», «воситаҳо ва фаъолиятҳо», «равандҳо ва ғояҳо» пароканда мешавад».

Бояд қайд кард, ки дар шароити кунунӣ, яъне, дар шароити иқтисоди бозоргонӣ, ба муҳити муассисаҳои маорифу фарҳанг таъсири калон расонида шуд. Асри соҳибкорӣ, сохтори чомеаи навин ва гузариш ба иқтисоди бозорӣ ба илмҳои идоракунаанда афзалият дод. Барои дар ҷунин шароит фаъолият кардану мавқеи худро аз даст надодан талабот барои ҷустани роҳҳои нави корӣ ва технологияи идоракунии муассисаҳои мазкур пеш омад. Тавре ки муҳаққиқ Фабриков М.С дар китоби худ «Технологияи муосири таълим» қайд мекунад: «Технология ин санъати азхудкунии раванде мебошад, ки дар дар натиҷа бо истифода аз воситаҳои зарурӣ (маводҳо, асбобҳо) ва шароити зарурӣ пайдарпайии муайяни фаъолият ба амал меояд. Технология ба саволҳои «Чӣ тавр бояд иҷро кард, аз чӣ ва бо кадом восита?» ҷавобҳо медиҳад».

Дар раванди истифодабарии технологияҳои гуногун зерин мафҳуми восита мо усулҳоро дар назар дорем. Асоси воситаҳои муҳити фарҳангӣ фаъолияти ҷамъиятӣ, меҳнат, ақидаҳои чомеа, анъана ва намунаҳо ба шумор мераванд.

Ҳамин тариқ, истифодабарии технология дар фаъолияти муассисаҳои фарҳангӣ, маърифатӣ, илмӣ - адабӣ баҳри ташаккули сифатҳои маънавӣ - ахлоқии ҷавонон натиҷаи хуб дода, самаранокии корро тақвият мебахшад.

**Ашурмо ИЛҲЯСОВА,
омӯзгори синфҳои ибтидоии
мактаби №65-и ноҳияи Рӯдакӣ**

ТАШАККУЛИ ЗЕҲНИИ ХОНАНДАГОНИ СИНФҲОИ ИБТИДОӢ ДАР РАВАНДИ ТАЪЛИМ

Ҳар як фарди бедордил бояд барои гани гардидани забони модарӣ ва омӯхтани забонҳои хориҷӣ кӯшиши кунад, ба мутолиаи китоб диққати аввалиндараҷа диҳад ва ҷиҳати баланд бардоштани маърифатнокии худ саъю талош намояд.

ЭМОМАЛӢ РАҲМОН

Дар шароити рушди техника ва васоити электронии ахбор, дастрас будани иттилооту маълумоти гуногуни аудио-видеоӣ ва махсусан, дастраси ҳамагон шудани филму наворҳои ҷолиб ба таври густурда таваҷҷуҳи насли наврасро ба мутолиаи китоб коҳиш дод. Мутаассифона, ин равад ба кӯдакон таъсир расонидааст, ки имрӯз онҳо хеле кам китоб мехонанд. Азбаски кӯдакон аз телевизион иттилоот мегиранд ва бозҳои интернетӣ барояшон ҷолибтаранд, мутаносибан ба истифодаи ин навъи васоити маълумот қомилан фарқ мешаванд ва таваҷҷуҳи хонданро аз даст медиҳанд.

Чӣ гуна ба кӯдакон кумак расонидан мумкин аст, то дар ҷаҳони рушдбандаи технологияҳои иттилоотии муосир хонандагон ғаъл гарданд ва донишҳои милли ва муосирро аз бар намоёнд? Доир ба ин масъала лозим аст, ки дар раванди омӯзиш вазифаҳои зерин риоя карда шаванд:

-ташақкул ёфтани хоҳиши доимии хондани адабиёт дар самтҳои гуногун (ҷанбаи ҳавасмандгардонии ғаъолияти хониш);

-баланд бардоштани малакаҳои хониши хонандагон: дуруст хондани калимаҳо, ғасеҳӣ – суръати хондан, иғоданокӣ – ба асарҳо ранг додани эмотсионалӣ.

Ҳамаи ин ҷузъҳо – заминаи техникаи

раванди таълим барои хондан мебошанд;

-ташақкул додани қобилияти дарки пурра, мувофиқ ва ҳамаҷонибаи матн, қобилияти татбиқи тағсири эҷодии матни бадеӣ.

Дигар ин ки дар раванди хониши мураккаб се нуктаи асосиро фарқ кардан мумкин аст.

1. Дарки калимаҳо. Қобилияти хондан маънои онро дорад, ки калимаҳоро, ки онҳо иғода мекунанд, ҳуруфчинӣ карда тавонад. Хондан танҳо аз лаҳзае сар мешавад, ки шахс ба ҳарфҳо ниғоҳ карда, қобилияти калимаи муайянеро, ки ба омезиши ин ҳарфҳо мувофиқ аст, талаффуз ё дар хотир дорад.

2. Ғаҳмидани мундариҷаи бо калимаҳои хондашуда алоқаманд. Ҳар як калимаи хондамон метавонад дар шуурамон баъзе тағйирот ба амал орад, ки ғаҳмиши моро дар бораи ин калима муайян мекунанд. Дар як ҳолат, дар шуури мо як тағсири муайяни каму беш равшан ба вучуд меояд, дар дигараш – баъзе ҳиссиёт, хоҳиш ё раванди мантиқӣ, дар ҳолатҳои дигар на тағсир ва эҳсос, балки танҳо тақрори калимаи даркшуда ё шояд калимаи дигаре, ки бо он алоқаманд аст.

3. Арзёбии хониш. Қобилияти на танҳо хондани китоб, балки мундариҷаи он мебошад, ки на ҳамаи мушоҳида карда мешавад.

Сабаби хондан ниёз аст. Хонандаи ҳурдсоле, ки аввал хонданро аз худ мекунад, ниёз ба хонданро дорад, яъне, аз худ кардани системаи овоз ва ҳуди раванди хондан – пайдоиши калимаҳо аз ҳарфҳо. Ин таваҷҷуҳи ўро зиёд мекунад. Хондан (саводноқӣ)-ро азхуд намуна, донишу анғезаи хонишро тағйир медиҳад: вай манғиатдор аст, ки донад дар пасманзари калима чӣ фикре ниҳон аст. Ҳангоми инкишоф ёфтани хониш, анғезаҳо мураккабтар

ТАҲСИЛОТИ ИБТИДОӢ

мешаванд ва хонанда барои фаҳмидани ягон воқеа ё падидаи мушаххас меҳонад, ниёзҳои мураккабтар пайдо мешаванд, масалан, барои донишҷуи анғезаи амали қаҳрамон, барои арзёбии қардани он, ғояи асосиро дар матни илмӣ оммавӣ пайдо мекунад. Бисёр кӯдакон дар ташаккули малақаҳои хондан душворӣ мекашанд. Умуман, кӯдакон нисбат ба нишондиҳандаҳои суръати хондани барномаи таълимии мактаб сусттаранд. Ҳангоми хондан онҳо ба хатогиҳо, ба монанди нодуруст талаффуз қардани баъзе аз ҳарфҳо, ҷо ба ҷо намудани ҳичову пешванду пасвандҳо ва ғайра, роҳ мегиранд. Барои бисёриҳо таҳмин қардани хониш хос аст, дар тақсими ҳичо душворӣ мекашанд. Таҳрифи таркиби овозии калимаҳо ва мушкилии ҳичоҳо дар аксари ҳолатҳо барои кӯдакон фаҳмидани чизҳои хондашонро душвор мегардонад. Бисёре аз кӯдакон дар давоми ду-се соли таҳсил дар мактаб навиштан ва хонданро аз худ қарда наметавонанд. Ин қобилияти навиштан ва хонданро "дисграфия" (ихтилоли навиштан) ва "дислексия" (ҳалалдоркунии хониш) меноманд. Дисграфия ва дислексия аксар вақт бо ҳам алоқаманданд.

Усулҳое, ки бештари омӯзгорони бо-таҷриба дар таълими хониш дар синфҳои ибтидоӣ истифода мекунанд.

Таҷриба нишон медиҳад, кӯдаконе, ки ба онҳо хондан омӯзонда мешаванд, зуд онро аз бар мекунанд ва бисёр меҳонанд. Раванди хониш фаъол қарда шуда, хотираи оперативӣ ва

устувории диққат тақмил дода мешавад. Ин ду нишондиҳанда дар навбати худ аз фаъолияти равоии кӯдак шаҳодат медиҳанд. Муддати дароз бо овози баланд хондан душвор аст, зеро хондан бо овоз, талаффузи калимаҳо ҳамчун воситаи истихроҷи иттилоот беамар аст. Олимон ва таҷрибаомӯзон ҳам ба ин ақидаанд, ки бисёр хонандагон метавонанд, суръати хонданро бо дар як дақиқа 120 калима ба осонӣ паси қарданд. Вазифаи мо - омӯзгорон ин аст, ки чӣ гуна ба чунин сатҳ бирасем? Мо - муаллимон тарзи бошуурона хондан, малакаи қард бо намудҳои гуногуни матн, раванди хонданро ба кӯдакону наврасон бояд хуб омӯзонем, то ки онҳо аз ин амали анҷомдодамон қаноатманд ва хушҳол гарданд. Бештари омӯзгорон дар ин бора фикр мекунанд ва кӯшиш ба ҳарч медиҳанд, ки барои баланд бардоштани малакаи дониши талабагони худ ин усулҳоро истифода намојанд.

Мо - омӯзгорон набояд фаромӯш созем, ки хондан асоси таҳсил аст. Аз ин рӯ, ташаккул додани малакаи хониш ҳеле муҳим аст ва он бояд қавӣ ва боэътимод бошад!

Хондан малака аст ва барои рушди ҳар гуна малака муддати дароз зарур аст. Вазифаи мо - устодону мураббӣ аз он иборат аст, ки ба наврасон равоно беҳатову бо завқ хонданро омӯзонем ва ба ин васила, ҳофиза ва диққати ўро инкишоф диҳем, захираи луғавиашро бой гардонем, то ки дарқаш қомил ва нутқи хондану гуфтораш фасеҳу раво ва равшану бурро ташаккул ёбад.

Муслим АБДУКАРИМЗОДА,
ассистенти кафедраи математикаи ҳисоббарорӣ
ва механикаи Донишгоҳи миллии Тоҷикистон,
Қонибек БАРОТОВ,
омӯзгори математикаи Литсейи Президентӣ
барои хонандагони болаёқати Тоҷикистон

ҲАЛЛИ БАЪЗЕ МАСЪАЛАҲОИ МУРАККАБИ МАТЕМАТИКӢ БАРОИ ОЛИМПИАДАҲО

Мо ҳангоми гузаронидани олимпиадаҳои сатҳҳои гуногун борҳо шояди он шудаем, ки хонандагону омӯзгорони математика аз мушкил будани мисолу масъалаҳои олимпиада аз фани мазкур шикоят мекунам. Онҳо пурсон мешаванд, ки ҳалли пурраи онҳо чӣ тавр пайдо намоянд?

Бинобар ин, омилҳои дар боло зикршударо ба инобат гирифта, дар ин мақола ҳалли баъзе масъалаҳоро барои олимпиадаи минтақавӣ, ки дар байни синфҳои 9-10 -и соли таҳсили 2022-2023 пешниҳод шудаанд, барои омӯзгорони математика ва хонандагони болаёқати кишвар пешниҳод менамоем. Аниқтараш, ҳалли пурраи онҳо меорем. Маҳз ин масъалаҳоро интихоб кардан ба хотири он буд, ки онҳо барои мо дастрас буданд. Ин ба хонандагон имконият медиҳад, ки дар олимпиада пешниҳод шудани чӣ гуна масъалаҳоро тахмин намоянд ва вобаста ба он тайёри бинанд.

Умед дорем, ки ин мақола барои бедор шудани завқи математикии хонандагон мусоидат карда, тафаккур ва ҷаҳонбинии онҳо вусъат мебахшад. Инчунин, вай ба омӯзгорон ҳангоми ба олимпиада тайёр намудани шогирдонашон кумак менамояд.

1. Ду мошини пахтачин пахтаи майдонро нисбат ба мошини пахтачини якҷум 9 рӯз ва нисбат ба мошини пахтачини дуҷум 4 рӯз камтар ҷамъоварӣ мекунам. Ҳар як мошини пахтачин алоҳида пахтаи майдонро дар чанд рӯз ҷамъоварӣ мекунам?

Ҳал. Бигзор мошини пахтачини якҷум пахтаи майдонро дар x рӯз ва мошини пахтачини дуҷум дар y рӯз ҷамъоварӣ кунанд, он гоҳ онҳо якҷоя пахтаи майдонро дар $\frac{xy}{x+y}$ рӯз ҷамъоварӣ мекунам.

Дар асоси ин шарт масъала пайдо мекунем:

$$\begin{cases} x = \frac{xy}{x+y} + 9, \\ y = \frac{xy}{x+y} + 4; \end{cases} \quad x - y = 5; \quad x = y + 5;$$

$$y = \frac{(y+5) \cdot y}{y+5+y} + 4; \quad \frac{y^2 + 5y}{2y+5} = y - 4;$$

$$y^2 + 5y = 2y^2 - 8y + 5y - 20;$$

$$y^2 - 8y - 20 = 0; \quad y_1 = -2, \quad y_2 = 10.$$

Фаҳмост, ки қимати ёфташудаи $y_1 = -2$ ҳалли масъала шуда наметавонад, пас
 $x = 10 + 5 = 15.$

Ҷавоб: 15 рӯз ва 10 рӯз.

2. Нобаробариро ҳал кунед:

$$\frac{x}{x+1} + \frac{2x}{(x+1)(2x+1)} + \frac{3x}{(x+1)(2x+1)(3x+1)} + \dots + \frac{2023x}{(x+1)(2x+1)(3x+1) \dots (2023x+1)} > 1.$$

Ҳал. Барои дилхоҳ адади натуралии k баробарии зерин ҷой дорад:

$$\frac{kx}{(x+1)(2x+1) \dots (kx+1)} = \frac{(kx+1)-1}{(x+1)(2x+1) \dots (kx+1)} = \frac{1}{(x+1)(2x+1) \dots ((k-1)x+1)} - \frac{1}{(x+1)(2x+1) \dots (kx+1)}.$$

Дар ин баробарӣ $k = 1, 2, 3, \dots, 2023$ гузошта, ҳосил мекунем:

$$\begin{aligned} \frac{x}{x+1} &= 1 - \frac{1}{x+1}; \\ \frac{2x}{(x+1)(2x+1)} &= \frac{1}{x+1} - \frac{1}{(x+1)(2x+1)}; \\ \frac{3x}{(x+1)(2x+1)(3x+1)} &= \frac{1}{(x+1)(2x+1)} - \frac{1}{(x+1)(2x+1)(3x+1)}; \\ &\dots \dots \dots \frac{2023x}{(x+1)(2x+1)(3x+1) \dots (2023x+1)} = \\ &= \frac{1}{(x+1)(2x+1) \dots (2022x+1)} - \frac{1}{(x+1)(2x+1) \dots (2023x+1)}. \end{aligned}$$

Тарафҳои мувофиқи ин баробариҳоро бо ҳам ҷамъ карда, пайдо мекунем:

$$\begin{aligned} S &= \frac{x}{x+1} + \frac{2x}{(x+1)(2x+1)} + \frac{3x}{(x+1)(2x+1)(3x+1)} + \dots + \frac{2023x}{(x+1)(2x+1)(3x+1) \dots (2023x+1)} = \\ &= 1 - \frac{1}{x+1} + \frac{1}{x+1} - \frac{1}{(x+1)(2x+1)} + \frac{1}{(x+1)(2x+1)} - \\ &\quad - \frac{1}{(x+1)(2x+1)(3x+1)} + \dots + \frac{1}{(x+1)(2x+1) \dots (2022x+1)} - \\ &\quad - \frac{1}{(x+1)(2x+1) \dots (2023x+1)}; \\ S &= 1 - \frac{1}{(x+1)(2x+1) \dots (2023x+1)}. \end{aligned}$$

Акнун нобаробарии $S > 1$ -ро ҳал мекунем:

$$1 - \frac{1}{(x+1)(2x+1) \dots (2023x+1)} > 1;$$

МАТЕМАТИКА

$$\frac{1}{(x+1)(2x+1)\dots(2023x+1)} < 0;$$

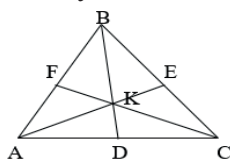
$$(x+1)(2x+1)(3x+1)\dots(2023x+1) < 0.$$

Бо истифода аз методи интервалҳо ҷавобро ҳосил мекунем:

$$\text{Ҷавоб: } \left(-1; -\frac{1}{2}\right) \cup \left(-\frac{1}{3}; -\frac{1}{4}\right) \cup \dots \cup \left(-\frac{1}{2022}; -\frac{1}{2023}\right).$$

3. Дар секунҷаи ABC , BD - медиана, AE - биссектриса ва K нуқтаи буриши онҳо мебошад. Хати росте, ки аз қуллаи C ба K мегузарад, AB -ро дар нуқтаи F мебурад. Маълум аст, ки $AB = c$, $AC = b$ мебошад. AF ва BF -ро ёбед.

Ҳал. Азбаски BD - медиана аст, пас $AD = CD = \frac{b}{2}$ мебошад (ниг. ба расм). Бо истифода аз теоремаи Чеви $\frac{AF}{BF} \cdot \frac{BE}{CE} \cdot \frac{CD}{AD} = 1$ ҳосил мекунем:

$$\frac{AF}{BF} \cdot \frac{BE}{CE} \cdot \frac{AD}{CD} = 1; \quad \frac{AF}{BF} \cdot \frac{BE}{CE} = 1. \quad (*)$$

Аз тарафи дигар, дар асоси хосияти биссектрисаҳо баробарии

$$\frac{AB}{AC} = \frac{BE}{CE}; \quad \frac{BE}{CE} = \frac{c}{b}$$

-ро доро мешавем. Қимати ёфташудаи $\frac{BE}{CE}$ -ро дар баробарии (*) гузошта, меёбем:

$$\frac{AF}{BF} \cdot \frac{c}{b} = 1; \quad \frac{AF}{BF} = \frac{b}{c}; \quad AF = \frac{b}{c} BF.$$

Азбаски $AB = AF + BF$ аст, пас дорем:

$$\frac{b}{c} BF + BF = c; \quad BF \left(\frac{b}{c} + 1\right) = c;$$

$$BF = c \cdot \frac{b+c}{c}; \quad BF = \frac{c^2}{b+c};$$

$$AF = \frac{b}{c} \cdot \frac{c^2}{b+c} = \frac{bc}{b+c}.$$

$$\text{Ҷавоб: } BF = \frac{c^2}{b+c}; \quad AF = \frac{bc}{b+c}.$$

4. Барои ҳар як қимати ғайриманфии параметри a нобаробарии зеринро ҳал намоед:

$$a^3 x^4 + 6a^2 x^2 - x + 9a + 3 \geq 0.$$

Ҳал. Азбаски дар асоси шарт масъала $a \geq 0$ аст, пас ҳолатҳои имконпазиро дида мебароем:

1) Бигузур $a = 0$ бошад, он гоҳ:

$$-x + 3 \geq 0; \quad x \leq 3.$$

2) Акнун фарз мекунем, ки $a > 0$ мебошад, пас ҳар ду қисми нобаробарии додашударо бо a зарб карда, нобаробарии

$$a^4 x^4 + 6a^3 x^2 - ax + 9a^2 + 3a \geq 0$$

-ро ҳосил мекунем. Ишораи $ax = y$ моро ба нобаробарии $y^4 + 6ay^2 - y + 9a^2 + 3a \geq 0$ меорад. Ин нобаробариро табдил медиҳем:

$$9a^2 + 3a(2y^2 + 1) + y^4 - y = 0;$$

$$D = 9(2y^2 + 1)^2 - 36(y^4 - y) =$$

$$= 36y^4 + 36y^2 + 9 - 36y^4 + 36y = 36y^2 + 36y + 9 =$$

$$= 9(4y^2 + 4y + 1) = 9(2y + 1)^2;$$

$$a_{1,2} = \frac{-3(2y^2 + 1) \pm 3(2y + 1)}{18} = \frac{-(2y^2 + 1) \pm (2y + 1)}{6};$$

$$a_1 = \frac{-2y^2 - 1 + 2y + 1}{6} = \frac{-2y^2 + 2y}{6} = \frac{-y^2 + y}{3};$$

МАТЕМАТИКА

$$a_2 = \frac{-2y^2 - 1 - 2y - 1}{6} = \frac{-2y^2 - 2y - 2}{6} = \frac{-y^2 - y - 1}{3};$$

$$9a^2 + 3a(2y^2 + 1) + y^4 - y =$$

$$= 9\left(a - \frac{-y^2 + y}{3}\right)\left(a - \frac{-y^2 - y - 1}{3}\right) =$$

$$= (3a + y^2 - y)(3a + y^2 + y + 1).$$

Ҳамин тавр,

$$y^4 + 6ay^2 - y + 9a^2 + 3a =$$

$$= (y^2 - y + 3a)(y^2 + y + 3a + 1) \geq 0.$$

Ба ишора баргашта ҳосил мекунем:

$$(a^2x^2 - ax + 3a)(a^2x^2 + ax + 3a + 1) \geq 0.$$

Нобаробарии $a^2x^2 + ax + 3a + 1 > 0$ барои дилхоҳ $a > 0$, $x \in \mathbb{R}$ ҷой дорад. Дар ҳақиқат,

$$D = a^2 - 4a^2(3a + 1) = a^2 - 12a^3 - 4a^2 =$$

$$= -12a^3 - 3a^2 = -3a^2(4a + 1) < 0.$$

Акнун ҳолати $a^2x^2 - ax + 3a \geq 0$ –ро дида мебароем:

$$ax^2 - x + 3 \geq 0; \quad D = 1 - 12a.$$

Агар $1 - 12a < 0$ ё ин ки $a > \frac{1}{12}$ бошад, он гоҳ $x \in (-\infty; +\infty)$.

Агар $1 - 12a \geq 0$ ё $a \leq \frac{1}{12}$ ва ё ин ки $a \in \left(0; \frac{1}{12}\right]$ бошад, он гоҳ:

$$x_{1,2} = \frac{1 \pm \sqrt{1 - 12a}}{2a};$$

$$x_1 = \frac{1 + \sqrt{1 - 12a}}{2a}, \quad x_2 = \frac{1 - \sqrt{1 - 12a}}{2a}, \quad x_1 > x_2;$$

$$x \in \left(-\infty; \frac{1 - \sqrt{1 - 12a}}{2a}\right) \cup \left(\frac{1 + \sqrt{1 - 12a}}{2a}; +\infty\right).$$

Ҷавоб: 1) ҳангоми $a = 0$, $x \in (-\infty; 3]$;

2) ҳангоми $a \in \left(0; \frac{1}{12}\right]$,

$$x \in \left(-\infty; \frac{1 - \sqrt{1 - 12a}}{2a}\right) \cup \left(\frac{1 + \sqrt{1 - 12a}}{2a}; +\infty\right);$$

3) ҳангоми $a \in \left(\frac{1}{12}; +\infty\right)$, $x \in (-\infty; +\infty)$.

5. Муодиларо дар маҷмуи қиматҳои натуралӣ ҳал намоед:

$$k! = 5 \cdot m! + 12 \cdot n!.$$

Ҳал. Аз муодилаи додашуда бармеояд, ки $k > m$ ва $k > n$ аст. Бигузор $s = \max(m; n)$ бошад, ки дар ин ҷо $n \leq m$ калон буданашон маълум нест, пас $k = s + p$ мешавад. Ин қиматро дар муодилаи аввала гузошта, ҳосил мекунем:

$$(s + p)! = 5 \cdot m! + 12 \cdot n! < 17 \cdot s!;$$

$$s! \cdot (s + 1) \cdot (s + 2) \cdot \dots \cdot (s + p) < 17 \cdot s!;$$

$$(s + 1) \cdot (s + 2) \cdot \dots \cdot (s + p) < 17.$$

Аз ин ҷо бармеояд, ки $p < 3$ мебошад. Дар ҳолати баръакс $(s + 1)(s + 2)(s + 3) > 2 \cdot 3 \cdot 4 = 24$ мешавад. Ҳолатҳои имконпазирро дида мебароем:

1.1) Бигузор $p = 1$, $k = s + 1$ бошад, он гоҳ дар асоси шарт $s = \max(m; n)$ ва $k > m$, $k > n$, $n = m = s$ мешавад. Аз ин ҷо:

$$(s + 1)! = 5 \cdot s! + 12 \cdot s!; \quad (s + 1)! = 17 \cdot s!;$$

$$s! \cdot (s + 1) = 17 \cdot s!; \quad s + 1 = 17; \quad s = 16;$$

$$k = 16 + 1 = 17; \quad n = m = 16.$$

МАТЕМАТИКА

Ҳамин тарик,

$$n = m = 16, \quad k = 17.$$

1.2) Фарз мекунем, ки $p = 1, k = s + 1, m = s > n$ бошад он гоҳ

$$(s + 1)! = 5 \cdot m! + 12 \cdot n!; \quad (m + 1)! = 5 \cdot m! + 12 \cdot n!;$$

$$(m + 1) \cdot m! = 5m! + 12n!; \quad (m - 4) \cdot m! = 12n!.$$

Аз ин чо бармеояд, ки $m \geq 5$ аст, пас

$$12 \cdot n! = (m - 4) \cdot m! > (m - 4) \cdot m \cdot n!;$$

$$12 > (m - 4) \cdot m \Rightarrow m = 5, \quad m = 6;$$

$$m = 5; \quad 12n! = 5!; \quad 12n! = 120; \quad n! = 10; \quad n = 0;$$

$$m = 6; \quad 12n! = 2 \cdot 6!; \quad 12n! = 2 \cdot 6 \cdot 5!;$$

$$n! = 5!; \quad n = 5.$$

Ҳамин тавр, $n = 5, m = 6, k = 7.$

1.3) $p = 1, k = s + 1, n = s > m;$

$$(n + 1) \cdot n! = 5m! + 12n!; \quad (n - 11) \cdot n! = 5 \cdot m!.$$

Аз ин чо бармеояд, ки $n \geq 11$ аст. Пас,

$$5 \cdot m! = (n - 11) \cdot n \cdot m! \Rightarrow 5 > (n - 11) \cdot n \Rightarrow \emptyset.$$

$$2.1) p = 2, \quad k = s + 2, \quad n = m = s;$$

$$(s + 2)! = 5 \cdot s! + 12 \cdot s!; \quad (s + 2)! = 17 \cdot s!;$$

$$(s + 1)(s + 2) = 17; \quad s^2 + 3s + 2 - 17 = 0;$$

$$s^2 + 3s - 15 = 0; \quad D = 9 + 60 = 69 > 0;$$

$$s_{1,2} = \frac{-3 \pm \sqrt{69}}{2}.$$

Азбаски $s \in N$ аст, пас дар ин ҳолат муодила ҳал надорад.

$$2.2) p = 2, \quad k = s + 2, \quad m = s > n;$$

$$(s + 2)! = 5 \cdot s! + 12 \cdot n!;$$

ё ин ки

$$(m + 2)! - 5 \cdot m! = 12 \cdot n!;$$

$$(m^2 + 3m + 2 - 5) \cdot m! = 12 \cdot n!;$$

$$(m^2 + 3m - 3) \cdot m! = 12 \cdot n!.$$

Дар ин чо:

$$12 \cdot n! = (m^2 + 3m - 3) \cdot m! > (m^2 + 3m - 3) \cdot m \cdot n!$$

мебошад, чунки $(m - 1)! > n!$ аст, дар асоси шарт $m > n$. Пас,

$$12 > (m^2 + 3m - 3) \cdot m.$$

Ҳангоми $m \geq 2$ будан нобаробарӣ ҷой надорад, яъне дар ин ҳолат муодила ҳал надорад. Ҳолати $m = 1$ -ро дида мебароем:

$$12 \cdot n! = 1, \quad n = 0.$$

$$2.3) p = 2, \quad k = s + 2, \quad n = s > m;$$

$$(n + 2)! = 5 \cdot m! + 12 \cdot n!;$$

$$(n + 2)! - 12 \cdot n! = 5 \cdot m!;$$

$$n!((n + 1)(n + 2) - 12) = 5 \cdot m!;$$

$$5 \cdot m! = (n^2 + 3n - 10) \cdot n! = (n + 5)(n - 2) \cdot n!;$$

Ҳангоми $n \geq 2$ будан

$$5 \cdot m! = (n + 5)(n - 2) \cdot n! > (n + 5)(n - 2) \cdot n \cdot m!;$$

$$5 > (n + 5)(n - 2) \cdot n$$

ва ҳангоми $n \geq 3$ будан, нобаробарӣ ҷой надорад.

Фаҳмост, ки ҳангоми $n = 1$ ва $n = 2$ будан, муодилаи охирин ҳал надорад.

Ҷавоб: $k = 17; m = 16; n = 16, k = 7; m = 6; n = 5.$

Диловар МУҲИДДИНОВ,
омӯзгори химияи мактаби №13-и
ноҳияи Ёвон

ИСТИФОДАИ БОЗИҲОИ ДИДАКТИКӢ ҲАНГОМИ ОМӢЗИШИ ХИМИЯ ДАР СИНФИ 8

Бозиҳои дидактикӣ супоришҳои маърифатии шавқоваре мебошанд, ки истифодаи онҳо ҳангоми омӯзиши химия, барои ҳал кардани вазифаҳои таълимӣ манфиатнок буда, мақсад ва вазифаҳои таълимро ба пуррагӣ амалӣ месозанд. Истифодаи чунин бозиҳо шавқи хонандагонро ба омӯзиши фан зиёд намуда, масъалаи азхудкунии маводи таълимиро осон мегардонанд. Мо аллакай бо синфҳои асосии пайвастагҳои ғайриорганикӣ – оксидҳо, асосҳо, кислотаҳо ва намакҳо дар алоҳидагӣ шинос шудаем.

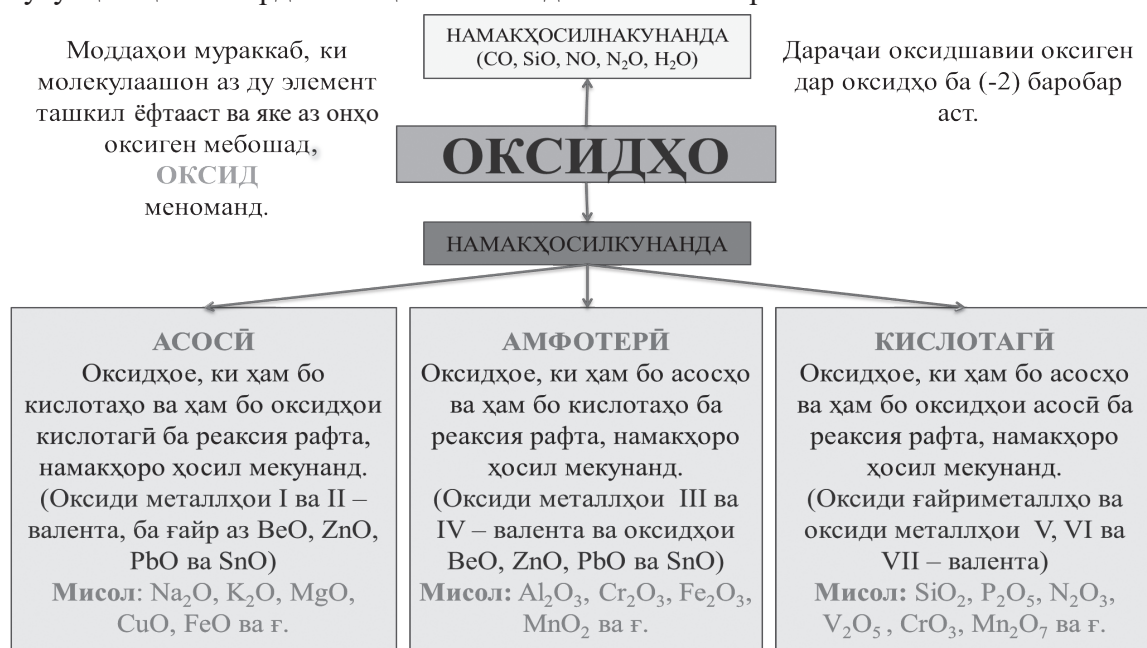
Дар боби «Чамъбасти маълумот дар бораи синфҳои муҳимтарини пайвастаҳои ғайриорганикӣ», дар мавзӯи оксидҳо истифодаи чунин як бозии дидактикӣ ба роҳ мемонем. Муаллим дарсро бо саволҳо, оид ба мавзӯи оксидҳо, ки хонандагон бо он шинос ҳастанд, шуруъ менамояд. Хонандагон бо мафҳуми «оксид» (пайвастагии ҳар элементро бо оксиген оксид меноманд), номгузори оксидҳо ва баъзе усулҳои ҳосил кардани онҳо шиносанд.

Муаллим дониши хонандагонро арзёбӣ карда, диққати онҳоро ба омӯзиши амиқи ин синфи пайвастагҳои ғайриорганикӣ ҷалб намуда, мавзӯи навро баён месозад:

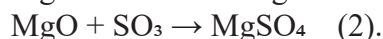
Оксидҳо – моддаҳои мураккабе мебошанд, ки молекулашон аз ду элемент таркиб ёфта, яке аз онҳоро оксиген ташкил медиҳад. Дарачаи оксидшавии оксиген дар оксидҳо ба -2 баробар аст.

Ҳангоми таснифоти оксидҳо муаллим (аз рӯи нақшаи 1, ки дар шакли овеза, ба сифати аёнӣ истифода мешавад) баён месозад: оксидҳо ба ду гурӯҳ: намакҳосилнакунанда (CO , NO , N_2O , H_2O ва ғайра) ва намакҳосилкунанда (асосӣ, кислотагӣ ва амфотерӣ) ҷудо мешаванд.

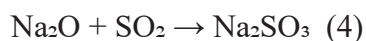
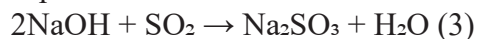
Оксидҳое, ки ҳам бо кислотаҳо ва ҳам бо оксидҳои кислотагӣ ба реаксия рафта, намакҳоро ҳосил мекунанд, оксидҳои асосӣ меноманд. Мисол: K_2O , Na_2O , CaO , MgO , FeO , CuO ва ғайра.

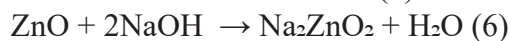
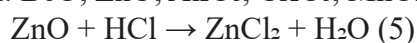
ХИМИЯ

Оксидҳоеро, ки ҳам бо асосҳо ва ҳам бо оксидҳои асосӣ ба реаксия рафта, намакхоро ҳосил мекунад, оксидҳои кислотагӣ меноманд. Мисол: CO_2 , SO_2 , SO_3 , SiO_2 , N_2O_5 , P_2O_5 ва ғайра.

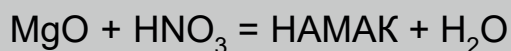

Оксидҳое, ки ҳам бо асосҳо ва ҳам бо кислотаҳо ба реаксия рафта, намакхоро ҳосил мекунад, оксидҳои амфотерӣ меноманд. Мисол: BeO , ZnO , Al_2O_3 , Cr_2O_3 , MnO_2 ва ғайра.

Баъди баёни мавзӯи нав муаллим тариқи саволу ҷавоб дарсро мустақкам намуда, ба қисмати супоришҳои мустақилона мегузарад. Зимни қорҳои мустақилона, аз бозӣҳои «оксид + кислота = намак», «оксид + оксид = намак» ва «асос + оксид = намак», ки дар шакли карточкаҳо омода шудаанд, истифода мебарад.

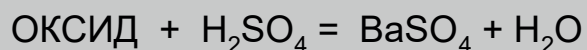
Аввал карточкаҳо ба шакли зайл пешниҳод мешаванд ва хонандагон бояд формулаи намаки номаълумро нависанд:

Иҷрои ин гуна супоришҳо барои хонандагон мушқилӣ надорад, онҳо ба муодилаи реаксияҳои 1 ва 2 таъя карда, ба осонӣ метавонанд, формулаи намаки номаълумро пайдо кунанд. Акнун муаллим бозиро мураккабтар месозад.

Бозии «ОКСИД + КИСЛОТА = НАМАК» (Оксидро ёбед).

Ба хонанда карточка пешниҳод шуда, супориш дода мешавад, ки формулаи оксиди номаълумро муайян кунанд.

Хонанда аз дониши назариявӣ худ истифода карда, чунин мулоҳиза меронад:

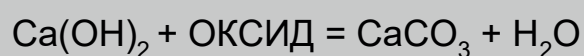
1. Азбаски оксиди номаълум бо кислота ба реаксия рафтааст, пас оксиди асосӣ аст.

2. Аз муодилаи реаксияи 1 хулоса кардан мумкин аст, ки ба таркиби намак боқимондаи кислотагӣ ва атоми метали оксид дохил мешавад.

3. Азбаски намаки додашуда сульфати барий аст, пас, оксиде, ки бо кислотаи сульфат ба реаксия рафта, сульфати барийро ҳосил мекунад, оксиди барий (BaO) мебошад.

Дар натиҷа, хонанда ба хулоса омада, ҷавоб пешниҳод мекунад. Ҷавоб: BaO .

Бозии «АСОС + ОКСИД = НАМАК» (Оксидро ёбед).

Аз рафти реаксия бармеояд, ки оксиди номаълум оксиди кислотагӣ аст, чунки бо асос ба реаксия рафтааст ва таркиби намаки ҳосилшударо боқимондаи кислотагии карбонат ташкил мекунад. Пас, оксиди номаълум бояд оксиди карбон бошад. Дар ин ҷо хонанда бояд аз мафҳуми «ангидриди кислота» истифода барад, ки ба боқимондаи кислотагии карбонат оксиди карбон (IV) CO_2 мувофиқ меояд ва хонанда ҷавобашро пешниҳод мекунад.

Дар бозии ОКСИД + ОКСИД = НАМАК (Оксидхоро ёбед). Қори хонанда боз ҳам мушқилтар мегардад:

Агар хонанда супориши навбатиро иҷро намояд, пас маълум мешавад, ки маводи таълимиро аз худ кардааст, акнун вай метавонад муодилаи дилхоҳ реаксияи химиявиро аз синфи пайвастагӣҳои ғайриорганикӣ, ки таҳкурсии асосӣ барои омӯзиши фанни химия мебошад, нависад. Вобаста ба оне, ки хонанда то ҷӣ андоза аз уҳдаи иҷрои супоришҳо мебарояд, дониши онҳо арзёбӣ карда мешавад. Ҳамин тариқ, омӯзгор бо истифода аз усули самараноки таълим як дарси босалоҳиятро ба хонандагон пешкаш месозад.

Истифодаи чунин бозӣҳо ҳангоми омӯзиш мавзӯҳои кислотаҳо ва асосҳо низ аз манфиат холӣ нест.

**Акобир РИОЕВ,
корманди Донишкадаи ҷумҳуриявӣ
тақмили ихтисос ва бозомӯзии
кормандони соҳаи маориф**

АЗ ПЕШРАФТҲОИ ТЕХНОЛОГИЯҲОИ МУОСИРИ ПЕДАГОГӢ БОҲАБАР БОЯД БОШЕМ!

Дар замони навини таҳсилот технологияи муосири таълим ҷанбаи меҳварӣ дорад, аз ин дидгоҳ, олимони соҳаи илмҳои педагогикаю психология роҷеъ ба ин масъала тавачҷуҳи вижа зоҳир намуда, дар шарҳи тафсили он андешаҳои аниқу баҳсбарангез изҳор кардаанд.

"Маҳорати педагогӣ" гуфта, санъати дараҷаи баланди амалан ба роҳ монда тавонистани таълиму тарбияро меноманд, ки бо истифодаи якҷояи донишҳои касбӣ, қобилиятҳои касбӣ, одобу қори педагогӣ амалӣ мегардад.

Омӯзгори соҳиби маҳорати педагогӣ бояд масъалаҳои бисёрро донад ва корҳои зиёдеро сомон бахшида тавонад.

Маҳорати педагогӣ, пеш аз ҳама, натиҷаи меҳнати пурсамари эҷодии омӯзгор, саъю кӯшиш, такмили мунтазами кори таълиму тарбия ва усули корбарии шахс мебошад.

Омузгоре, ки маҳорати педагогии суст дорад, усули аз худ кардани донишро ба хонанда фаҳмонда наметавонад, андеша ронданро талаб намекунад.

Агар хонанда фикр кунад, хавасаш бедор мегардад ва зарурияти донишро фаҳмида, бо завқ меҳонад. Барои ин усулҳои таълимиро иваз кардану мисолҳои шавқовар овардан кифоя аст.

Ҳақ ба ҷониби устод Назирии Нишопурист,
ки фармудааст:

**Дарси адиб агар бувад замзамаи муҳаббате,
Чумъа ба мактаб оварад тифли гурезпойро.**

МАҲОРАТИ КАСБИИ ОМУЗГОР

*Дуфарзияи муносибат нисбат ба фаҳмиши
маҳорати педагогӣ.*

- маҳорат аз дидгоҳи Ю.П.Азаров;
- андешаи А.С. Макаренко.

Маҳорат аз дидгоҳи Ю.П.Азаров.

Маҳорати педагогии омӯзгор, пеш аз ҳама, дар он зоҳир мегардад, ки ӯ тавонад раванди

омӯзишро дар така ба таҷрибаи касбӣ, дар шароити гуногун, ҳатто, ниҳоят душвор дар сатҳи хеле баланд ташкил намояд.

Андешаи А.С. Макаренко.

Маҳорати мавҷударо метавон ба се гурӯҳ
чудо намуд:

1) маҳорати расонидани маълумот аз ҷониби омӯзгор;

2) маҳорати пайдо намудани роҳҳои нави таълим;

3) маҳорати кор кардани усулҳои нави азхудкунии донишҳо.

"Шунидаамро фаромӯш мекунам.

Дидеамро ба хотир меорам.

**Чизеро, ки худам иҷро кардаам, меомӯзам".
Конфутсий.**

**Роҳҳои баланд бардоштани маҳорати
касбии омӯзгор аз:**

- ❖ мутолиаи китоб, рӯзнома ва дигар маводҳои ҷириасон;
- ❖ табодули таҷриба;
- ❖ худомӯзӣ;
- ❖ истифода аз шабакаҳои интернет;
- ❖ гузаштан аз курсҳои тақмили ихтисос;
- ❖ омӯхтани техника ва технологияҳои муосири педагогӣ;
- ❖ омӯхтани таҷрибаи пешқадами омӯзгори собақдор;
- ❖ иштирок ва баромад намудан дар семинарҳо, мизҳои мудаввар, коференсияҳо, чорабиниҳои илмӣ-амалӣ иборат аст.

Роҳхое, ки барои баланд гардонидани маҳорати касбии омӯзгор кумак мерасонанд:

- Саволу ҷавоб;
- Робитаи мутақобила;
- Ангезиши зеҳн;
- Кори инфиродӣ ва ғеҷуфтӣ;

МЕТОДИКА

- Хаттӣ, пешниҳодҳои савол;
- Имову ишора;
- Истифодаи ҷадвали ММД;
- Истифодаи бозиҳои нақшӣ;
- Истифодаи энерҷайзерҳо;
- Методи тадқиқотӣ дар таълим;
- Технологияи таълимӣ-проблемавӣ.

Роҳҳои зикршуда ҷиҳати сайқал додани маҳорати касбии омӯзгор хеле муҳим мебошанд. Маҳз ба воситаҳои зерин донишу маҳорати педагогии омӯзгор устувор мегардад. Ҳар яки ин тарзҳо хусусиятҳои хоси худро доранд.

Мисол: Саволдиҳӣ муҳимтарин воситаи санҷиш ва муайян кардани дониши хонандагон (чиро дар кадом сатҳ медонанд), мустақкам ва амиқ кардани сатҳи он (тақрор кардани нуктаҳои асосӣ), восита ва ангеҷаи инкишофи фикрронӣ (андеша ва омода кардани ҷавоб ба савол) ва роҳи пурсамари ба вучуд овардани робитаи мутақобила (маводро то чӣ андоза фаҳмиданд) ба ҳисоб меравад.

Маҳорати саволдиҳӣ се малакаро талаб мекунад:

- Савол додан
- Ҳамаи ҷавобҳои пайдошударо гирифта тавоништан;
- Ба саволҳои хонандагон/шунавандагон ҷавоб додан.

Маъмулан, саволҳоро ба гурӯҳҳо ҷудо мекунад, ба таври мисол:

Саволҳои мустақим: мустақиман ба як нафар (касе, ки бояд ҷавоб диҳад) рағона карда мешавад: “Шабнам, шумо дар бораи истифодаи методҳо чӣ гуфта метавонед?”

Мақсад:

- кушодани баҳс;
- пурсидани шахсе, ки ҷавобро медонад;
- берун рафтан аз ҳолате, ки ба ҳамаи саволҳо як нафар ҷавоб медиҳад;
- эътироф кардани фаъолнокии сарвар (лидер);
- ба баҳс ҷалб кардани шахсе, ки аз фаъолият канораҷӯӣ мекунад.

Савол бояд:

- ❖ кӯтоҳ бошад, шарҳ талаб накунад;
- ❖ танҳо як фикрро дар бар гирад;
- ❖ ба мавзӯ вобаста бошад;
- ❖ ҷолиби диққат бошад;
- ❖ бо забони фаҳмо дода шавад;
- ❖ ба таъкиди нуктаҳои муҳим ва ба хотир гирифтани онҳо рағона шавад;

- ❖ бо маводи пешина алоқаманд бошад;
- ❖ фаҳмишу дониши хонанда ва фикри онҳоро инъикос карда тавонад;
- ❖ ба хонанда барои фикрронӣ ва расидан ба мақсади мавзӯи дарс ёрӣ диҳад;
- ❖ омӯзгор дар баробари савол додан, ҷавоби онро низ дошта бошад;
- ❖ омӯзгор шарму бечурияти хонандаро хангоми ҷавоб додан бартараф кунад;
- ❖ ба хонанда барои пурра кардани ҷавобаш имкон диҳад;
- ❖ агар саволи хонанда аз мавзӯ (мавод) берун бошад, ҷавобро бояд ба таъхир гузошт;
- ❖ қоидаҳои робита ва муошират риоя шаванд.

Муайян намудани сатҳи донишазхудкунии хонандагон /шунавандагон оид ба маълумоти пешниҳодгардида лаҳзаи зарурии дарс мебошад, ки талабот ва хоҳиши хонандагонро муайян месозад.

“Робитаи мутақобила” аз калимаи англисии “Feedback” гирифта шудааст. Ба ақидаи мутахассисон барои ба даст овардани самарайи хуб аз робитаи мутақобила қоидаҳои зеринро, ки аз таҷриба ба даст омадааст, риоя намудан лозим аст:

- ба мақсад рағона карда шавад;
- бамаврид бошад;
- бояд дар рафти таълим мунтазам ва аз рӯйи нақша гузаронида шавад.
- барои ҷамъовариҳои фикру ақидаҳо, маълумот дар бораи ҳолати ҷараёни таълим (машғулият, хизматрасонӣ);
- барои муайян намудани камбудииҳои машғулият хеле муфид аст.

Муносибати (робитаи) ғайринутқ

Бояд қайд кард, ки шавқу ҳавасмандии хонандагон чанде зиёд бошад, самаранокии омӯзиш ҳамон қадар афзунтар мегардад. Аз тарафи дигар онҳо бояд дилпур бошанд, ки аз омӯзгор дониш ва малакаҳои навро меомӯзанд. Мушкилоти омӯзгор дар он аст, ки ҳамкориҳои ӯ бо гурӯҳи иштирокчиён на танҳо ба воситаи нутқ (сухан), инчунин бо истифодаи воситаҳои ғайринутқӣ амалӣ мегардад.

Воситаҳои ғайринутқӣ аз ҷузъҳои зерин иборат мебошанд:

- Қиёфа ва намуди зоҳирӣ
- Тарзи рафтор
- Тарзи нигоҳ

МЕТОДИКА

- Имову ишора
- Қомат, тарзи истодан
- Ҳаракати дастҳо ва пойҳо
- Масофаи байни мусоҳибон

Аз ин бармеояд, ки мо бояд мавриди гузаронидани дарс ба дуруст истифода намудани воситаҳои ғайринутқӣ аҳамияти махсус диҳем. Аломатҳо (сигналҳо)-и ғайринутқие, ки омӯзгор ба хонандагон мефиристад, таъсири калон, вале ноаёнро дорад. Агар мо ҳамчун омӯзгор маъноӣ ҳар як имову ишора, таъсири тарҳи рӯй, тарзи нигоҳ, қиёфаамон ва ҳаракати дасту пойро хуб донему моҳирона истифода барем, метавонем ба хонандагон таъсири мусбат расонида, самаранокии ҳамкориамонро бо онҳо афзун гардонем.

Аз тарафи дигар, хуб донистани маъноӣ воситаҳои ғайринутқӣ ба мо имкон медиҳад, ки хонандагонро хубтар фаҳмем.

Тарзи рафтори шумо бояд чунин бошад:

- Хайрхоҳона;
- Самимӣ, кушодадил;
- Обрӯмандона, боэтимод;
- Дилпуруна.

Яке аз усулҳои одитарин ва самараноки намоиши муносибатҳои хайрхоҳона ва самимӣ ин табассуми шумо мебошад. Табассуматон бояд табиӣ ва ором бошад. Хонандагон табассуми ғайритабиӣ ва асабиёнаи омӯзгорро мефаҳманд ва ин сабабгори рафтори нооромонаи онҳо мегардад. Дар навбати худ, мувофиқи қонуниятҳои робитаи мутақобила, рафтори нооромонаи хонандагон метавонад ба шумо таъсири манфии худро расонад. [13.88-91]

Бозии нақшӣ яке аз усулҳои мебошад, ки барои инкишофи малакаҳои муошират ва робитаҳои байнифардӣ ёрӣ мерасонад, дарсро ба воқеият наздик сохта, шавқовар ва хотирмон будани онро таъмин месозад. Хонандагон ҳолати «воқеӣ»-ро тибқи нақшҳои қаблан муайяншуда «ичро» мекунанд.

Бозии нақшӣ имкони иҷро кардани амалҳои навро медиҳад, ки дар фаъолияти минбаъда истифода шуданашон мумкин аст.

Хусусиятҳои зерин ба бозии нақшӣ хос аст:

1. Бозии нақшӣ ҳангоми таҳияи нақшаи дарс бо зикри микдори иштирокчиён, нақшҳо ва вақти ҷудошуда сабт мегардад;

-барои ҳар як кас дастури фаъолият омода карда мешавад.

2. Пеш аз гузаронидани бозии нақшӣ муҳим

аст, ба мушоҳидон таъкид кард, ки ба кадом нуктаҳо диққат диҳанд ва ҳангоми муҳокима фикрҳои худро тибқи он баён кунанд. Барои мушоҳидон (экспертҳо) омода кардани саволнома самарани дарсро афзун месозад.

3. «Саҳна» ё муҳити иҷроӣ нақш бояд тарҳи умумии ҳолати воқеиро дошта бошад.

4. Бозии нақшӣ бо мақсади таҳлили минбаъда метавонад, дар видео сабт шавад.

5. Агар иҷроӣ нақш бо эҷодкорӣ вобаста бошад, омӯзгор метавонад ба охир расонидани нақшро ба ихтиёри «бозингарон» гузорад (то расидан ба мақсад).

6. Омӯзгор бояд боварӣ ҳосил кунад, ки ҳар як хонанда вазифаи худро ҳангоми иҷроӣ нақш дуруст фаҳмидааст.

❖ барои бозии нақшӣ маъмулан аз 3 то 10 дақиқа (вобаста ба мураккабии нақш) вақт ҷудо карда мешавад;

❖ дар бозии нақшӣ одатан аз 2 то 6 нафар иштирок мекунанд;

❖ дар бозии нақшӣ фақат як супориш иҷро ва як малакаю маҳорат бояд инкишоф дода шавад;

❖ хонандагон бояд дорои маълумоти зарурӣ бошанд;

❖ беҳтар аст, ки супориш аз рӯйи нақшҳо дар қоғаз навишта шавад;

❖ бозии нақшӣ бояд баррасӣ ва ҷамъбаст шавад.

Энерҷайзер - машқ

"Энерҷайзер" (машқ, машқҳои равоӣ-психо - гимнастикӣ) бахши ҷолибу фаъоли усулҳои интерактивӣ буда, аз машқҳои кӯтоҳмуддате иборат аст, ки ба ҳар як хонанда имкони нишон додани фаъолияти зеҳнӣ ҷисмонӣ ва қобилияти ҳамбастагӣ бо гурӯҳро фароҳам меорад.

Маъмулан энерҷайзер барои дигар кардани ҳолати руҳӣ ҷисмонӣ хонандагон истифода мегардад.

«Мо на ба сабаби пирӣ бозиро тарк мекунем, балки барои он пир мешавем, ки бозиро тарк мекунем», - гуфтааст Бернард Шоу.

1. Машқҳо метавонанд, вербалӣ ва ғайривербалӣ (бесухан), ҳаттӣ ва шифоӣ бошанд, дар гурӯҳҳои 2-3 нафарӣ ва ё бо тамоми гурӯҳ баргузор шаванд.

Хонандагон метавонанд барои машқи хотир ё диққат, хушёрӣ зиракӣ, мушоҳидакорӣ ва ҷолокӣ аз онҳо истифода баранд.

2. Ҳадафҳои машқ: ҳолати гурӯҳро тағйир

МЕТОДИКА

медихад ва қобилияти кориро афзун мекунад (бедор ва ғаъол кардани гурӯҳ);

- ҳолати ҳар як хонандаро тағйир медиҳад, ки худро озод ҳис кунад ва ғаъол бошад;

- ҳолати 2-3 нафар шахси инчиро дигар мекунад ва пешӣ муноқишаву зиддиятро мегирад;

- ба шиносӣ гурӯҳ, ҳамдигарфаҳмӣ ва рушди кори гурӯҳӣ кумак менамояд.

3. Омӯзгор тартиби иҷрои энерҷайзерро мухтасар шарҳ медиҳад, назорат ва идора мекунад. Ё метавонад дар энерҷайзер иштирок намояд, ташаббус нишон диҳад ва дигаронро ҷалб кунад.

- ❖ барои энерҷайзер маъмулан 5-10 дақиқа вақт ҷудо карда мешавад;

- ❖ бо иштироки 3-10 нафар хонанда баргузори кардани энерҷайзер хубтар аст;

- ❖ энерҷайзер новобаста аз мавзӯ доир мешавад ва саволи “Ин ба мо чӣ лозим?” аз ҷониби хонандагон ба миён намеояд;

- ❖ ҳаёти гурӯҳро (чинс, синну сол, шартҳои бозӣ, ҳолати ҷисмонӣ) ба назар гирифта лозим аст;

- дастури энерҷайзер бояд равшан, фаҳмо ва маълумоти кофӣ дошта бошад;

- вақти муайяни кофӣ барои иҷрои энерҷайзер ҷудо шавад;

- тартиби иҷрои энерҷайзер бояд назорат ва раҳнамоӣ шавад;

- интиҳоби энерҷайзер ҳангоми банақшагирии дарс;

- муайян кардани мақсади энерҷайзер;

- ба гурӯҳ пешниҳод кардани қоида ё дастури машқ/энерҷайзер;

- тартиби пешниҳоди дастур аз тарафи омӯзгор бояд риоя шавад;

- дар марҳилаҳои гуногуни дарс истифода бурдан мумкин аст;

- робитаи ҳеле ғаъол байни хонандагон;

- имконияти мушоҳида ва омӯзиши гурӯҳ мавҷуд аст;

- дар хонандагони шармгин ҷасорат ва боварӣ пайдо мешавад;

- ҳама ба ғаъолият фаро гирифта мешаванд;

- руҳияи солими мусобика вучуд дорад;

- вақти зиёд сарф намешавад;

- муттаҳидӣ ва муҳити боварибахш ба миён меорад;

- самаранокӣ дарсро таъмин месозад;

- яқинӣ ва ҳолати хобоварандаро аз байн мебарад.

Хулоса, ҳангоми таълим омӯзгоронро зарур аст, ки аз пешравиҳои технологияи муосири педагогӣ бохабар бошанд ва онҳоро ба хонандагон

фаҳмонида тавонанд, ин барои баланд бардоштани самарайи кори омӯзгорон ва сифати таълим таъсири амиқ мерасонад ва сифати таълим дар муассисаҳо хуб ба роҳ монда мешавад.

Рушди фикрронии хонандагон раванди бошууронаи тақмилдиҳии дониш, малакаю маҳорат буда, имконият медиҳад, ки хонандагон объекти омӯзишшавандаро чун тадқиқот тасаввур карда тавонанд.

Ин усулҳо яке аз усулҳои кашфиётӣ-тадқиқотӣ ва ташаккули тасаввуроти эҷодӣ буда, дар беҳтар кардани таъмини сифати таҳсилот ва дар назар доштани ақидаҳои нав мувофиқи мақсад мебошад.

Адабиёт:

1) Асосҳои назариявии усулҳои ғаъоли таълим ва омӯзиш (ITLM)/

2) Абдуллоев И. Мавқеи бозҳои таълимӣ дар дарсҳои забони модарӣ, соли 2008.

3) Атутов П.Р. Технология и современное образование // Педагогика. 1996.-№ 2. С. 11-14.

4) Афанасьева И.В. Особенности педагогической технологии управления самостоятельной работой учащихся в техническом лицее: Автореф. дисс. канд. пед. наук. М., 1999. - 43 с.

5) Брушлинский А.В. Психология мышления и проблемное обучение.- М.: «Знание», 1983.-96с.

6) Беспалько В.П. Педагогика и прогрессивные технологии обучения. -М., 1995.

7) Добряков В.М. Дидактические условия подготовки учащихся средних учебных заведений к применению информационных технологий: Диссерт. канд. пед. наук. Волгоград, 1991. - 160 с.

8) Педагогикаи умумӣ ва касбӣ. Шарифзода Ф., Миралиев А.М. Педагогикаи умумӣ ва касбӣ. Зери назари академик М. Лутфуллоев. Душанбе: Ирфон, 2012,-562с.

9) Педагогикаи касбӣ (дастури таълимӣ). Томас Люкс, ш. Душанбе 2008с.

10) Лутфуллоев М. Дарс. Душанбе, 1995.

11) Лутфуллоев М. Дидактикаи муосир. Душанбе, “Маориф ва фарҳанг”, 2010. 432 сах.

12) Оҷонсии ИМА оид ба рушди байналмилал (USAID), Академияи рушди таҳсилот (AED), Лоиха оид ба тақмили маълумот, дониш ва иштироки ҷомеа (PEAKS)

13) Таълими ҳамгиро: проблема, ҷустуҷӯ ва мулоҳизаронӣ. Қ.2. Душанбе, 2000,- 12ҷ.ч.

14) Эҳёи педагогикаи Аҷам. ш.Душанбе, «Маориф», 1997, -4 ҷ.ч.

МАЪНАВИЯТ

**Ганчина РАҶАБОВА,
омӯзгори мактаби №29-и шаҳри Панҷакент**

ИН ҶАҲОНРО НИГАР БА ҶАШМИ ХИРАД

Мусалламан, сохтори иҷтимоии ҳар ҷомеаи солиму ҳуқуқбунёд бар пояи назарияҳои илмӣ ва арзишҳои ахлоқӣ бунёд мегардад. Аз ин рӯ, метавон гуфт, ки сифату самаранокии раванди таълиму тарбият яке аз омилҳои аслии пешрафту муваффақиятҳои илмию фарҳангии тамоми давлатҳои мутамаддини дунё ба шумор меравад. Агар ба ин мавзӯ аз дидгоҳи устод Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ назар андозем, хоҳем донист, ки ҷомеаҳои инсонӣ аз оғози субҳи бедории инсоният ва дигар марҳилаҳои рушди таърихӣ он ба масъалаи таълиму тарбият арзишу эътибор қоиладар буда, дар ҳамаи даврҳо дар роҳи тарғиб ва тарвиҷи илму адаб кӯшишу талош намудаанд:

**То ҷаҳон буд аз сари одам фароз,
Кас набуд аз роҳи дониш бениёз,
Мардумони бихрад андар ҳар замон,
Роҳи донишро ба ҳар гуна забон,
Гирд карданду гиромӣ доштанд,
То ба санг андар ҳаме бингоштанд.
Дониш андан дил ҷароғи равшан аст,
В-аз ҳама бад бар тани ту ҷавшан аст.
[2, с. 328]**

Тавре ки мушоҳида мешавад, устод Рӯдакӣ дар аёти боло бо як забони фасеҳу асили тоҷикӣ ба мо мегӯяд, ки ҳамаи одамони бохиради дунё дар тӯли таърих ҷиҳати фарогирии илму адаб ба як роҳу равиш ё барномаи нисбатан мусоиди омӯзиш ва парвариш ниёз доштанд. Мутобиқи дидгоҳи Одам-уш-шуаро, раванди таълиму тарбият дар ҳамаи даврҳо, амалан, дар ташаккули муносибатҳои иҷтимоӣ ва ҳалли мушкилоти печидаи сиёсӣ иқтисодии инсонҳо нақши муассир гузошта, охишта-охишта дар зиндагии одамон арзишу эътибор пайдо кардааст. Бинобар ин, ҳамаи инсонҳо илму ҳикматро бо забонҳои гуногун ҷамъоварӣ ва ҳифз мекарданд, зеро медонистанд, ки дониш ҳамчун нури ҷароғ ба дилҳо равшанӣ меафканад ва тирагиҳои ҷаҳлу нодонӣ, кинаву адоватро ба инсон менамояд.

Рӯйдодҳои охири ҷаҳони муосир аз он шаҳодат медиҳанд, ки дар муносибатҳои сиёсии давлатҳои абарқудрати дунё як навъи бухрони маънавӣ му-

шоҳида мешавад. Ин бухрони маънавӣ, ки яқинан дар асари бетафовутии олами сармоя нисбат ба арзишҳои ахлоқӣ зухур кардааст, ҳамчун бемории сирояткунанда, тадричан, бар фазои иҷтимоии тамоми давлатҳои дунё соя меафканад ва ба рушди мусолимадомезии робитаҳои сиёсӣ, фарҳангиву иқтисодии халқҳои ҷаҳон ҳалал ворид менамояд. Пас, моро лозим аст, ки ҷомеаи худ (хусусан ҷавонон)-ро бобати муқовимат дар баробари ин хатари фарогир омода созем. Хушбахтона, бо лутфи тақдир миллати тоҷикро мероси гаронмояи маънавие насиб гардидааст. Ҷомеаи илму адабро мебарояд, ки дар ҳалли ҳар гуна мушкилоти маънавӣ, аз ин ганҷинаи бебаҳо ба таври шоиста истифода намоянд.

Бояд гуфт, ки панду андарзҳои устод Рӯдакӣ дурахшонтарин дурдонаҳои маънавии ин ганҷури хирад ба шумор мераванд. Ин дурдонаҳои маънавӣ метавонанд, ба ҷӯяндагони роҳи ҳақиқат дар интиҳоби равишҳои рушди маънавии дуруст мусоидат кунанд. Дар сурати дурусту бамаврид истифода бурдани андарзҳои устод Рӯдакӣ, ки бо сиришту сарнавишти миллати озода ва адабпарвари мо ҳамдостонанд, ҷомеа метавонанд амнияти маънавии худро таъмин намояд. Шоирӣ дилоҳа ба ҷавонони мо панд медиҳад, ки ба рӯйдодҳои иҷтимоии ҷаҳон ва падидаҳои табиӣ, ки дар ҷаҳони имрӯз бо шакли хусусиятҳои нав, монанди афзоиши гармӣ, беш аз андоза олудаҷавии обу ҳаво ва муҳити зист, инчунин, зухури бемориҳои фарогир ва ғайра, ҷилвагар мешаванд, ба «ҷашми хирад» назар андозанд. Таъбири «ҷашми хирад» ба маъниҳои дурандешӣ ва даруннигарӣ (яъне, ба моҳияти чизҳо ва падидаҳо нигаристан) далолат мекунад. Пас одами хирадманд касест, ки дурандеш буда, аз оқибати амале, ки анҷом медиҳад, хуб огоҳӣ дорад, паёмдҳои хубу бадӣ қорхоро дар тарозуи ақл месанҷад ва пиндору гуфтору рафтори хешро бо меъёрҳои ахлоқӣ зебу зиннат медиҳад:

**Ин ҷаҳонро нигар ба ҷашми хирад,
Не бад-он ҷашм, к-андар ӯ нигарӣ,
Ҷамчу дарёст в-аз накукорӣ,
Киштие соз, то бад-он гузарӣ.**

Устод Рӯдакӣ ҷаҳонро ба дарё (баҳр)-е монанд

МАЪНАВИЯТ

мекунад, ки дар домани ҳар мавҷи он тӯфони бунёдбарафкане ниҳон аст. Агар инсон бихоҳад, ки аз ин тӯфони марғбор ҷони солим бадар оварад, бояд сафинаи умеде дошта бошад. Мувофиқи андешаи устои шоирон, инсон тавассути анҷоми амалҳои шоиста, ки танҳо бо риояи меъёрҳои илмӣ ва ахлоқӣ (адолат, ҳақиқат, муҳаббат ва ғайра) қобили эътимоду эътиборанд, метавонад барои худ роҳи наҷот пайдо кунад. Ин роҳи наҷот барояш аз тариқи накукорӣ муяссар мегардад. Ба таъбири дигар, накукорӣ ҳамон киштии наҷотбахше аст, ки ба инсон имкони дар ин баҳр шино кардан (яъне, шоиста зиндагӣ намудан) ва ба соҳили умед расиданро медиҳад. Накукорӣ ҳамон сафинаи умедест, ки ҷомеаҳоро аз офатҳои маънавӣ наҷот мебахшад.

Қобили зикр аст, ки Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон афкори арзишманди устод Абуабдуллоҳи Рӯдакиро ҳамчун фалсафаи ҳаёт арзёбӣ менамоянд. Ҳикмати маърифати ин фалсафаи ҳаёт, ки дар асари таҳлилу таҳқиқи таҷрибаҳои таърихӣ халқи тоҷик ва кашфи асрори табиат ё муҳити зисти шоир ба даст омадаанд, сарватҳои гаронмояи маънавии миллати мо ба шумор мераванд:

«Панду андарзҳои Рӯдакӣ, ки аз фалсафаи ҳаёт сарчашма мегиранд, дурдонаҳои тобоки ганҷинаи ҳикмати халқи тоҷикро ташкил медиҳанд» [1, с. 70].

Мақтаби зиндагӣ, дар дидгоҳи устод Рӯдакӣ, саршор аз дарсҳои омӯзандае аст, ки дар онҳо таҷрибаҳои рӯзгор ба сурати дарсҳои пандомӯзе ҷилвагар мешаванд. Аз ин рӯ, инсон бояд аз натиҷаи чунин рӯйдодҳои иҷтимоӣ ё ҳодисаҳои табиӣ ҳадафмандона баҳрабардорӣ намояд ва аз паёмдодҳои неку бади ин гуна таҷрибаҳои зиндагӣ хуб огоҳӣ дошта бошад. Инсон дар асари баҳрабардорӣ аз дарсҳои зиндагӣ оҳиста-оҳиста ба камол расида, соҳиби огоҳӣ, маҳорат ва малака мегардад. Донишу маҳорату малакаҳое, ки аз таҷрибаҳои зиндагӣ ҳосил мешаванд, ба инсон имкон медиҳанд, ки дар баробари ҳар гуна падидаҳои иҷтимоӣ ва ҳодисаҳои табиӣ мавқеи дурустро интихоб карда, ба ин восита, амнияти иҷтимоии худро таъмин намояд:

**Бирав зи таҷрибаи рӯзгор баҳра бигир,
Ки баҳри дафъи ҳаводис туро ба кор ояд.
[2, с. 214]**

Мувофиқи ақидаи устод Рӯдакӣ, дар ҳаёти

иҷтимоӣ барои инсоне, ки аз дарсҳои мактаби зиндагӣ бебаҳра менамояд, тамоми роҳҳои камолоти маънавӣ баста мешаванд. Яқинан, чунин инсон дар арсаи ҳаёт ба комёбӣ ва муваффақият даст намеёбад, зеро дар зиндагӣ ҳеҷ дарсе таъсиргузортар аз омӯзаҳои таҷрибаҳои рӯзгор нест:

**Ҳар кӣ н-омӯхт аз гузашти рӯзгор,
Низ н-омӯзад, зи ҳеҷ омӯзгор. [2, с. 315]**

Бояд гуфт, ки дар дидгоҳи устод Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ таҳаввулоти рӯйдодҳои табиӣ ва иҷтимоӣ ҳамчун як фароянди диалектикӣ (ҳаракати боланда, рӯ ба камол) арзёбӣ шудаанд ва ин тарзи нигариш барои густариши дидгоҳи илмӣ омӯзгорон, донишҷӯён ва хонандагон мусоидат менамояд. Аз нигоҳи устои шоирон, ҷаҳон ба монанди ҷашми одам дорои шакли мудаввар (элипсгуна) буда, мудом дар ҳоли ҳаракати рӯй ба камол қарор дорад:

**Ҷаҳон ҳамеша ҷу ҷашмест, гирду гардон аст,
Ҷамеша то бувад оин-ш гирдгардон буд. [2, с. 19]**

Инчунин, ақидаҳои ватанпарастӣ, истиқлолталлабӣ, адолатхоҳӣ, дӯстиву рафокат, хайру саховат ва дигар арзишҳои маънавӣ, ки дар ашъори шоир тараннум шудаанд, барои ташаккул ёфтани як шахсияти ватанпараст, истиқлолталлаб, адолатхоҳ, инсондӯст, ҷавонмарду саховатманд мусоидат мекунанд.

Воқеияти ин гуфторро суханони Роҳбари давлат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон тасдиқ менамоянд:

«Рӯдакӣ, дарвоқеъ, вассоф ва тараннумгари беҳамтои арзишҳои воло ва адабии маънавӣ – ватанпарастӣ, одамият, адолатхоҳӣ, дӯстиву рафокат, саховат ва накукориву хайрандешӣ буд» [1, с. 71].

Адабиёт:

1. Раҳмон, Эмомалӣ. Суханронии Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, Ҷаноби Олӣ Эмомалӣ Раҳмон дар «Симпозии байналмилалӣ ба муносибати 1150-солагии Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ». (06.09.2008, ш. Душанбе). // Ваҳдат ва раванди гуфтугӯи тамаддунҳо. – Душанбе: Адиб, 2015. – 464 с.

2. Рӯдакӣ, Абуабдуллоҳ. Осори Рӯдакӣ [Матн] / Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ / Таҳти таҳрири А. Мирзоев. – Сталинобод: Нашр.дав.Тоҷ., 1958. – 544 с.

Ҳасан АЗИЗОВ, "Маърифати омӯзгор"

МУБОРИЗАИ ЯКДИЛОНА БАР ЗИДДИ АМАЛИ НАНГОВАР

Рухдоди манфури коррупсия дар ҳама давру замон ҳамчун вабои хатарнок маҳсуб шуда, бар ҳайсиёт ва тафаккури башарӣ зиёни азим мерасонад. Ин мариғӣ фалаҷкунандаи тамоми шохаҳои ҳокимият, идоракунии ва монсаи ҷиддӣ барои пешрафту тараққиёти инсонҳо ва кишварҳо, хусусан, кишварҳои рӯ ба рушд ба шумор меравад.

Ин масъала ва мубориза бар зидди ин мариғии саратонӣ дар ҳама марҳилаҳои давлатдорӣ миллии тоҷикон аз масъалаҳои асосӣ маҳсуб мешавад. Аз ин рӯст, ки Асосгузори сулҳу ваҳдати миллий – Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон чун кафили ҳукуку озодиҳо ва амнияти мардум ҳамасола дар Паёмҳои худ ба Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон доир ба мубориза бар зидди рухдодҳои зиддимиллӣ таъкидҳо менамоянд.

Некуахлоқии мардум ҳадафи аввалиндараҷаи Роҳбарияти Олии ҷумҳурӣ ба ҳисоб меравад ва бинобар ин, дар Паёми наҷбатии ҳеш Президенти кишвар ба масоили сиёсати давлатии молиявӣ иқтисодии ҷумҳурӣ таваҷҷуҳ хос зоҳир намуданд. Аз ҷумла, перомунӣ мушкilotи коррупсия таъкидҳои хосса карданд, зеро коррупсия дар баробари дигар хатарҳои ҷаҳонӣ, ба мисли терроризм, экстремизм, гардиши ғайриқонунии маводи муҳаддир ва савдои одамон яке аз масъалаҳои глобалӣ дар ҷомеаи ҷаҳонӣ ба ҳисоб рафта, ба мафкураи инсоният таъсири манфии худро мерасонад. Махсусан, Сарвари давлат вобаста ба мавзӯи коррупсия, ки вабои аср доништа мешавад, дар яке аз суҳанронихояшон чунин таъкид намуданд: "Ришвадихӣ ва ришваситонӣ дар ҳар шакл ва дар ҳар зинаи мақомоти давлатӣ ё субъектҳои хусусӣ, ки сураг гирад, пеш аз ҳама, нуфузу эътибори давлат ва хусусан, мақомоти ҳифзи ҳукуку дар миёни халқ паст мекунад. Аз ин рӯ, мубориза бар зидди ин ҷиноят бояд яке аз самтҳои асосии фаъолияти мақомоти ҳифзи ҳукуку ташкил диҳад".

Дар ҳақиқат, мушкilotи аввалиндараҷас, ки рушди босуботи иқтисодиву иҷтимоии кишварро халалдор намуда, боиси нигаронии шаҳрвандон

шудааст, содир гардидани кирдорҳои коррупсионӣ мебошад, зеро ҳанӯз ҳам ҳолатҳои аз тарафи баъзе кормандони мақомоти давлатӣ ва ташкилоту муассисаҳо содир гардидани ҷиноятҳои коррупсионӣ мушоҳида мешавад. Вобаста ба ин, имрӯзҳо Агентии назорати давлатии молиявӣ ва мубориза бо коррупсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон дар самти таъмини ҳифзи ҳукуку, озодӣ ва манфиатҳои қонунии инсонӣ шаҳрванд, инчунин, ҷамъияту давлат аз коррупсия, ошкор ва барҳам додани ҳукуквайронкуниҳои коррупсионӣ, фарогир намудани татбиқи ҷораҳои пешгирикунанда дар мубориза бо коррупсия, ҳамкорӣ бо ҷомеаи шаҳрвандӣ, васеъ ва фаъол гардонидани ҳамкорӣҳои байналмилалӣ Тоҷикистон дар соҳаи мубориза бо коррупсия ҷорабиниҳои муҳимро амалӣ намуда, ин ҷараён имрӯзҳо бо иқдоми нав идома доранд.

Агентии назорати давлатии молиявӣ ва мубориза бо коррупсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Шурои миллии муқовимат ба коррупсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон бо мақсади тақвият бахшидани "мубориза бар зидди ҳукуквайронкуниҳо ва ҷиноятҳои дорӣ хусусияти коррупсионӣ, аз байн бурдани тақоркунии вазираву ваколатҳои мақомоти идоракунии давлатӣ, таъмини шаффофият ва тақмили фаъолияти назорати тафтишотӣ" таъсис ёфтанд ва дар заминаи фаъолияти ин ниҳодҳо "Стратегияи мубориза бо коррупсия

КОРРУПСИЯ

дар Ҷумҳурии Тоҷикистон барои солҳои 2008 – 2012», «Стратегияи муқовимат ба коррупсия дар Ҷумҳурии Тоҷикистон барои солҳои 2013 – 2020», "Стратегияи давлатии муқовимат ба коррупсия дар Ҷумҳурии Тоҷикистон барои давраи то соли 2030 ва Нақшаи чорабиниҳои амалисозии он барои марҳилаи якум (солҳои 2021-2025)" қабул гардидааст, ки ҳадаф аз қабули чунин аснод дар соҳаи қонунгузори кишвар бартараф намудани проблемаҳои дар ин самт ҷойдошта, рушди иқтисоди миллӣ, ҳифзи ҳукуку озодиҳои шаҳрвандон ва умуман, пешравиҳои ҷомеа мебошад.

Ҳамчунин, ин вобои зишти замон дар Кодекси ҷиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон инъикоси ҳудро ёфтааст, аз ҷумла, дар моддаҳои 319 (барои гирифтани пора) ва 320 (барои додани пора) ҷазо пешбинӣ шудааст. Аммо то ҳол дар ҷомеа баъзе аз шаҳрвандони беандешаву кӯтоҳназар, ки манфиатҳои ҷомеаро сарфи назар мекунанд, ба ин амали нангини ба ҷомеа зараррасон даст мезананд. Онҳо андеша намекунанд, ки хавфнокии коррупсия дар он аст, ки он устувори ахлоқи ҷомеаро коста гардонид, ҳамчун зухуроти иҷтимоӣ ба тамоми ҷанбаҳои ҳаёти ҷамъиятӣ таъсири манфии ҳудро мерасонад. Барои ҳамаи ҳамаи вазорату кумитаву идораҳои давлативу ғайридавлатӣ ва дар умум, ҳамаи аҳолии ҷумҳуриро мебояд, ки бар зидди кирдорҳои коррупсионӣ муборизаи беамон бурда, дастуру супоришҳои Пешвои миллатро сармашқи кори ҳеш қарор диҳанд ва барои зиндагии шоистаи сокинони кишвар бо дасту дили пок хидмати шоиста намоянд. Зеро муқовимат ба коррупсия ва коҳиш додани сатҳи он аз бисёр омилҳо, ба монанди фаъолияти дастаҷамъӣ, ҳамдигарфаҳмӣ, савияи баланди донишу маърифати ҳуқуқӣ ва фаъолнокии ҳар як фарди ҷомеа дар муносибати оштинопазир бо ин зухурот вобаста аст.

Аз ҳама кори баде, ки имрӯз ва дар оянда таъсири манфии ҳудро мерасонад, ин амали нангини коррупсионӣ дар соҳаи маориф мебошад. Агар дар ин соҳаи муҳим, ки сармояи инсонӣ аст ва рушду нумуи тамоми соҳаҳо ва дар умум, тамоми ҷомеа аз он вобастагии калон дорад, ин амали паст ва нангин ҷой гирад, ояндаи дурахшони давлату миллат зери суол меравад, чунки таълиму тарбия аз ин соҳаи ҳаётан муҳим сарчашма мегирад ва тафаккури миллат дар муҳити мактаб таъшақкул ва тақомул меёбад.

Ин нуктаҳои муҳимро ба инобат гирифта, роҳбарияти Вазорати маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон тамоми саъю кӯшиши ҳудро баҳри аз байн бурдани ин амали нангини мафкурахӯр, яъне, коррупсия равона карда истодаанд. Вазорат дар ҳамкорӣ бо намояндагони Агентии назорати давлатии молиявӣ ва мубориза бо коррупсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон ва дигар ниҳодҳо ҷиҳати баланд бардоштани саводи ҳуқуқии муҳосибон, риояи талаботи санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ дар боби пешгирии амалҳои коррупсионӣ ва беҳтар намудани фаъолияти молиявии муассисаҳои таълимӣ мулоқоту суҳбатҳои судманд, чорабиниҳои маърифатӣ – ҳуқуқии гуногунро баргузор мекунад. Аз ҷумла, вазири маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон Раҳим Саидзода дар бештари маҷлису мулоқотҳои ҳуд бо намояндагони маориф дар бораи ин амали нангин ва пасткунандаи обрӯву эътибори устодону омӯзгорон, дар умум, миллату давлат суҳбат мекунад. Номбурда ҳамеша таъкид менамояд, ки “мубориза бо коррупсия вазифаи танҳо як ниҳод ё гурӯҳи алоҳида нест, балки рисолати инсонии тамоми аҳли ҷомеа мебошад”, зеро бо густариши ин зухуроти нанговар зиёни он натавон соҳаи маорифро, балки тамоми соҳаҳои ҷамъиятиро давлатиро фаро мегирад ва паёмадҳои басо хатарнокро ба бор меоварад.

Таъкид намудан бамаврид аст, ки имрӯз коррупсия ҳамчун яке аз мушкilotи замони муосир ва зухуроти манфии дорои хусусияти миллию байналмилалӣ буда, ба яке аз масъалаҳои глобалии ҷаҳон табдил ёфтааст. Ин масъала аксари давлатҳои ҷаҳонро ба ташвиш овардааст, ки Ҷумҳурии Тоҷикистон низ истисно буда наметавонад. Бинобар ин, Вазорати маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон тадбирҳои судманди зиддикоррупсиониро танҳо дар доираи нақша-чорабиниҳо маҳдуд накарда, дар ҳамаи давраи марҳилаҳои фаъолият тарғиботи зиддикоррупсиониро вусъат медиҳад.

Аҳли маорифи кишвар дар самти иҷрои уҳдадорихи мансабияи вазифавии ҳуд самимонаю софдилона амал намуда, минбаъд низ дар муқобилият бо коррупсия ва пешгирии аз амалҳои фасодкоронаву нангин дар татбиқи “Стратегияи давлатии муқовимат ба коррупсия дар Ҷумҳурии Тоҷикистон барои давраи то соли 2030 барои марҳилаи якум (солҳои 2021-2025)” ва решакан намудани ин вобои миллаткуш бо талошҳои ҳамешагӣ ҳиссагузор хоҳанд шуд.

**Чангибеки УЛФАТШОҲ,
рӯзноманигор,
Вилояти Мухтори Кӯҳистони Бадахшон**

ТАЪСИРИ МАНФИИ ТАМОҶУЛИ ҚОҲПАРАСТӢ БА ИНСОН

Дар умри худ одам бо мардуми зиёд ош-ной пайдо мекунад ва хоҳу нохоҳ дар тасаввураш таҳлил менамояд ва аз дидгоҳи хеш ба ҳар яке баҳо медиҳад. Ин як хислати одаmist ва аз он наметавон канор рафт, лекин чӣ хел баҳо додану чӣ тавр таҳлил кардан худ чизи дигар аст. Албатта, инсонии бомантиқ мекӯшад, ки баҳову таҳлилаш ҳолисона бошад ва гузашта аз ин, дар ҳар одам хубиеро бичӯяду биёбаду бигӯяд. Хуш ба ҳоли касоне, ки инсофу адолату ростӣ чун ченаки меёрҳои ахлоқӣ ё худ арзишҳои инсонӣ барояшон аз ҳама чиз болотару волотар аст. Ҳамакнун аз рӯи ин се арзиши воло аз худ бипурсем: мо кӣ ҳастем? Яъне, мо ҳамонҳое ҳастем, ки худро тасаввур мекунем? Ҷавоб ба ин савол дар ибтидо сода менамояд, вале дар асл мушкил аст... Онҳое, ки бисёр андеша карданро хуш надоранд, мегӯянд, ки мо ҳамонем, ки ҳастем. Бархе дигар мулоимакак хоҳанд гуфт, ки намедонем. Танҳо шахсони андешапарвар ва соҳибинсоф дар баҳо додан ба худ душворӣ мекашанд ё ба худ баҳо дода наметавонанд. Пас, матлабу ҳадафи ман аз ин гуфтаҳо чист? Муносибати инсон ба худ, ба дигарон чӣ гуна бошад, ба атроф, саҳеҳтараш, ба зиндагӣ, ба дунё ҳамон гуна хоҳад буд... Матлабу мақсад ҳамин аст, ки мо ба зиндагӣ, ба дунё, ба атрофиён чӣ хел муносибат дорем ва ин муносибатро чӣ тарз шакл медиҳем.

Мо, зиндагӣ ва дунё

Мо дар сайёраи Замин ва ё ба истилоҳи иҷтимоӣ рӯи дунё зиндагӣ дорем. Пеш аз мо дигарон зиндагӣ кардаанд, пеш аз онҳо касони дигар... баъди мо ояндагон низ хоҳанд зист. Тавре мегӯянд, аз азал чунин будааст. Чунон ки дар боло ишора рафт, мо бояд муносибати худро ба зиндагӣ, ба дунё муайян намоем. Аз як ҷониб, ниёзу эҳтиёҷи мо муносибати моро ба зиндагӣ, ба дунё мушаххас месозад. Яъне,

мавриде инсон зинда аст, вай ба бисёр чизҳо ниёз дорад: хона, ғизо, либос, пойпӯш ва ғайраву ғайра. Вале одамон ниёзи худро чӣ хел бароварда мекунад, ин масъалаест баҳсталаб. Мавзӯи асосии матлаби мо ҳам ҳамин аст. Ҳастанд одамон, ки бо он чизе, ки бо меҳнати ҳалол ба даст меоранду Худованд барояшон рӯзӣ фармудааст, қаноат мекунад. Ин мардум бо он чизе, ки барои рӯзгор бисёр зарур аст, иктифо кардаанд. Аммо на ҳама! Имрӯз ҳирси молу чизи олам чунон ақлу ҳуши мардумро рабудаст, ки ҳатто, аз ҳадди тасаввурӣ мо берун аст.

Табиист, ки ин рухдод барои мо, барои ҷома, барои оянда оқибати хубе нахоҳад дошт. Миёни мардум мақоле роиҷ аст: “Нафси бад балои ҷон аст”. Пеш ин мақол, ё ба қавли мардуми мо “матал” дар назарам як гапи одӣ менамуд, вале бо мурури айём ва бардоштҳо аз таҷрибаи зиндагӣ оҳиста – оҳиста ба умқи он фуру рафтам ва ҳоло ба натиҷае расидам, ки пешиниёни мо сад андар сад ҳақ ҳастанд. Ба яқин, аждаҳои нафс дар сари роҳаш ҳама чизро мебалғад ва иштиҳояш бештар мегардаду камтар не. Имрӯз мушоҳида кардаем, ки кам касе метавонад онро сарқӯб бикунад ва сарқӯбгари аслии он “ақли пуртадбир” аст.

Ҳавои дунёпарастӣ ва пулпарастии чизпарастӣ иддае аз инсонҳоро чунон ба худ кашидааст, ки гумон мекунед, дар ин сайёраи замин сутуни олам шуданианду ҷойе рафтани нестанду ҳама моли ҷаҳон барояшон абадист. Сарватпарастӣ, гурӯҳеро аз зиндагии инсонӣ ба савдои ҷунун кашидааст. Зумрае тобеи деви нафс шуда, ба қорҳои нангин даст мезананд: пора мегиранд, тухмат мекунанд, бухтон мезананд, моли давлатро ғорат мекунанд, моликияти ҷамъиятиро бар нафъи худ истифода мекунанд ва ҳатто манфиатҳои давлат, миллат ва ҷомеаро барои молу сарвати нопок барои

бегонагон мефурӯшанд.

Ин дар ҳолест, ки фарҳанги асили тоҷикӣ ва андарзҳои неки ниёкон моро водор менамояд, ки дар роҳи омӯзиши илму маърифат, касбу ҳунар, одоби ахлоқи ҳамида ва некию саховатмандӣ ҳарис бошем. Забонҳои хоричиро аз бар намоем, илмҳои дақиқро омӯзем, техника ва технологияи муосирро дар зиндагии ҳаррӯзаамон барои муваффақиятҳои бештар аз худ кунем. Арзишҳои волои инсониро пос дорем, барои ҳифзи арзишҳои бузурги маънавӣ камари Ҳиммат бандем, манфиати ҷамъияту давлатро воло пиндорем ва бар манофеи миллию давлатӣ ҳамоҳанг гардем.

Инсони оқилу қаноатпеша ҳаваю ҳаваси зиёдро аз худ меронад, лекин на ҳар касе қодир аст, онро лаҷом занад. Масалан, фарде орзу мекунад, ки дар миёни фазо қасре дошта бошад. Фарде меҳаҳад, ки ҳалтаҳои пури пул ҳамеша дар паҳлуаш бошанд, шахсеро ҳавасаш меравад, ки қитъаеро бо тамоми сарваташ соҳибӣ кунад. Ҳикмати зиндагист, ки на ҳамаи хостаҳои инсонӣ бароварда мешаванд. Фаразан, яке бихаҳад, ки дунёро бисӯзонад ...

Аксаран аз ёд мебарорем, ки мо наметавонем зиндагиро тобеи худ гардонем ва ё дунё бо хости дили мо бичарҳад. Баръакс, мо тобеи қонуну қоидаҳои наонавиштаи ҳаёт ҳастему дунё моро бо чархи сарнавишт мечархонад, гоҳе ба авҷи аъло мебарораду гоҳе дар қаъри чоҳ мефиканад. Аксаран мо барои ҳамин дар рӯерӯии дунё ва зиндагӣ ноком мешавем. Буддоиён меғӯянд, ки ту дунё ё худ зиндагиро наметавонӣ тағйир бидиҳӣ, зеро табиаташон чунин аст ва онҳо чунин офарида шудаанд. Ё аз ҷаҳон чизеро дархост мекуни, ки дунё наметавонад онро ба ту бидиҳад. Вале воқеият ин аст, ки мо бештари мавридҳо меҳаҳем зиндагӣ, ё оламо ба нафъи худ тағйир бидиҳем, ки ин номумкин аст. Ба ин тартиб, муносибати мо ба зиндагӣ чунин шакл гирифтааст, ки мо меҳаҳем ҳама хостаҳои мо бароварда созем. Ин хоҳишу дигар орзую ҳавасҳои мо ба он мерасонанд, ки мо худ беҳабар савдои чоҳу сарвати олам дар сарамон хона мекунад. Гоҳе ин ҳирси хом моро дар кӯйи балову бадбахтӣ меандозад.

Инсоният ва ҳунар ё мақому сарват...

Шояд мо ба гирду атрофи худ назар мекунему чизеро намебинем ё мебинему воқеияти мавҷуда ва қонунҳои наонавиштаи зиндагиву дунёро пеши худ иқрор намекунем. Вале рӯзе мо ба дастони худ даҳҳо бор назар меандозем, чун бо онҳо кор мекунем. Хоҳу ноҳу мушоҳида менамоем, ки ангуштони панҷаи даст баробар нестанд ва мо дар баробари ин воқеият коре карда наметавонем. Ба ин хотир, одамон ҳам мисли ангуштони панҷаи даст ба ҳам монанд нестанд ва ҳунару қобилияту истеъдодшон низ ҳар хел аст, ризку рӯзию зиндагиашон ҳам наметавонад, дар як сатҳу поя бошад. Аз ин ҷо зиндагиву шароити зиндагии мардум ҳам якранг буда наметавонад ва Офаридгор онро ҳамин тавр офаридааст ва ҳикмати аслии дунё низ ҳамин аст. Ё ҳарчанд то хирри шудани овозамон ширро сиёҳ бигӯем, он сафед аст ва новобаста аз хости мо сафед мемонад. Зиндагӣ ва олам низ чунинанд ва қатъи назар аз хоҳиши мо ба ҳоли худ ҳастанд ва мемонанд, чаро ки табиати онҳо ин зайл аст ва ҳеҷ кас қудрат надорад, ки онҳоро дигаргуна созад.

Бо ин ҳама, мо саъю талош дорем, ки аз якдигар пешдастӣ ҷӯем ва пайи молу манולי дунё теша бар решаи ҳамдигарӣ мезанем ва меҳаҳем бар дигарон афзалият пайдо кунем, ҳарчанд намеҳаҳем ба худ иқрор намоем, ки афзалият бар одамон на мақому мансаб, балки дониш, ахлоқ, идрок ва маҳорату тавоноӣ аст. Аз ин рӯ, тамоюли чоҳпарастӣ дар бадани иддае аз инсонҳо реша давондааст, ки наметавон аз он натиҷаи хубе ҷашм дошт.

Асадулло ШАРИФЗОДА,
барандаи Ҷоизаи давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон барои
олимону омӯзгорони илмҳои табиатшиносӣ, дақиқ ва риёзӣ,
Саид Насридинов,
омӯзгори математика,
Бахтиёр РАҲИМОВ,
омӯзгори технологияи информатсионии литсейи ДМТ

ГУЗАРИШ БА НИЗОМИ АРЗЁБИИ 10 - БАЛЛА ТАҶОЗОИ ЗАМОН АСТ

Баҳодиҳии дониш дар ҳар як низоми таълим омили муҳимми ҳавасманд намудани хонанда ва аз сӯйи дигар самаранокии раванди таълимро бозгӯ менамояд. Дар ҳаҷон ченакҳои зиёди баҳодиҳии дониш мавҷуданд. Дар баъзе аз кишварҳои истифодаи аломатҳои рақамӣ маъмул аст. Баъзе кишварҳо ба мисли Амрико, Канада ва ғайра аз ченакҳои ҳарфӣ истифода менамоянд. Ченаки амрикоӣ, дар баробари истифодаи ҳарф, инчунин, тафсири рақамӣ низ дорад, ки дар он баҳои баландтарини А ва А+ маҳсуб шуда, аз рӯйи нишондоди маъмулӣ ба 5 ҳол баробар аст.

Умуман, дар баҳогузориҳои чанде аз мактабҳои кишварҳои олам ба ҷойи рақамҳои ҳарфҳои алифбои латинӣ: "А", "В", "С", "D" ва ғайра истифода мешаванд, ки маънои ҳолҳои гузаришро бо тартиби аз боло ба поён ифода менамоянд. Нақши баҳои "ғайриқаноатбахш ва ё ноқомӣ"-ро дар ин ишораҳо "Е" ё "F" иҷро менамоянд. Аз чунин шакли баҳогузори дар ИМА, Гонконг, Қазоқистон ва дигар кишварҳои истифода мебаранд. Бо вучуди ин, баъзе мамлакатҳо онро тақмил дода, пас аз ҳар ҳарф аломатҳои "+" ва ё "-" мегузоранд. Аммо дар Малайзия танҳо баҳои "В" бо аломатҳои ҳам "+" ва ҳам "-" истифода мешавад. Дар Муғулистон, баръакс танҳо "В" бе аломат навишта мешавад. Ҳамин ҳарфҳо дар мамлаки гуногун бо чунин тавр навишта мешаванд: Дар Япония "АА/Т, А, В, С, Е/Ф"; дар Покистон

"А1, А, В, С, D, Е, F"; дар синфҳои болоии Сингапур А1, А2, В3, В4, С5, С6, D7, Е8, F9 истифода мешавад. Ҳангоми баҳогузори дар мактабҳои Ирландия ишораи "NG" маънои "қирои тафтиш нест"-ро дорад. Дар макотиби олии Ҳиндустон ишораи "U" маънои "қаллоб", "фиребгар"-ро медиҳад. Яъне, хонанда масъулияташро на аз рӯйи меёр ва фаросати зеҳнии худ, балки рӯйнавис ва ё коӣ намулдааст.

Дар мақолаи мазкур мо гузариш аз сила ё шкалаи 5-баллӣ ба шкалаи 10 – баллиро, ки Паҷуҳишгоҳи рушди маорифи ба номи Абдурахмони Ҷомии Вазорати маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон пешниҳод кардааст, таҳлил намуда, вежагиҳои онро манзурӣ хонанда менамоем. Дар ибтидо таҷрибаи чанд кишварро нишон медиҳем. Нахуст, аз давлатҳои аврупоӣ оғоз намуда, сипас, ба мамлаки Осиё мегузарем. Ҷо-ҷо аз тарзи баҳогузори мактабҳои мамлакатҳои дигари олам

МИНБАРИ МУТАХАССИС

низ маълумот манзур месозем.

Анъанаи бо рақамҳо нишон додани саъю кӯшиш ва муваффақияти шогирдон дар Россия ҳанӯз дар аввали асри XIX пайдо шуда буд. Он вақт дар гимназияҳо рақамҳои аз 0 то 5 истифода мешуданд. “0” нишон меод, ки шогирд вазифаҳои худро тамоман иҷро накардааст; то соли 1864 агар шогирд дуто “0”-и пайи ҳам мегирифт, пас ба ӯ ҷазои ҷисмонӣ раво доништа мешуд. Баҳои “1” ва “2” вақте гузошта мешуд, ки шогирд дарсро ғайриқаноатбахш омода кардааст. Баҳои “3” барои саъю кӯшиши миёна гузошта мешуд. Вақте ки шогирд вазифаҳои худро хуб иҷро мекард, сазовори баҳои “4” мегафт. Танҳо барои донишу фаҳмиши аъло ба ӯ баҳои “аъло” мегузоштанду бас. Омӯзгор вазифадор буд, ки дар синф ҳолҳо гузорад, танҳо дониши дарси додашударо дар ҳона тавсиф кунад ва ҳуқуқ надошт, ки диққат ё парокандагии хонандагонро дар давоми дарс, инчунин, саъю кӯшиши муваққатӣ ё доимии хонанда, синну сол ва қобилияти ӯро ба назар гирад.

Дар замонҳои гуногун дар Россия қисматҳои 3, 5, 8, 10, 12-баллии баҳодиҳӣ вуҷуд доштанд. Дар соли 1837 мактабҳои ин кишвар расман ба шкалаи 5-баллӣ гузаштанд. Мувофиқи он муваффақиятҳои толибилмон ба таври зайл арзёбӣ мешуданд: 1 (ночиз); 2 (миёна); 3 (кофӣ); 4 (хуб); 5 (аъло). Дар давоми асри XX баҳои 1 тадриҷан аз истифода баромад, дар натиҷа системаи 5-баллӣ ба системаи муносири 4-баллӣ табдил ёфт. Солҳои охир дар Россия баъзе аз муассисаҳои таълимӣ боз ба шкалаи 5-балла (“1” барои қори иҷронашуда) баргаштанд. Ин қисматҳои анъанавӣ ҳоло дар Россия ва бисёри давлатҳои пасошуравӣ истифода мешавад, гарчанде солҳои охир дур шудан аз он ба назар мерасад ва арзёбии дониш бо ҳарфҳои латиниасос ва аломатҳои математикӣ сурат мегирад.

Дар ҷумҳуриҳои назди Балтика нисоми англиксонро афзалтар медонанд. Дар Эстония то ҳол шкалаи баҳогузори панҷ-балла истифода мешавад.

Гурҷистон ва Арманистон ба шкалаи 10-баллӣ гузаштаанд. Дар макотиби Ҷумҳурии Қазоқистон системаи нав дар шакли СОР (баҳодиҳии ҷамъбасти барои як бахш) ва СОЧ (баҳодиҳии ҷамъбасти барои чоряк) пешниҳод карда мешавад. Натиҷаҳои ҳар як бахш ва ҳар чоряк гузаронида мешаванд. Дар маҷмӯъ, тақрибан 2-4 маротиба дар давоми чоряк мактаббачагон СОР-ро месупоранд. СОЧ дар охири ҳар чоряк гузаронида мешавад. СОР-ҳо ва СОЧ-ҳо дар шакли саволҳо, тестҳо, санҷишҳо ва ғайра гузаронида мешаванд. Баҳои ниҳой барои чоряк ва сол бо формулаи махсус бароварда мешавад.

Дар қоллеҷҳои Қазоқистон шкалаи панҷбалла ва дар донишгоҳҳои он шкалаи 100-балла, дар баробари ҳарфӣ, ки дар он баҳои қамтар аз 60 фоиз (қамтар аз “С–”) ногузир аст, истифода мешавад.

Дар Молдова дар синфҳои ибтидоӣ қисматҳои меъёрии баҳодиҳӣ (1-4) истифода мешавад. Барои ҳар як мавод қудак худро аз рӯи ҳар як шкала бо се ранг муқтақилона арзёбӣ мекунад: сабз (муқтақилона иҷро кардааст) ба ҳарфи с (мувофиқат мекунад), зард (муаллим роҳбарӣ мекард), ба ҳарфи р (мувофиқат мекунад), сурх (бо дастгирии доимии муаллим). Баҳодиҳии ҷамъбасти бо ҳарфҳои қалон ифода карда мешавад: ОХ — ҳеле хуб, Х — хуб, Ҳ — қаноатбахш.

Дар Россия қори таҳсил аз қор чоряк иборат аст. Қангоми баҳодиҳии қолна ба донишҷӯ, муаллим бояд аз қор чоряк ба ҳисоби миёнаи арифметикӣ баҳои ниҳиро ҳосил кунад.

Дар Украина аз тирамоҳи қори 2000 қисматҳои нави арзёбии баҳодиҳии худиро муаррифӣ кардаанд. Системаи нави баҳодиҳӣ дар асоси шкалаи 5-балла, ки қаблан вуҷуд дошт, асос ёфтааст ва бо шкалаи 12-балла алоқаманд аст. Баҳои 12 танҳо барои муваффақиятҳои барҷаста ё барои ягон қори эҷодӣ гузошта мешавад. Дар он барои баҳо додан ба дониши толибилмон қунин сатҳҳо қудо карда шудаанд:

Сатҳи қорум ё қаланд (10-12 балл) арзёбӣ мешавад. Дониши донишҷӯ амик, устувор, системавӣ аст; донишҷӯ метавонад

МИНБАРИ МУТАХАССИС

онҳоро барои иҷрои вазифаҳои эҷодӣ истифода барад, фаъолияти таълимии ӯ бо қобилияти мустақилона арзёбӣ кардани ҳолатҳо, падидаҳо ва далелҳои гуногун, нишон додан ва ҳимояи мавқеи шахсӣ фарқ мекунад.

Сатҳи сеюм ё кофӣ (7-9 балл). Шогирд аломатҳои муҳимми мафҳумҳо, падидаҳо, робитаҳои байни онҳоро медонад, қонуниятҳои асосиро шарҳ медиҳад, инчунин, донишро дар ҳолатҳои стандартӣ мустақилона истифода мебарад, қобилияти фитрӣ, зехнӣ (таҳлилӣ, абстраксия, ҷамъбасти) дорад. Ҷавоб дуруст аст, аммо донишчӯ аз хулосабарорӣ маҳрум аст.

Сатҳи дуюм ё миёна (4-6 балл). Хонанда маводи асосии таълимиро такрор мекунад, қодир аст вазифаҳоро аз рӯйи намуна иҷро кунад, дорои малакаҳои одии фаъолияти таълимӣ мебошад.

Сатҳи аввал ё ибтидоӣ (1-3 балл). Ҷавоби шогирд нопурра буда, бо тасаввуроти ибтидоӣ дар бораи мавзӯи омӯзиш хос аст.

Дар макотиби таҳсилоти ҳамагонии Беларус шкалаи 10-баллӣ (1-10) истифода бурда мешавад: 10 (олӣ); 9 (аъло); 8 (қариб аъло); 7 (хеле хуб); 6 (хубтар); 5 (хуб); 4 (хеле қаноатбахш); 3 (қаноатбахш); 2 (қариб қаноатбахш); 1 (ғайриқаноатбахш).

Барои Аврупои Ғарбӣ низоми баҳодиҳии дониш бо баллҳо дар мактабҳои иезуитӣ дар асрҳои XVI-XVII пайдо шуд ва ҳадафи инсонӣ дошт ва метавонист ҷазоҳои ҷисмонии онвақтаро ба мукофотҳо иваз кунад. Аввалин шкалаи себаллаи баҳо дар Олмон ба вучуд омад, ки дар натиҷаи тақсимо-ти ҳамаи хонандагон ба се бахш асос ёфта буд: “беҳтарин”, “миёна” ва “бадтарин”. Гузариш аз як бахш ба бахши дигари баландтар, ба даст овардани як қатор афзалиятҳо ва имтиёзҳо талаб мекард. Дар ибтидо (1) арзиши баланд дошт. Бо гузашти вақт, бахши миёна, ки шумораи зиёди хонандагон ба он шомил буданд, иловатан ба зергурӯҳҳо тақсим карда мешуд. Ҳамин тавр, ченаки дараҷаи бисёрқабата ташкил ёфт ва бо ёрии он дониши хонандагон баҳо дода мешуд.

Ҳоло дар Австрия баҳо аз 5 то 1 ис-

тифода бурда мешавад. Ҳамчунин, дар Олмон, Словакия ва Чехия баҳои “1” арзишмандтарин ба шумор меравад. Дар Албания дониши хонанда аз 1 то 10 баҳогузорӣ мешавад. Дар он ҷо ба баъзе мактабҳо иҷозат медиҳанд, ки баҳоҳои баландтар, инчунин, барномаи дигари баҳодиҳии донишро истифода баранд. Дар Булғористон дар мактабҳо шкалаи зерини баҳоҳои истифода мешавад: хуб (3,50) Е, аъло (5,75) умумӣ мебошанд. Ҳар як баҳои баробар ё калонтар аз 50 қаноатбахш ҳисобида мешавад. Ҳадди ақал баҳои 2,00 мебошад; баҳои аз 3,00 камтар қаноатбахш нест ва ҳадди аксар баҳои 6,00 аст. Баҳоҳо ба монанди хеле хуб (5-) ва миёна (3+) низ имконпазиранд, аммо онҳо дар ҳисобҳо ба назар гирифта намешаванд. Формулаи маъмултарини ҳисоби баҳо дар мактабҳои Булғористон айни замон чунин аст: баҳои ниҳой = (6 шумораи ҷавобҳои дуруст) / шумораи умумии саволҳо. Ҳамин тавр, агар донишчӯ аз 10 савол ба 7 савол дуруст ҷавоб диҳад, баҳои онҳо чунин хоҳад буд: $(6 \cdot 7) / 10 = 4,20$, ки хуб баҳо дода мешавад (4), ки ба сатҳи миёнаи дониш мувофиқат мекунад. Дар Босния ва Герцеговина дар мактабҳои ибтидоӣ ва миёна баҳо аз 5 то 1, дар донишгоҳҳо бошад, аз 10 то 5 истифода мешаванд.

Дар Маҷористон (Венгрия) аз соли 1950 шкалаи баҳодиҳии 5-балла истифода мешавад. Дар он танҳо як баҳои ғайриқаноатбахш мавҷуд аст: (1). Дар маҷмӯъ, ҳадди поёнии шкала аз 50% то 60% ё як ҳол баландтар аст. Инчунин, дар ин шкала баҳои зерин мавҷуданд: 2-(қаноатбахш ё кофӣ), 3-(миёна), 4-(хуб) ва 5-(аъло).

Дар Олмон дар таҳсилоти миёна силаи баҳоҳои 6-баллӣ бо тартиби баръакс истифода мешавад, ки аломатҳои микдорӣ ва сифатии зеринро дорад: 1-(аъло); 2-(хуб); 3-(қаноатбахш); 4-(кофӣ); 5-(қаноатбахш нест); 6-(кофӣ нест). Дар баъзе муассисаҳои таълимӣ барои баровардани баҳои миёна аз ҳисоби баҳоҳои дар боло овардашуда ба ҳолҳо аз рӯйи таносуби зерин истифода мешавад: баҳои 1 = 15 ҳол, баҳои 2 = 12 ҳол,

МИНБАРИ МУТАХАССИС

баҳои 3 = 9 ҳол, баҳои 4 = 6 ҳол, баҳои 5 = 3 ҳол ва баҳои 6 = 0 ҳол. Дар таҳсилоти олии силсилаи баҳои 5-балли истифода мешавад, ки панҷ параметри микдорӣ ва сифатии он бо панҷ параметри аввали силсилаи 6-балли таҳсилоти миёна, ки дар боло оварда шудааст, қомилан якхела аст.

Дар Дания соли 2007 шкалаи арзёбии 7-балла қабул карда шуд, ки он ҷойи шкалаи қуҳнаи 13-баллиро иваз кард. Ченаки навувофики стандартҳои ECTS (Syv-trinsskalaen) сохта ва яқоя карда шуд. Ин шкала аз ҳафт баҳои гуногун: 12, 10, 7, 4, 02, 00, -3 иборат буда, баҳои аълои он 12 аст. Дар Исландия ҳолҳои аз 0 то 10 истифода мешаванд, ки дар он 5 баҳои қаноатбахштарин аст, аммо дар баъзе ҳолатҳо баҳои қаноатбахштарин 3,5 мебошад. Дар Литва ва Латвия шкалаи аз 1 то 10-балла истифода мешавад. Қамтарин баҳои қаноатбахш 4 мебошад. Дар мактаби ибтидоӣ дар Норвегия (Barneskole, аз 6 то 13 сола) расман баҳо дода намешавад. Албатта, омӯзгорон дар охири ҳар семоҳа шарҳҳо ё санҷишҳои ҳудро мегузаронанд ва онҳоро менависанд. Синфҳои ибтидоӣ ва миёна шкалаи аз 1 то 6-ро истифода мебаранд, ки дар он 6 баҳои баландтарин ва 2 баҳои қаноатбахштарин мебошанд. Барои санҷишҳои одӣ ва натиҷаҳои ҷорӣ баҳоҳо аксар вақт бо аломатҳои + ва - (ба ғайр аз 6+ ва 1-) истифода мешаванд. Албатта, он баҳоҳое, ки донишҷӯён дар диплом мегиранд, (Vitnemål) бо адади бутун ифода меёбанд: 1,2,3,4,5 ё 6. Баҳои миёнаи ҳонанда дар дипломи Vitnemål низ нишон дода мешавад. Дар таҳсилоти олии тибқи Системаи ECTS, баҳоҳо барои имтиҳонҳои донишгоҳӣ ва аспирантӣ аз рӯи шкалаи аз А (баҳои баланд) то F (баҳои паст) гузошта мешаванд, ки дар он Е баҳои ҳадди ақали гузариш мебошад. Системаи ECTS дар донишгоҳҳо ва коллеҷҳои Норвегия дар аввали солҳои 2000-ум ҷорӣ карда шуд. Дар мактабҳо баҳоҳо аз соли 2003 ба Системаи ECTS гузаронида мешаванд.

Дар мактабҳои ибтидоии Руминия

шкалаи зерин истифода мешавад: Foarte Bine (FB) — хеле хуб; Bine (B) — хуб; Satisfăcător (S) -қаноатбахш; Nesatisfăcător - (I қаноатбахш нест). Дар мактабҳои миёна ва институтҳои академӣ шкалаи 10-балли истифода мешавад, ки дар он 5 -баҳои қаноатбахштарин аст: 10 (аъло); 9 (хеле хуб); 8 (хуб); 6-7 (муқаррарӣ); 5 (қаноатбахш); 1-4 (қаноатбахш нест). Дар ин силсила баҳои 0 вуҷуд надорад ва 1 танҳо барои аз ҳисоб баровардан гузошта мешавад. Агар донишҷӯ 86% -и супоришҳоро иҷро карда бошад, пас ӯ натиҷаи 8,60 балл дорад, ки то 9 пурра ё яқлухт карда мешавад.

Дар Туркия низоми баҳо аз 1 то 5 истифода мешавад. Силсилаи 100-балли ҳам дар истифода қарор дорад, аммо фоизи балли гузариш дар имтиҳонот 50 қабул шудааст. Шкалаи мактабии баҳоҳо дар Финляндия расман аз 0 то 10 муқаррар шудааст, аммо баҳои аз 4 пасттар гузошта намешавад. Ҳамин тариқ, дар айни замон критерияи баҳоҳо ба баҳои ғайриқаноатбахш (4) ва баҳои аз 5 то 10 тақсим карда мешавад, ки қаноатбахш мебошанд. Дар Фаронса, Перу, Юнон, Марокаш, инҷунин, дар яқҷанд мамлақати қитъаи Африқо шкалаи 20-балла дар истифода қарор дорад, вале баҳои 20 ва 19 - хеле қам истифода мешавад.

Дар макотиби Афғонистон баҳо дар баробари рақам бо ҳарф гузошта мешавад. Баҳои А+ дар ҳама фанҳо ба "А+тиллоӣ" баробар аст. Мактабҳо ва донишгоҳҳо дар Ветнам, асосан, шкалаи баҳои 10-баллиро истифода мебаранд, ки дар он "10" баҳои баландтарин ва "0" баҳои пасттарин аст. Одатан, баҳои ҳадди ақали қаноатбахш 4 мебошад. Дар донишгоҳҳои Ветнам гирифтани баҳои 9 ё 10 қариб ғайриимкон аст. Донишҷӯён бо душворӣ баҳои ниҳоиро аз 8,0 баландтар мегиранд. Дар маҷмӯъ, ҳамаи донишгоҳҳои давлатӣ ба ақсари донишҷӯёне, ки имтиҳонҳоро барои натиҷаи қаноатбахш супорида метавонанд, сатҳи Cs медиҳанд.

Дар Исроил арзёбии 100-балли истифода мешавад. Донишгоҳҳои Ҳиндустон ба чадва-

МИНБАРИ МУТАХАССИС

ли фоизҳо пайравӣ мекунад, аммо Донишдаи технологияи Ҳиндустон аз ҷадвали 10-балла (GPA) истифода мебарад. Вай бо системаи фоизӣ ин тавр кор мекунад: баҳои максималӣ: 100; баҳои ҳадди ақал: 0. Балли ҳадди ақали гузариш: 40 ё 30 (вобаста ба донишгоҳ) аст. Бо вучуди ин дар баъзе муассисаҳои таълимии Ҳиндустон фоизи камтарро қаноатбахш ҳисобидан мумкин аст. Меъёри нави 8-баллаи баҳогузорӣ, бо назардошти баҳои миёна, дар Донишгоҳи Мумбай дар соли таҳсили 2012-2013 муаррифӣ карда шуд.

Бо чунин тарз меъёри баҳогузорӣ дар ҳар кишвари ҷаҳон вобаста ба дараҷа ва зинаҳои таҳсилот гузошта мешавад. Вале тавре мушоҳида намудед, дар бештарини ҳолат низоми баҳогузори 10-баллӣ истифода бурда мешавад.

Ёдовар мешавем, ки 1 сентябри соли 2023 зимни суҳанронӣ дар Рӯзи дониш дар Донишгоҳи давлатии тиббии Хатлон дар ноҳияи Данғара Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон бо мақсади баланд бардоштани сатҳу сифати таълим ба масъалаҳои омодагӣ ва гузариш ба низоми бисёрҳаи арзёбии дониши хонандагон иброз доштанд, ки “Ворид шудан ба фазои ягонаи таҳсилоти ҷаҳонӣ, муайян намудани сатҳи воқеии дониши хонандагон, ҳавасмандгардонӣ ва омода намудани онҳо дар зинаҳои минбаъдаи таҳсилот дар муассисаҳои таҳсилоти умумии кишвар низоми бисёрҳаи баҳогузорӣ ҷорӣ карда шавад”.

Тавре боварӣ ҳосил кардем, дар олам мактабҳо (чӣ миёна ва чӣ олӣ) аз ин ё он тарзи баҳогузори хусусӣ истифода мебаранд. Дар ҳар як шкалаи онҳо дар баробари ба дониши толибилм баҳо гузоштан, малакаю маҳорати ўро низ ба эътибор мегиранд. Ҳамин тавр, ҳадафи гузариш аз шкалаи 5-баллаи арзёбии дониш ба шкалаи 10-балла аз мақсадҳои зерин иборат аст:

- мусоидат намудан ба баланд бардоштани дастовардҳои инфиродӣ ва таъмини худомӯзии хонандагон;

- ташкили шароит барои ҳавасмандсозии фаъолияти таълимию маърифатӣ, истифодаи доираи инфиродии таҳсилӣ хонандагон;

- таъмини барқарории робитаи доимӣ байни омӯзгор, хонанда, волидайн, маъмурият ва ҳайати педагогии муассисаи таълимӣ баҳри яқпорчагии ҷараёни таълим;

- ташкили фазои мусоиди равонӣ дар ҷараёни баҳогузорӣ, роҳ надодан ба ҳолатҳои харобкунандаи асаби хонанда.

Яъне, низоми баҳогузори даҳбалаи дониши хонанда аз лиҳози равонӣ барои ҳавасмандии бештари хонанда мусоидат намуда, ҳам хонандаро аз садамаи равонӣ эмин меорад ва ҳам хонандаро барои талоши бештар водор месозад.

Бо чунин мақсад Қарори мушовараи Вазорати маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон «Оид ба тасдиқи «Дастурамали меъёрҳои 10-ҳолаи баҳогузорӣ ба дониш, малака ва маҳорати хонандагон» аз 30.10.2023 ба тасвиб расид, ки икдоми неқ аст. Яке аз фазилатҳои муҳими ин қарор ворид гардидаи маорифи Ҷумҳурии Тоҷикистон ба фазои ягонаи ҷаҳонии системаи арзёбии муосири комёбиҳои таълимии хонандагони муассисаи таҳсилоти умумӣ, густариш ва рушди робитаҳои ҳамачонибаи Ҷумҳурии Тоҷикистон бо Иттиҳоди давлатҳои мустақил (ИДМ), Иттиҳодияи иқтисодии АвруОсиё ва кишварҳои аз ҷиҳати техникаю технология пешрафта дар ин самт мебошад.

Аҳамияти дигари ин низом дар мутобиқ ва мувофиқ намудани меъёрҳои баҳодиҳии мамлакат ба меъёрҳои байналмилалии баҳодиҳӣ мебошад, ки баҳри таъмини баробарарзиши ҳуҷҷатҳои хатми муассисаи таҳсилоти миёнаи умумии мамлакат ва бартараф намудани мушкилоти шаҳрвандон дар идома додани таҳсил дар донишгоҳҳои мамлакатҳои хориҷи дуру наздик мебошад. Инчунин, барои ба таври воқеӣ баҳогузорӣ ва баробарарзиш намудани санадҳои хатми хонандагон ва ё донишҷӯёни тоҷик, ки дар донишгоҳу донишқадаҳои хориҷ таҳсил ва хатм намудаанд, мусоидат хоҳад намуд.

Насимҷон ЗАРИФОВ,
омӯзгори ДДОТ ба номи Садриддин Айни,
Бахтовар ТЕМИРЗОДА,
муаррих

ДОРУЛМУАЛЛИМИНИ ТОЧИКОН – РАВЗАНАЕ БА ТАЪРИХ

Дар ташаккул ва рушди низоми маорифи собиқ Шуравӣ нақши институтҳои маориф ё худ дорулмуаллимин хело калон аст. Махсусан, дар тайёр кардани кадрҳои омӯзгорӣ барои Тоҷикистон (1924-1931) нақши Дорулмуаллимини тоҷикон дар шаҳри Тошканд хеле назаррас аст.

Тавре сарчашмаҳои таърихӣ нишон медиҳанд, дар натиҷаи тақсмоти марзии соли 1924 ва таъсиси ҚМШС Тоҷикистон зиёда аз 2 миллион тоҷик берун аз кишвар монданд. Инро ба назар гирифта, Ҳукумати навтаъсиси ҚМШС Тоҷикистон – Кумитаи инқилобӣ 31-уми декабри соли 1924 қарор дар бораи таъсиси Дорулмуаллимини тоҷикон (Таджикинпрос) дар шаҳри Тошкандро қабул намуд. Дорулмуаллимини тоҷикон дар ибтидо ба Нозироти маорифи ҚШС Ўзбекистон тобеъ ва яке аз муассисони аввалини он Нисор Муҳаммадов буд.

Аз рӯйи нақша бояд дар назди Дорулмуаллимини тоҷикон 4 курси таълимӣ созон дода мешуд, аммо бо сабабҳои гуногун танҳо як курси асосӣ ва ду курси тайёрӣ таъсис дода шуд. Баъдтар ин камбудӣ баргараф гардида, дар назди Дорулмуаллимин се курсӣ тайёрӣ ва курсҳои асосӣ созон ёфтанд. Дорулмуаллимин (Инпрос) муассисаҳои таълимии дорои сохтори мураккаб буданд. Масалан, дар назди онҳо мактабҳои таҷрибавӣ, мактаб-интернатҳо, курсҳои тайёрӣ ва азнавтаёркунии омӯзгорон фаъолият мекарданд. Дорулмуаллимини тоҷикон низ маҳз дорои чунин сохтор буд. Яъне, онҳо на ба муассисаи олиии касбӣ марбут буданду на ба коллеҷҳои омӯзгорӣ.

Бори нахуст моҳи январӣ соли 1925 ба

Дорулмуаллимини тоҷикон 60 донишҷӯ: 5 нафар аз Бухорои Ғарбӣ, 10 нафар аз Бухорои Шарқӣ, 5 нафар аз Бадахшон (Помири Ғарбӣ), 9 нафар аз округи Сирдарё, 17 нафар аз округи Фарғона ва 5 духтар аз манотиқи гуногуни ҚМШС Тоҷикистону ҚШС Ўзбекистон қабул карда шуданд.

Дар солҳои аввал дар масъалаи ҷалб намудани донишҷӯёни сазовор ба Дорулмуаллимин Ҳукумати Тоҷикистон ба мушкилоти ҷиддӣ рӯ ба рӯ гардид. Сабаб дар он буд, ки ҷавонони саводнок аз ҳисоби тоҷикон, асосан, дар шаҳрҳои Самарқанду Бухоро сукунат доштанд. Барои ҳамин аввалин донишҷӯёни ин муассиса аз ин ду шаҳри тоҷикнишин ва навоҳии шимолии Тоҷикистон интихоб мешуданд. Талаботи асосӣ барои қабул дар Дорулмуаллимин ин синну сол (аз 14 то 20), доштани маҳорати хондану навиштан ва иҷро кардани чор амали арифметикӣ буд.

Дар ҚМШС Тоҷикистон талабот ба омӯзгорони ба шароити замон мувофиқ рӯз аз рӯз меафзуд, зеро шумораи мактабҳои типӣ нав сол то сол зиёд мешуд. Комиссияи илмӣ тоҷикӣ дар ҷаласаи махсуси худ масъалаи “васеъ кардани доираи фаъолияти Дорулмуаллимини тоҷикон ва ба 300 нафар расонидани шумораи донишҷӯёни онро” муҳокима намуда, қарорҳои дахлдор қабул намуд. Дар яке аз қарорҳо таъкид шудааст: “Доирӣ ин масъала рафиқ Нисор Муҳаммадов ба Тошканд фиристода шавад ва аз Средазбӯрои КМ ХК ИЧШС низ хоҳиш карда мешавад, ки шумораи довталабонро ба 300 нафар расонад, ки аз онҳо 200 нафар аз ҳисоби Нозироти маорифи халқи ҚШС Ўзбекистон ва боқӣ 100 нафар аз

БОРГОҲИ МАЪРИФАТ

буҷаи Нозироти маорифи халқи ҶМШС Тоҷикистон маблағгузорӣ карда шаванд...».

Ҳамин тавр, сол то сол шумораи донишҷӯёни Дорулмуаллимини тоҷикон дар Тошканд зиёд мегардид. Дар солҳои баъдӣ донишҷӯён аз манотиқи дурдасти ҷумҳурӣ – навоҳии водии Рашт, Бадахшон ва минтақаи Кӯлоб низ ба Дорулмуаллимин фиристода мешуданд.

Дар солҳои 20-уми қарни XX дар баробари Дорулмуаллимин дар макотибу курсҳои ҷудогона, ки дар кишварҳои Умумииттифок қарор доштанд, ҷавонони тоҷик барои таҳсил фиристода мешуданд. Бори аввал дар соли 1925 93 нафар довталаб ба муассисаҳои таълимии ҷумҳуриҳои бародарӣ фиристода шуданд, ки аз инҳо 86 нафараширо тоҷикон ташкил медоданд. Дар моҳи августи соли 1926 шумораи донишҷӯёни тоҷикистонӣ, ки дар муассисаҳои таълимии берун аз кишвар таҳсил доштанд, 140 нафарро ташкил медод, ки аз ин шумора 61 нафар дар Дорулмуаллимини тоҷикон (дар Тошканд), 14 нафар дар Донишгоҳи давлатии Осиёи Миёна (САГУ), 36 нафар дар Донишгоҳи коммунистии Осиёи Миёна, 12 нафар дар Донишгоҳи коммунистии меҳнаткашони Шарқ ва ғайра, таҳсил мекарданд.

Охири соли 1925 барои таҳсил дар Дорулмуаллимин 30 нафар донишҷӯ аз Бадахшон фиристода шуданд. Шумораи муҳассилин дар Дорулмуаллимин сол то сол меафзуд. Соли 1926 шумораи донишҷӯёни он ба 170 адад расид. Ҷӣ тавре мушоҳида гардид, талаботи ҶМШС Тоҷикистонро Дорулмуаллимин иҷро карда наметавонист. Ҳанӯз аз моҳи сентябри соли 1925 Ҷумитаи Инқилобии ҶМШС Тоҷикистон ба нозироти маорифи ҷумҳуриҳои бародарӣ барои ҷудо кардани ҷой дар донишқадаву донишгоҳҳои Тошканд, Самарқанд, Москва муроҷиат карда, таъкид намуда буд, ки ба довталабони тоҷик сабукиҳо барои дохил шудан пешниҳод кунанд.

Ҳамин тавр, шумораи донишҷӯёни тоҷик дар муассисаҳои таълимии берун аз кишвар сол то сол зиёд мегашт. Масалан, агар дар соли таҳсили 1927-1928 шумораи довталабон

ба хориҷи мамлакат 167 нафарро ташкил дода бошад, дар соли таҳсили 1929-1930 он ба 563 нафар расонида шуд.

Лозим ба ёдоварист, ки бештари ин донишомӯзон дар Дорулмуаллимин таҳсил мекарданд. Дар заминаи амалӣ шудани барномаву қарорҳои Давлати Шуравӣ ҳаёти иқтисодию иҷтимоӣ ва фарҳангии ҶМШС Тоҷикистон бехтар гардида, барои фаъолияти занон дар баробари мардон шароити мусоид фароҳам меомад. Занону духтарон низ ба мактабу маориф ҷалб мешуданд. Дар соли таҳсили 1929-1930 танҳо дар Дорулмуаллимини тоҷикон 70 нафар аз духтарони тоҷик таҳсил мекарданд. Бешак нимаи дуҷуми солҳои 20-уми асри XX дар масъалаи тайёр кардани кадрҳои омӯзгорӣ барои Тоҷикистон Дорулмуаллимин нақши калидӣ дошт. Аҳамияти Дорулмуаллиминро барои Тоҷикистон ба инобат гирифта, директори он – Шароф Ҷабборӣ, дар муроҷиат ба донишҷӯён, чунин таъкид намуда буд: “Ман медонам, ки шумо ҳар рӯз мубоҳиса мекунед, ки кӣ дуруст аст кӣ нодуруст. Аммо шумо фарзандони як халқ ҳастед. Халқи мо садсолаҳо зерӣ ҷабру зулм зиндагӣ карда, аз илму маориф дур буд. Ба ибораи дигар дар зулмот зиндагӣ мекард. Амирону бойҳо, муллоу мансабдорони диндор халқи моро ба чунин аҳвол оварданд. Рафиқ В.И.Ленин, Ҷизби Коммунист ва Ҳокимияти Шуравӣ барои мо давлат сохтанд – Ҷумҳурии Шуравии тоҷикон. Кӣ имрӯз барои ҷумҳурӣ ва халқи мо даркор аст? Муаллим. Шумо аввалин нафароне хоҳед буд, ки дониш андӯхта онро дар миёнаи халқ паҳн мекунед... Шумо дар ин ҷо маълумоти хуб мегиред. Кӯшиш кунед, аз рӯйи он амал кунед. Мардум шуморо – омӯзгорони оянда бесаброна интизор аст!...”.

Барои ҳалли масъалаҳои иҷтимоии донишҷӯён ва таъмини мактабҳо бо омӯзгорон дар назди Нозироти маорифи халқ комиссияи махсус созмон дода шуд, ки онро Аббос Алиев роҳбарӣ мекард. Бо ташаббуси ин комиссия Нозироти маорифи ҶМШС Тоҷикистон барои донишҷӯёне, ки дар хориҷи кишвар таҳсил доштанд, идрорпулӣ (стипендия) муқаррар карда буд. Тавре дар қарори комиссияи мазкур аз 14-

БОРГОҲИ МАЪРИФАТ

уми ноябри соли 1926 таъкид мешавад: “Шароити вазнини донишҷӯёни тоҷикро, ки дар ҷумҳуриҳои Умумииттифок таҳсил доранд, ба инобат гирифта, чунин мешуморад, ки ба онҳо таъҷилан идрорпулӣ дода шавад...”.

Бо сабабҳои гуногун, асосан, омилҳои сунъӣ, на ҳама донишҷӯёни тоҷик сари вақт идрорпулӣ гирифта метавонистанд. Дар яке аз ҳуҷҷатҳои бойгонӣ аз 16-уми майи соли 1927 таъкид шудааст, ки “Донишҷӯён (тоҷикон)-е, ки дар муассисаҳои таълимии шаҳрҳои гуно-

гоҳи коммунистии халқҳои Шарқ 3 нафар барои таҳсил фиристода шудаанд. Дар маҷмӯъ, ҳуди ҳамон сол ба муассисаҳои олии Умумииттифок 25 нафар донишҷӯ раво карда шуд.

Дорулмуаллимани тоҷикон дар Тошканд бо мақсади омода кардани кадрҳои омӯзгорӣ барои мактабҳои тоҷикии ҶШС Ёзбекистон таъсис дода шуда буд, аммо дар он донишҷӯён аз манотиқи ҶМШС Тоҷикистон ва умуман, Осиёи Миёна низ таҳсил мекарданд.

Таҳсилдидаи ин муассиса – устод Сотим

Барномаи таълимии Дорулмуаллимани дар соли таҳсили 1925-1926

№	Названия предметов	Подготовительные Основные классы							Число недель часов
		1 ^а	1 ^б	2 ^а	2 ^б	1	2	3	
1	Родной язык	6	6	5	5	5	5	4	36
2	Русский язык	6	6	6	5	5	4	3	36
3	Математика	6	6	6	6	6	6	6	42
4	Физика	—	—	—	—	2	3	3	8
5	Химия	—	—	—	—	—	2	2	4
6	Естествознание	4	4	4	4	4	3	2	25
7	Обществознание	—	—	—	—	4	4	4	12
8	Педагогика	—	—	—	—	—	—	3	3
9	Школьная гигиена	—	—	—	—	—	—	1	1
10	География	—	—	—	—	—	—	—	—
11	Рисование	2	2	2	2	2	2	2	10
12	Методика	—	—	1	1	1	2	1	11
	родного языка	—	—	—	—	—	—	1	1
	Итого:	24	24	24	24	30	31	31	187

гуни ИҶШС таҳсил доранд, мушкилоти сангинро аз сар мегузаронанд. Дар миёни онҳо чунин эътироз вучуд дорад, ки донишҷӯёни ўзбектабор, ки бо онҳо якҷо таҳсил доранд идрорпулӣ мегиранд, аммо онҳо не...”.

Фаъолияти Дорулмуаллимани тоҷикон натавон ба тайёр кардани кадрҳои маҳаллӣ, балки барои омода сохтани донишҷӯён барои дохил шудан ба муассисаҳои олии касбии Маскаву Тошканд низ равона шуда буд. Масалан, соли 1926 аз ин муассиса ба Донишгоҳи давлатии Осиёи Миёна 10 нафар ва ба Дониш-

Улуғзода дар ёддоштҳои худ ба ин мавзӯ дахл карда, қайд мекунад, ки “ба Дорулмуаллимани донишҷӯёни зиёде аз Хучанд, Конибодом, Чуст, Исфара, Самарқанд, Бухоро, Уро-теппа, Панҷакент, Ҳисор ва дигар ноҳияҳову кишлоқҳои дурдаст, ки барои ман ношиносанд, меомаданд”.

Дар солҳои аввали фаъолияти худ Дорулмуаллимани тоҷикон ба мушкилоту монеаҳои зиёде рӯ ба рӯ гардида буд. Ба истиснои директори он Шароф Ҷабборӣ ва омӯзгор Нисомзода омӯзгорони дигар аз ҳисоби тоҷикон

БОРГОҲИ МАЪРИФАТ

набуданд. Гарчанде таҳсил ба забони тоҷикӣ ва ўзбакӣ сурат мегирифт, аммо ба забони тоҷикӣ қариб дастуру китобҳо вучуд надоштанд. Доир ба ин масъала дар қарори Комиссияи илмӣ тоҷикӣ аз 13 сентябри соли 1925 чунин омадааст: “Дар Дорулмуаллимӣ дарсҳо бояд ба забони тоҷикӣ сурат бигиранд, аммо бо сабаби он ки омӯзгорони тоҷик намерасанд, бояд омӯзгорони рӯстабор, ки донандаи забони тоҷикӣ мебошанд, ба дарсҳо ҷалб карда шаванд”.

Олимон ва омӯзгорони рус барои тарбияи ҷавонони тоҷик, ки дар Дорулмуаллимӣ таҳсил мекарданд, хизмати арзандае кардаанд. Халқи тоҷик ҳеҷ гоҳ хизматҳои олимонро шарқшиносони рус М.С. Андреев, Панкратова, Краснобаева, Липовский, Н.Н. Ершова ва даҳҳо омӯзгорони дигарро, ки ба нахустдонишҷӯёни тоҷик таълим доданд, ҳеҷ гоҳ фаромӯш нахоҳад кард.

Дорулмуаллимӣ дорои курси дусолаи тайёрӣ ва 4-солаи асосӣ буд, ки барои мактабҳои зинаи 1-у ва 2-юм омӯзгор тайёр мекард. Дар барномаи таълимии он таваҷҷуҳ бештар ба таълими забони модарӣ, математика ва забони русӣ равона шуда буд. Норасоии асосӣ дар барномаи таълимӣ ин буд, ки ба истисноӣ методикаи таълими забони тоҷикӣ (як соат дар ҳафта) методикаи таълими фанҳои дигар вучуд надошт.

Чӣ тавре мушоҳида шуд, дар барнома баробари фанҳои умумӣ таълимӣ фанҳои тахассусӣ чун педагогика, методика, гигиенаи мактабӣ низ ҷой дода шудаанд, ки барои омӯзгори оянда хеле муҳим буданд.

Соли 1927 Дорулмуаллимӣ ба ихтиёри ҚМШС Тоҷикистон дода шуд. 9-уми феввали ҳамон сол намояндагии ҚМШС Тоҷикистон дар ҚШС Ўзбекистон бо мактуби хоса ба Раиси Шурои Комиссарони Халқи Ўзбекистон – Файзулло Хоҷаев чунин муроҷиат намуд: “...аз Шумо хоҳиш карда мешавад, ки мавқеи худро нисбат ба масъалаи гузариши Дорулмуаллимӣ ва ҳайати он ба ихтиёри Шурои Комиссарони Халқи Тоҷикистон иброз кунед. Бояд дар назар дошта бошед, ки агарчи Дорулмуаллимӣ ба ихтиёри Нозироти маорифи

Тоҷикистон мегузарад, аммо дарҳои он барои тайёр кардани кадрҳои омӯзгорӣ, аз ҳисоби тоҷикони Ўзбекистон, ҳамеша боз аст”.

Ин масъала натавон ба ҳақиқат ҳукуматҳои Тоҷикистону Ўзбекистон, балки дар сатҳи Бюрои Осиемиёнагии КМ ҲК ИҚШС низ муҳокима гардид. Дар қарори алоҳидаи ин мақом таъкид шуда буд, ки “Ликвидком ба ҳулосае омад, ки Дорулмуаллимӣ тоҷикон дар шаҳри Тошкандро, бо мақсади таъмини Тоҷикистон бо кадрҳои зарурӣ, ба ихтиёри он супорад. Тоҷикистон низ бояд дорои муассисаҳои алоҳида худ бошад. Баъди гузариш Тоҷикистон вазифадор аст, ки тоҷикони муқими ҚШС Ўзбекистонро низ дар ин муассиса тарбият кунад”.

Анкариб дар ҳама адабиёти илмӣ замони Шуравӣ таъкид шудааст, ки норасоии Тоҷикистонро бо кадрҳои зарурӣ ба инобат гирифта, Дорулмуаллимӣ ба ихтиёри ҳукумати он дода шуд. Воқеан, дар қарори Бюрои Осиемиёнагии КМ ҲК ИҚШС (1927) таъкид шудааст, ки “норасоии ҚМШС Тоҷикистонро ба кадрҳои зарурӣ ба инобат гирифта, Дорулмуаллимӣ ба ихтиёри он дода шуд”. Аммо таҳлили таърихшиносии мавзӯ далелат бар он мекунад, ки сабаби асосӣ ба ихтиёри Тоҷикистон гузаштани Дорулмуаллимӣ норасоии кадрҳо набуд, балки шароити ниҳоят вазнини он будааст. Аз тарафи дигар, то ба ихтиёри Тоҷикистон гузаштан ва баъди он низ ин муассиса барои ҳарду ҷумҳурӣ (ҚМШС Тоҷикистон ва ҚШС Ўзбекистон) мутахассис омода мекард.

Барои тасдиқи фикри худ мактуби донишҷӯи тоҷикро (номашро махфӣ нигоҳ доштааст), ки дар Дорулмуаллимӣ таҳсил дошт ва вазъи онро инъикос кардааст, меорем: «Дорулмуаллимӣ ба Нозироти маорифи Ўзбекистон итоат мекунад. Дар он 180 нафар донишҷӯён таҳсил мекунанд. Вазъи таълимгирандагон хеле душвор аст. Бинои Дорулмуаллимӣ бисёр хурд буда, ҳатто, барои 50%-и толибилмон кофӣ нест. Аз бечойӣ дар як хонаи хурд 20-25 нафар зиндагӣ мекунем. Дар баъзе аз хонаҳои хоб як қисм дар рӯйи кроват, қисми дигар дар зери кроват меҳобем. Аз бечойӣ шабҳо баъзе талабагонӣ мо

БОРГОҲИ МАЪРИФАТ

дар роҳрав ва синфхонаҳо меҳобиданд. Субҳ зуд аз хоб бархоста, ашӯҳои ҳудашонро дар ҷое ҷамъоварӣ карда, дар ҷое, ки шаб ҳобида буданд, рӯз дарс меҳонем. Аз беҳобӣ аксарияти вақти таҳсилро мо талабагон нохушу бемадор мегузаронем.

Дорулмуаллимини мо натавона ҷой барои хоб, балки барои тадрис ҷойи лозима ҳам надорад. Аз бесинфӣ талабагон дар ду тақсим (баст, Н.З.) тадрис карда мешуданд.

Чун исми мактаби мо Дорулмуаллимин номида мешавад, бешак бояд мисли дигар Дорулмуаллимини шаҳри Тошканд дорои утокҳо (кабинетҳо)-и физика, химия ва дигар шароите, ки онҳо доранд, дошта бошад. Барои он ки Дорулмуаллимини мо дорои чунин шароит нест, дарсҳои мо танҳо назариявӣ сурат мегиранд.

Дорулмуаллимин натавона клуб, ҳатто ошхона барои донишҷӯён надорад. Агарчи Дорулмуаллимин дар ихтиёри Нозироти маорифи Ўзбекистон аст, аммо омӯзгорони он аз Тоҷикистон даъват карда шудаанд. Инчунин, ҳамасола китобҳои зиёде ба нашр мерасанд, аммо бо забони тоҷикӣ китоб қариб вуҷуд надорад, яъне китобҳо бо забони ўзбекианд...

Танҳо соли 1926 аз шароити номусоиди Дорулмуаллимин якчанд донишҷӯ хонданро тарк намуд, баъзеҳо бемор шуданд ва ҳатто, 2 нафар фавтиданд.

Чӣ тавре рӯзномаи «Овози тоҷик» навишта буд: «Ин ҳолат се сол идома дошт». Аз мақому идораҳои дахлдор барои тафтиши арзу шикоятҳои донишҷӯён аз вазъи номусоиди Дорулмуаллимини тоҷикон якчанд маротиба комиссия ташкил карда шуд, ки онҳо нуқсонҳои камбудии зиёдеро ошкор намуданд. Дар натиҷаи ошкор шудани сабаби шикоятҳои эътирозҳои донишҷӯёни тоҷик комиссияи навбатӣ ба ҳуҷлат мерасад, ки Дорулмуаллиминро ба ихтиёри Тоҷикистон диҳад. Ҷорабиниҳое, ки ҳукумати даври Тоҷикистон роҳандозӣ кард, дар натиҷа камбудии мавҷуда бартараф гардида, вазъи таълиму тарбия ба зинаи нав бароварда шуд. Масалан, ҳуди ҳамон соли 1927 нозироти маорифи Тоҷикистон – Нисор Муҳаммадов ба Тошканд рафта, барои бартараф сохтани кам-

будии маблағи зарурӣ ҷудо намуд. Аз ҳисоби маблағҳои Нозироти маорифи ҶМШС Тоҷикистон бинои нави Дорулмуаллимин сохта ба истифода дода шуд, ки дорои 7 синфхона, 4 хуҷраи қорӣ, 1 ошхона ва ғайра буд.

Дар ҳисоботи Нозироти маорифи ҶМШС Тоҷикистон таъкид шудааст, ки «Дар сметаи соли таҳсили 1927-1928 ба Нозироти маориф (Наркомпрос) 400 ҳазор рубл ҷудо буд, ки 140 ҳазори он барои сохтмони бинои Дорулмуаллимини тоҷикон дар Тошканд сарф карда шуд...». Ҳукумати Тоҷикистон натавона бинои замонавиро барои Дорулмуаллимин сохта ба истифода дод, балки барои беҳтар кардани сифати таълиму тарбия, омӯзгорони ботажрибаи тоҷикро, ки дар Самарқанду Бухоро кам набуданд, ҷалб намуд.

Бояд хотирасон намуд, ки ҳанӯз соли 1925, вақте масъалаи сохтмони бинои Дорулмуаллимини тоҷикон ба миён омад, Ҳукумати ҶШС Ўзбекистон ваъда дода буд, ки барои он бинои нав месозад. Аммо ҷӣ тавре раиси Комиссияи илмӣ тоҷикӣ – Нисор Муҳаммадов (7 июни соли 1925) қайд мекунад: «Дар Осиеи Миёна барои тоҷикон ҳамагӣ як Дорулмуаллимин мавҷуд аст. То ҳол ин муассиса бинои мувофиқ надорад. Дархосту пешниҳодҳо ба Кумитаи Марказии Агитпроп (кумитаи ташвиқоти тарғибот), КИМ ва ШКХ ҶШС Ўзбекистон ва ҳатто, Бюрои Осиеимӣ-нагӣ натиҷае надод. Ваъда шуда буд, ки бинои нави Дорулмуаллимин баъди қўчидани ин муассиса ба Самарқанд, сохта мешавад, аммо ин ҳам иҷро нашуд. Чунин ба назар мерасад, ки сабаби асосӣ ин ба тоҷикон рабт доштани мушкилот аст».

Дар солҳои баъдӣ низ Ҳукумати Тоҷикистон барои фароҳам овардани шароити мусоид дар Дорулмуаллимин қорҳои зиёдеро ба сомон расонид, ки дар натиҷа нуфузи Дорулмуаллимин низ дар Осиеи Миёна хеле боло рафт.

Чӣ тавре дар боло низ ишора шуд, Дорулмуаллимини тоҷикон натавона барои Тоҷикистон, балки барои мактабҳои ўзбекиву тоҷикии Ўзбекистон низ мутахассис тайёр мекард. Дар ин самт нақши Дорулмуалли-

БОРГОҲИ МАЪРИФАТ

мин назаррас аст, зеро он нафароне, ки омода карда шуданд, нахустин омӯзгорони маҳаллӣ дар мактабҳои нави Шуравӣ ба ҳисоб мерафтанд. Дар робита ба ин Оргбюрои КИМ ҲК(б) ҚШС Ўзбекистон дар ҚМШС Тоҷикистон 10-уми апрели соли 1927 таъкид намуда буд, ки шумораи шунавандагони Дорулмуаллимин ба 200 нафар расонида шавад ва аз ин 50%-и он аз ҳисоби тоҷикони ҳудуди Ўзбекистон интихоб карда шавад.

Бори нахуст соли 1927 шунавандагон Дорулмуаллиминро хатм намуданд. Миёни нахустин хатмкунандагон шахсиятҳое, ба монанди Бобоҷон Ниёзмӯҳаммадов, Мирзо Турсунзода, Сотим Улуғзода, Обид Ҷалилов, Муллоҷони Шаҳристонӣ, Набӣ Фаҳрӣ, Зариф Саломатшоев, Мастибек Тошмӯҳаммадов, Мулло Эркаев низ буданд. Бештари онҳо дар оянда олимону донишмандони муътабари миллат гардида, дар рушди ҳаёти фарҳангии мамлакат нақши муассир гузоштанд.

Аҳаммияти Дорулмуаллиминро барои ҳаёти фарҳангии кишвар дарк намуда, Иҷлосияи сеюми КИМ-и Шуроҳои ҚМШС Тоҷикистон (даъвати якум, апрели соли 1928) тамоми чорабиниҳои ҳукумат ва Нозироти маорифро,

ки баҳри беҳдошти фаъолияти ин муассиса равона шуда буданд, дастгирӣ намуда, таъкид дошт, ки ба ночизтарин мушкilotи он бо маъсулияти баланд бояд муносибат кард.

Бо сабаби нақши муҳим доштани Дорулмуаллимини тоҷикон дар ҳаёти маърифатии кишвар роҳбарони ҳамонвақта ва фарзандони фарзонаи миллат: Нусратулло Маҳсум, Шириншоҳ Шохтемур, Садриддин Айнӣ, Мирсаид Миршакар ва дигар чехраҳои баруманд ҳар гоҳ ба ин идора меҳмон мешуданд ва раванди омодагии кадрҳои омӯзгориро таҳти назорати ҷиддӣ мегирифтанд. Ин муассисаи таълимӣ натавон ба тайёр кардани кадрҳои омӯзгорӣ, балки барои парвариши олимону сиёсатмадорони ояндаи кишвар низ нақши бориз доштааст.

Дорулмуаллимини тоҷикон соли 1931 ба техникуми педагогӣ ва соли 1935 ба институти дусолаи тоҷикон табдил дода шуд. Бояд таъкид намуд, ки маҳз дар заминаи ҳамин Дорулмуаллимини тоҷикон соли 1931 Донишқадаи омӯзгории Тоҷикистон ба номи Т.Г. Шевченко (ҳозира ДДОТ ба номи С. Айнӣ) таъсис меёбад, ки имрӯз низ барои рушди соҳаи маорифи кишвар нақши арзишманд мегузорад.

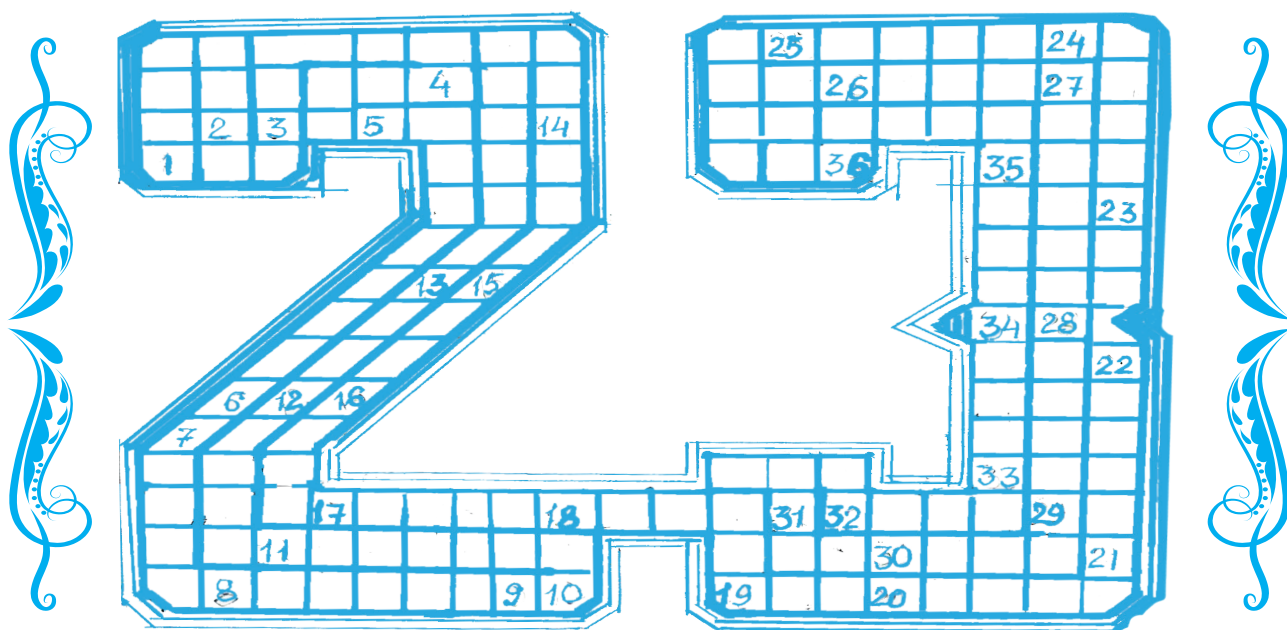
Бинои Дорулмуаллимини тоҷикон дар шаҳри Тошканд

САЙҚАЛИ ЗЕҲН

М. ШАРИФЗОДА

ЧАЙНВОРДИ “РЌЗИ АРТИШИ МИЛЛӢ”

1. Рутбаи ҳарбӣ
2. Муқаддасоти Қувваҳои мусаллаҳ
3. Хизматчиӣ олимартабаи ҳарбӣ
4. Нишонаи фарқкунандаи хизматчиёни ҳарбӣ
5. Яроқе, ки онро "Худои ҷанг" меноманд
6. Тамғаи тайёраи ҷангӣ
7. Қисми ҳарбӣ
8. Хизматчиӣ ҳарбӣ
9. Тамғаи тайёраи мусофирбар
10. Асбоб барои мушоҳидаҳои кайҳонӣ
11. Ифодаи ҳатти маънидодӣ
12. Мошини ҷангӣ
13. Ихтироъкори автомат
14. Хоки муқаддас
15. Ташкилоти ҳарбии муташаккили иртиҷой
16. Нишони эътирофи хизмати ҳарбӣ
17. Номи тоҷикписар-Қаҳрамони Иттиҳоди Шуравӣ
18. Асбоби муסיқии қисми низомӣ
19. Иттиҳодияи се взвод
20. Сайёраи ба Офтоб наздиктарин
21. Антоними калимаи “дӯст”
22. Нуқтаи ба Зенит муқобил
23. Яке аз ҷузъҳои давра
24. Яке аз Сарфармондеҳҳои Иттиҳоди Шуравӣ
25. Ҳаммаънои калимаи русии “пистолет”
26. Асбоби ҷангии асрҳои миёна
27. Яроқи оташфишон
28. Ҳодисаи мудҳиш
29. Либоси мавсимии ҳарбӣ
30. Лавозимоти мавсимии ҷангӣ
31. Синоними калимаи “ситора”
32. Воситаи алоқа дар соҳаи ҳарбӣ
33. Жанри адабӣ
34. Қаҳрамони манфии “Шоҳнома”-и Фирдавсӣ
35. Аломати фарқкунандаи дараҷаҳои ҳарбӣ
36. Меваи хуштамъ

ҶАВОБҲОИ ЧАЙНВОРДИ “АРҶАИ СОЛИНАВӢ”

1. Барф; 2. Фалак; 3. Кеплер; 4. Рим; 5. Метон; 6. Ноябр; 7. Роял; 8. Лилио; 9. Ориён; 10. Нахчир; 11. “Рамадан”; 12. “Нисан”; 13. Набонассор; 14. Рақс; 15. Сезар; 16. Россия; 17. Янус; 18. Сотис; 19. Синоди; 20. Исломӣ; 21. Истиклол; 22. Лижа; 23. “Авесто”; 24. Омӯзгор; 25. Рӯбоҳ; 26. Ҳамал; 27. Лимо-над; 28. “Далв”; 29. Варзиш; 30. Шимол; 31. Лимон; 32. Нишон; 33. Набир; 34. “Рахш”; 35. Шиҳоба; 36. Арча; 37. Адрас; 38. София; 39. “Ялдо”; 40. Осоишгоҳ; 41. “Ҳамсадо”; 42. Оксиген; 43. Ноқил; 44. “Лухтак”; 45. Кабиса; 46. Афсона; 47. Аҷуза.

МУНДАРИЧА

ДАР ПАРТАВИ ПАЁМ

Н. ҚУРБОН. Инъикоси мушкilotи глобалии иқлим дар Паёми Пешвои миллат.....	1
---	---

СОЛИ МАЪРИФАТИ ҲУҚУҚИ

З. САФАРОВА. Паёми Пешвои миллат - дастури роҳнамо.....	8
---	---

ДАР АРЗҲОИ ДҶУСТИ

Ш. АБДУФАТТОҲ. Тоҷикистон ва Словакия: дар партави 31 соли комгори муносибатҳои дипломатӣ.....	10
--	----

ИҚДОМҲОИ МОНДАГОРИ ПЕШВО

З. РОЗИҚОВ. "Шоҳнома" ва "Тоҷикон" - ду таълифи беҳамто.....	15
--	----

ТАРБИЯИ ВАТАНДҶУСТИ

Э. ИБРОҲИМЗОДА. Ҷаҳонишавӣ ва таъсири он ба ҳувиёти миллии ҷавонон.....	16
---	----

ТЕРРОРИЗМ

О. КЕНҶАЕВА. Зи мардум зодаӣ, бо мардумон бош!.....	18
---	----

РАВОНШИНОСӢ

Р. РАҲМАТЗОДА. Ҳиссиёти руҳбахши масъулиятшиносӣ ва бузургиву қаҳрамонӣ.....	19
--	----

РОБИТАИ МАКТАБ БО ОИЛА

Ф. НАЗРИЕВА. Кӯдак ба тарбият, муҳаббат ва ғамхорию меҳрубонӣ ниёз дорад.....	25
---	----

РӢЗГОРЕ БАРОИ ИБРАТ

С. ҚОСИМОВА. Омӯзгорӣ барояш ишқ аст.....	28
---	----

ТЕХНОЛОГИЯ

Н. ТАБАРОВ. Ҷомеаи муосирро ҷомеаи иттилоот меноманд.....	31
---	----

ТАҲСИЛОТИ ИБТИДОӢ

А. ИЛЬЯСОВА. Ташаққули зеҳнии хонандагони синфҳои ибтидоӣ дар раванди таълим.....	32
---	----

МАТЕМАТИКА

Ҷ. БАРОТОВ. М. АБДУКАРИМЗОДА. Ҳалли баъзе масъалаҳои мураккаби математикӣ аз олимпиадаҳо.....	34
---	----

ХИМИЯ

Д. МУҲИДДИНОВ. Истифодаи бозҳои дидактикӣ ҳангоми омӯзиши химия дар синфи 8.....	39
--	----

МЕТОДИКА

А. РИОЕВ. Аз пешрафтҳои технологияҳои муосири педагогӣ боҳабар бояд бошем!.....	41
---	----

МАЪНАВИЯТ

Г. РАҶАБОВА. Ин ҷаҳонро нигар ба чашми хирад.....	45
---	----

КОРРУПСИЯ

Ҳ. АЗИЗОВ. Муборизаи яқдилона бар зидди амали нанговар.....	47
---	----

АҲКОР

Ҷ. УЛФАТШОҲ. Таъсири манфии тамоюли ҷоҳпарастӣ ба инсон.....	49
--	----

МИНБАРИ МУТАХАССИС

А. ШАРИФЗОДА. Гузариш ба низомии арзёбии 10-балла тақозои замон аст.....	51
--	----

БОРГОҲИ МАЪРИФАТ

Н. ЗАРИФОВ. Дорулмуаллимину тоҷикон - равзанае ба таърих.....	56
---	----

САЙҚАЛИ ЗЕҲН

М. ШАРИФЗОДА. Чайнворди "Рӯзи Артиши миллий".....	62
---	----

ШУРОИ МАШВАРАТӢ:

Раҳим САИДЗОДА, вазири маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон, доктори илмҳои техникӣ, профессор.

Файзулло ШАРИФЗОДА, доктори илмҳои педагогӣ, профессор, узви пайвастаи Академияи таҳсилоти Тоҷикистон.

Асадулло НАҶМИДДИНИЁН, директори Пажуҳишгоҳи рушди маориф ба номи Абдурахмони Ҷомии Академияи таҳсилоти Тоҷикистон, номзади илмҳои физика ва математика.

Раҳимдод АЗИЗБЕКОВ, директори филиали Донишқадаи ҷумҳуриявии тақмили ихтисос ва бозомӯзии кормандони соҳаи маориф дар ВМКБ.

Сирочиддин БАНДАЕВ, узви вобастаи Академияи таҳсилоти Тоҷикистон, профессори ДДОТ ба номи С.Айнӣ.

Бибиҳафиза МАҶИДОВА, доктори илмҳои педагогӣ, профессори ДДОТ ба номи С.Айнӣ.

Абдулхай КОМИЛӢ, директори Институти илмӣ-таҳқиқотии таърихи илмҳои табиатшиносӣ ва техникаи ДДБ ба номи Носири Хусрав, доктори илмҳои физика ва математика, профессор.

Сайфуллоҳи МУЛЛОҶОН, доктори илмҳои таърих, профессори Донишгоҳи миллии Тоҷикистон.

Мамадҷон МАҲКАМОВ, номзади илмҳои педагогӣ, дотсенти ДДОТ ба номи С.Айнӣ.

Давлат ИМОМНАЗАРОВ, муовини сардори раёсати ташхис ва тақризи адабиёти таълимии ПРМ ба номи Абдурахмони Ҷомии Академияи таҳсилоти Тоҷикистон.

МУАССИС

Вазорати маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон

Аз соли 1926 чоп мешавад.

САРМУҲАРИР

ДИЛАФРӢЗ ҚУРБОНЗОДА

ҲАЙАТИ ТАҲРИР:

Ҷамшед ҚӢРАЗОДА, муовини якуми вазири маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон, доктори илмҳои таърих, профессор.

Муҳаммадҷовуд САЛОМИЁН, президенти Академияи таҳсилоти Тоҷикистон, доктори илмҳои филологӣ.

Асадулло ШАРИФЗОДА, номзади илмҳои физика ва математика.

Ҳасан АЗИЗОВ, муовини сармуҳаррир.
Тел: (+992) 37 225-82-39

«Маърифати омӯзгор» аз 25.07.2006 тахти №001-3099 дар Вазорати адлияи Ҷумҳурии Тоҷикистон сабти ном шуда, дар Вазорати фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон аз нав номнавис гардидааст.

➤ Дар маҷалла ба хотири гуногунандешӣ мақолаҳои низ чоп мешаванд, ки идораи нашрия метавонад бо муаллифон ҳамақида набошад ва масъулиятро ба дӯш нагирад.

➤ Идора маводро дар ҳаҷми то 8 саҳифаи компютери ҳарфи андозаи 14-и Times New Roman Tj қабул менамояд.

➤ Чопи матолиби нашрия бо нишон додани манбаъ ва ирсали хатмии нусхаи он ба идораи маҷалла мумкин аст.

➤ Дастхат ва суратҳо ба муаллифон баргардонида намешаванд.

СУРАТҲИСОБИ МАҶАЛЛА:

Департаменти хазинадорӣ

КВД БА ҚТ «Амонатбанк»

С/Х: 20202972700919101000

Х/М: 20402972316264

РМБ: 350101626

РМА: 010009319

Барои маҷаллаи

«Маърифати омӯзгор»

Индекси обуна: 77570.

Андозаи 60x841/8.

Адади нашр 7160 нусха.

Нарҳаш шартномавӣ.

Дар матбааи «Табъу нашр»
чоп шудааст.

E-mail: m.omuzgor@maorif.tj

Сомона: marifatiumuzgor.tj